

இஞ்சீக்டுபி பெண் இடுங்கமயா?

ஒரு தேடல்

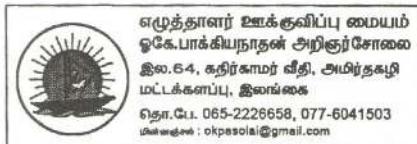
முகில்வாணன்

1176 6

ஆணுக்குப் பெண் அடிமையா?

முகில்வாணன்

வெளியீடு:88

பதிப்பு விளக்கம்

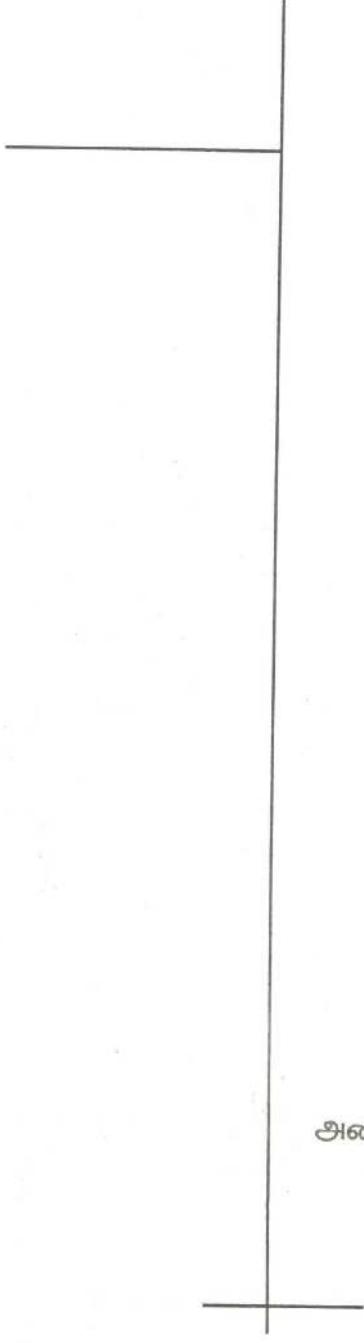
தலைப்பு	: ஆணுக்குப் பெண் அடிமையா?
விடயம்	: கவிதை.
நாலாசிரியர்	: முகில்வாணன்.
வெளியீடு	: எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்.
பதிப்பகம்	: ஓ.கே. பாக்கியநாதன் அறிஞர்சோலை.
பதிப்பு	: 23.08.2015.
கணினி வழிவழைப்பு	: ஓ.கே.கே. நிரோவின்.
விலை	: 500/-
ISBN978-9557654-06-5	

தொடர்புகளுக்கு

Muhilvanan Rasappah,
8/1 Adigar road,
Batticaloa.

மின்னஞ்சல்:

rasappah@googlemail.com

அன்னையர்க்கு அர்ப்பணம்.

எனது நால்கள்.

- 1.பொழுது புறரட்டும் 1984.
- 2.மீட்பின் சுரங்கள் 1991.
- 3.சவையும் சுமையும் 1992.
- 4.அவ்வங்கள் 1996.
- 5.அமைதியின் புன்னகை. 2011.
- 6.இன்னுமோர் இன்பத்துப்பால் 2011.
- 7.ஆனாக்கு பெண் அடிமையா? 2015.

இள்ளடக்கம்

- 1 . பெண்.
- 2 . மண வாழ்வு
- 3 . கொடுமை.
- 4 . துயர வாழ்வு.
- 5 . காதல்
- 6 . விழித்தெழு.
- 7 . பெண்ணின் பெருமை.
- 8 . ஆதி ஆணா?
- 9 . மதங்களில்.
- 10 . வேதத்தில் பெண்.
- 11 . வேதம் ஒதியது.
- 12 . கல்வி மறுப்பு.
- 13 . தாழ்ந்த இனம்.
- 14 . விவிலியத்தில்.
- 15 . கற்பு.
- 16 . அம்மை
- 17 . அம்மையப்பன்
- 18 . ஆணும் பெண்ணும்.
- 19 . தாலி.
- 20 . மாற்றம்.
- 21 . மாறிவரும் உலகு.
- 22 . புலம் பெயர்ந்த.
- 23 . புதிய மாது.
- 24 . மறுமலர்ச்சி.
- 25 . அன்புக்கு ஆடிமை.
- 26 . பிரிவினை.
- 27 . சுதந்திரம்.
- 28 . திருமகள்.

வாழ்த்துரை

இன்னுக்குப் பெண் அடிமையா? என்ற வினாவுடன், முகில்வாணன் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் கவிதைத் தொகுதி “இல்லை” என்ற பதிலை உரத்துக் கவறுகிறது.

“சுதந்திரம்” என்ற கவிதையில் உன்னுடைய சுவாசத்தைப் போன்று உன்னுடைய சுதந்திரம் இயல்பானது, இயற்கையானது எனக் கவறும் முகில்வாணன், பெண்களின் சுதந்திரம் எவராலும் மறுக்க முடியாதது என்கிறார். இது மிக முக்கியமான கருத்தாகும்.

அத்துடன் தான் படித்து அறிந்த நூல்களில் இருந்தும், செய்திகளில் இருந்தும் பெண்கள் தொடர்பான பல்வேறு கருத்துக்களையும் கூட தித்தொகுதியில்லெத்தாள்கிறார்.

மரபு ரீதியான இலக்கிய நோக்கில் பெண்களை விபரிக்கும் நிலையில் இருந்து விலகி நிற்கும் கவிதைத் தொகுதிகளுள் ஒன்றான இந்நூல், வரவேற்கப்பட வேண்டியது.

கவிஞரின் எழுத்துப் பணி மேலும் தொடர மனமாற்றத் வாழ்த்துக்கள்.

சித்திரலோ மௌனத்துரை.

இய்வு பெற்ற பேராசிரிர்.

மட்டக்களப்பு.

24.04.2015.

சிறப்புரை.

ஆனாக்குப் பெண் அடிமையா.....?

மனிதருக்கு மனிதர் அடிமை என்பதையே நாம் மறுக்கின்றோம்....!

ஆனாக்கும் பெண்ணாக்கும் சமலீரிமை என்கின்றோம்....!

இரு மனிதனின் வாழ்க்கை ஒரு நாவலைப் போன்று பல அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. அதில் பல்வேறுபட்ட இன்பங்கள், துன்பங்கள் நிறைந்த அனுபவங்கள் கிடைக்கின்றன. இது மனிதர்கள் அனைவரும் ஆண்-பெண் என்ற பாகுபாடின்றி வாழ்நாளில் அனுபவிக்கின்ற ஒரு வாழ்க்கை வட்டம்.

இந்த வாழ்க்கை வட்டத்தை மையமாக வைத்து இப்படைப்பில் முகில்வாணன் அவர்கள் திருபத்தியைட்டுத் தலைப்புக்களில், சாதாரண வசனநடையில் அனைவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில், இந்த நாலை உருவாக்கி பிருக்கின்றார்.

முகில்வாணன் அவர்கள் இவ்வாக்கத்தில் திருக்குறள், நாலடியார், அகநாஜாரு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, திருவாசகம் போன்ற பல நூல்களில் காணப் படுகின்ற சிறந்த கருத்துக்களைப் பொருத்தமான தீடங்களில் புதுத்தியும், சாதாரணமாக வாழ்க்கையில் நாம் கேட்டறிந்த சிறந்த பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தியும், தனது கருத்தை மிக அழகாகவும், அதேவேளை எவ்வித சந்தேகங்களுமின்றி அதனை ஆணித்தரமாகவும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

"சில புருசர்
தாம் தீட்ட பணியை
தட்டாது
செய்வதற்காக
மணவினி என்ற
பெயரில்
வேலைக்காரியைத்
தேடுகிறார்கள்"

ஆனாக்குப் பெண் அடிமையா? என்ற திந்தத் தொகுப்பில் காணப்படுகின்ற நெஞ்சை நெருகீன்ற வசனம் இது. இன்றைய சமுதாயத்தில் இத்தகைய மனாநிலை உடையவர்களும் எம்மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. குடும்ப வாழ்க்கை இன்பம் நிறைந்ததாக அமையவேண்டுமானால், அங்கு தூய்மையான அன்பு குடியிருக்க வேண்டும். ஆணவும், அகங்காரம், அடக்குமுறைகள் தலைதாக்கும்போது குடும்ப வாழ்வு சிதைந்து சிதறிப் போகின்றது.

முகில்வாணன் ————— ஆனாக்கு பெண் அடிமையா?

அடுத்து குமும்பத்தில் பெண் அடங்கித்தான் வாழுவேண்டும்...அல்லது பெண்னை அடக்க வேண்டும்.... என்று யார் என்னுகின்றார்களோ அவர்களின் வாழ்வில் இன்பத்தைக் காணமுடியாது. அடிமை வாழ்வ சந்தோஷம் நிறைந்ததா? துயரம் நிறைந்த வாழ்வை யார் விரும்பி ஏற்பார்கள்? அன்றாட வாழ்க்கையில் நாம் காண்கின்ற-கேட்கின்ற பலவிடயங்கள் தீங்கு முகில்வாணன் அவர்களால் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆனாலுக்குப் பெண் அடிமையா? நூலில் அதன் ஆசிரியர் முகில்வாணன் அவர்கள் வேதத்தில் பெண், புதியபெண், புலம்பெயர்பெண் போன்ற உபதலைப்புக்களில் பெண்ணின் நிலைமையைத் தெளிவாக்க, சில ஒத்த கருத்துக்களையும், எதிரான கருத்துக்களையும், நடுநிலைமையான கருத்துக்களையும் உதாரணங்கள் மூலம் பயன்படுத்தி தெளிவாக்கியிருக்கின்றார்.

புலம்பெயர் பெண்கள் பற்றிச் சிந்திப்போமானால், தீங்கும் பலவிதமான வாழ்க்கைமுறைகள்! புலம்பெயர்ந்த குமும்ப்பெண் அதிகமான கடமைகளைத் தனித்துநின்றே செய்யவேண்டிய நிலை. கணவன் தொழிலுக்குச் சென்றால், குழந்தைகளைப் பராமரிப்பது, அவர்கள் சிறிய வயதுடையவர்கள் என்றால் பாடசாலைக்கு கூட்டிச்செல்ல வேண்டும். சுமையல் மற்றும் வீட்டுவெல்லாக்கள்..... காலை முதல் மாலைவரை வேலைகள்..... உதவிக்கு யாருமில்லாத நிலை. இதுவும் ஒருவித சுமைதான்.... அதனால் ஏற்படுகின்ற மனதிமுத்தம்....

“பெண் னே!

தீமைகளைக் கண்டு
மௌனமாய் இராதே.

இ_ன_ண_நீ_நம்பு
இ_ண_ர்_ச_சி_ப
பிழிம்பாய்க் கிளம்பு.

சிலர் உ_யிரோடு
வாழ்வதற்காக
இ_மைகளாகக்
கிடக்கிறார்கள்”

யதார்த்தமான சொற் கோர்வைகள். இவையும் பெண்களின் வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற துயரங்கள் நிறைந்த நிகழ்வுகளின் வெளிப்பாடே. இன்று எத்தனையோ பெண்களின் வாழ்க்கையில் நாம் இத்தகைய அவைங்களைக் காண்கின்றோம். கணவன் மனைவி இடையே கருத்துவேறுபாடு ஏற்பட்டால் அல்லது கணவன் மனைவியைத் துன்பறுத்தினால் தண்டனை வழங்கும் சட்டங்கள் உள்ளன.

முகில்வாணன் ————— ஆனாலுக்கு பெண் அடிமையா?

வன்கொடுமைத் தமடச்சட்டங்கள் இங்கு வலிமையானவை. பெண்களுக்கான காப்பகங்களும் இயங்குகின்றன. உதவிக்கரம் நீட்டும் பல அமைப்புக்கள் இருக்கின்றன. சில தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் பிரிந்து வாழ்கின்ற புலம்பெயர் குடும்பங்களின் தொகை நானுக்குநாள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. இதனால் அவர்களின் மழுந்தைகள் பெரும் பாதிப்பக்களுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். இந்தப் பிரிவால்-மனத்துயரத்தால் ஏற்படுகின்றனோய் மனத்தாக்கம் போன்றனவும் புலம்பெயர் சமூகத்தைப் பெற்றும் பாதிக்கின்றன.

ஆனால் எமது இரண்டாவது சந்தீயினர் இங்குள்ள பாடசாலைகளுக்குச் சென்று கல்லி கற்பதால், அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாட்டின் கலாச்சாரப் பண்பாட்டு விழுமியங்களைத் தெரிந்தவர்களாக வளர்கிறார்கள். இங்குள்ள அரசாங்கங்கள் ஒருவர் தனித்து வாழ்வதற்கான சமாளியமையுடன் கூடிய சகல சட்டங்களையும் அமைத்துள்ளன. எந்த ஒரு விடயத்திலும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சமமான நீதியே வழங்கப்படுகிறது.

நாலாசிரியர் முகில்வாணன் அவர்களின் மனதத்தோட்ட மேலும் சில கருத்துக்கள்.....

"பெண்களுக்கு விடுதலை கொடுக்க ஆண்கள் யார்..?

மனச்சாட்சியுள்ள ஒருபொன் தன்னை எப்படி

பின் ஒருவழுக்கு அடிமையாக்கச் சம்மதிப்பாள்" ..?

இப்படி பலஅம்சங்கள் பெண்ணியத்திற்கு கட்டியம் கூறி வரவேற்கின்றன.

முகில்வாணன் அவர்கள் ஏழு நால்களின் ஆசிரியர். அமைதியையும் நிதானத்துயம் வாழ்க்கையில் கணப்பிடிப்பவர். மீன்பாடும் தேன்நாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அவரது ஏணைய நால்களான பொழுது புலர்டும், மீட்பின் கரங்கள், சுவையும் சுமையும், அவலங்கள், அமைதியின் புன்னகை, இன்னுமோர் இன்பத்துப்பால் என்பன வாசகர்களிடையே பெரும் வரவேற்றபை பெற்றலை. இத்தகைய நால்கள் வெளிவரவேண்டும். பலரும் வாசித்துப் பயன்பெற வேண்டும்.

இந்தநாலை வாசித்து முடிக்கும்போது, ஆணுக்குப் பெண் அடிமையா? இல்லையா? என்பதை நீங்கள் தெட்டத்தளிவாகப் புரிந்துகொள்வீர்கள். வினாவோடு தொடர்கிய தலைப்பிற்கு இறுதி அத்துயாயத்தில் விடையளித்து விடைபெறுகிறாள் திருமகள் இங்கே..! இந்நாலில்....!

ஐயந்திமாலை அருள்செல்வநாயகம்
ஐடகவியநாளர்
கவிர்ச்சனங்து.
24.03.2015.

வாழ்த்துரை

பெண்ணியச் சையல்வாதங்கள் தோன்றி அவற்றின் யதார்த்த நிலைகள் உணரப்பட்டு பல ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. சரியந் தவறுமான பாதைகள் குறித்து வாத விவாதங்கள் பலவும் கடந்துவிட்டன. இன்னும் தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன. மறுபற்றதே பெண்களின் வர்க்கம் சார்ந்த நிலைப்பாடுகளும், போராட்டங்களும் அரசியல் சமூகப் பொருளாதார நிலையும் பேரவைப் பொருளியலின் தேவையும் வசதியும் கருதி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டும் உள்ளன.

இந்நிலையில் இன்றும் பெண்கள் பல நூற்றாண்டுகளின் பின்னிருப்பையொத்த கூழ்நிலைகளால் மறுபடியும் போரிடவும் புரியவைத்தகவும் ஆன தேவை எழுந்துள்ளது. சமூகத்தின் வர்க்க ரீதியிலான பெண்கள் பிளவுண்டுள்ள எல்லாத் தளங்களிலிருந்தும் போராடவேண்டியவர்களாக மீண்டும் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

இன்று பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் சுகல தளத்திலும் மட்டங்களிலும் தலைதாக்கி விண்ணாளக்கின்றன. கூட்கமமானதும், விஸ்வருபம் கொண்டதுமான வன்முறைகள் வடிவமைக்கப்பட்டு ஏவிவிடப்பட்டுள்ளன. துயரத்தின் ஒலம் கருவறைகளில் இருந்தே ஒலிக்கத் தொடர்வியுள்ளன.

இந்த பின்னணியில் திரு. முகில்வாணன் அவர்கள் எழுதியுள்ள இவ்வரைப்பா வடிவம் (ஆனாலுக்குப் பெண் அடிமையா?) மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை அதன் தொகுப்பு முறை மூலம் பெறுகின்றது. பல்வேறு தளங்களிலும் நாம் கவனிக்கத் தவறியசில அடிப்படை வேற்கண்ட இன்றுள்ள வணிக உலகியலோடு திருப்பதும் அதன் முரண்பட்ட தன்மைகளை விலக்கின்று ஒப்பிடுவதும் வாசகர்களுக்கு மிக எளியமையாக படிக்கவும் தெளியவும் வழியமைக்கின்றது.

அது மட்டுமல்லாது புலம் பெயர்நாடுகளில் நமது அடையாளங்கள் குறித்த முரண்பட்ட நடைமுறைச் சித்தாந்தங்களும் அதன் சிலைதுவகளும் அதற்கான எமது போலிக் கூக்குரல்களும் இன்னும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் கூழ்நிலையில் வளரிச்கழும் ஒன்றிலிருந்தே அவற்றை கேள்விக்குட்படுத்தும் இத்தகைய உரைப்பா வடிவம் பெரிதும் கவன ஈர்ப்பைப் பெறுகின்றன.

முகில்வாணி

ஆனாலுக்கு பெண் அடிமையா?

பழுமைக்கும் புதுமைக்குமான பொது வெளியோன்றில் அறைந்து தொங்கும் எம் சமூக அவைமான பால்நிலை அசமந்தமும் துஸ்பிரயோகங்களும் எங்கு தொடங்கி எங்கு முடிவின்றது என்பதைக் காட்டும் ஆசிரியரின் தேடலும் தொகுப்பு முறையும் மிக எளிமையானது. ஆயிரம் பக்கங்களில் எழுதினாலும் அத்துயர் முடிவுதில்லை.

உலகளாவிய ரீதியில் பெண்களுக்கு எதிரான வள்ளுறைகளும் அவற்றின் வலிகளும் வேறுபாடுகள் கடந்து ஒலிக்கும் ஜக்கியக் குரலாக விளங்குவதை கிழ்தொகுப்பு மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

ஜரோப்பியச் சூழலில் இவ்வரை வடிவம் பயின்றாலும் ஸமத்தே கிது புதிது தான். கட்டிறுக்கமற்ற எளிய மொழியும் தேடலும் எவற்றையும் ஆக்கிரமிக்காத ஆசிரியரின் கருத்தும் வாசகர்களுக்கு மிகவும் கலபமான தொடர்பாடலை உருவாக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

எனவே இவ்வரைப்பா வடிவம் பெண்களின் மீதான கருணணயாக அன்றி ஒரு மதிப்பீடாகவே எழுதப்பட்டிருப்பது அதன் மனித கௌரவம் குறித்த எம் பார்வையை கேள்விக்குட்படுத்துகின்றது.

ஆசிரியரின் கீம் முயற்சிக்கு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதோடு கிணிவரும் காலங்களிலும் எழுதுப்பனியில் தொடரவும் , “ஆனுக்குப் பெண் அடிமையா?” எனும் கொள்கையை சொல்ல வல்ல உறைகள் பெருகவும் என் வாழ்த்துக்கள்.

**த. உருத்திரா
மன்றர் - 1
கிளங்கை**

ஆனுக்கு பெண் அடிமையா?

கட்டியம்

வாசக நேசர்களே
வணக்கம்!

கட்டுரைக் கட்டுப்பெட்டிக்குள்
இருக்கும் கட்டுக்கணள சிதைக்காமல்,
அதன் அகல வரிகளை மட்டுமே சுருக்கி,
சொற்கணள நெருக்கி, நெருக்கி
முச்சடைக்க விடாமல் இடைவெளி விட்டு,
எந்தவொரு நெளிவு சுளிவும் இல்லாமல்,
பிய்த்தல், பிதுங்கல் வராமல்,
இலக்கணத்தமிழோடு, பேச்சத்தமிழழயும்
இணைத்து, சகல தரப்பினரையும் எனது
உணர்வுக்குள் அழைத்துக்
சௌல்வதற்காகவே, இந்த வார்த்தை
வழவத்தை, நெறிப்படுத்தி இருக்கிறேன்.
இதை நீங்கள் வசன கவிதையாகவும்,
உரைப்பாவாகவும், சொற்கோலமாகவும்,
உரை ஒவியமாகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

பெண்கணள ஒடுக்கும் ஆண்கணளயும்,
ஒடுக்கப் படும் பெண்கணளயுமே
உள்ளீடாக்கி,
“ஆனுக்கு பெண் அடிமையா? ”
என்று தலைப்பிட்டு இந்நாலை எழுதி
உள்ளேன்.

இலக்கியம் படித்தவர்க்கும்,
 இன்னலைச் சுமந்தவர்க்கும், நீதியை
 நேசிப்பவர்களுக்கும் இந்நால் இன்பமாய்
 கிருக்கும். ஆனால், இதைப்படிக்கும்
 ஆணாதிக்கவாதிகள் ஆத்திரத்தில்
 அலறித்துடித்து என்னை எதிர்த்து
 ஏவகணை வீசுவார்கள் என்றும்
 எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்நால் வெளிவர உதவியவர்கள்
 பலருண்டு. எனது மனைவி ஜறின், மகள்
 மலைமகள் ஜயகாந்தி, பெறாமகள்
 ஆசிரியை நிர்மல ஜயங்தி சிவராஜா
 ஆகியவர்களுக்கு என் நன்றி.

நாலை கணனியில் வழவழைமத்துத்தரவும்,
 வெளித் தொடர்புகளை உண்டாக்கித் தரவும்
 உதவிய ஜயபாலன், ஜயகேசன்,
 ஜயசீலன் ஆகிய எனது மூன்று
 மகன்களுக்கும் என் நன்றி.

அழகான அட்டைப்படத்தை வரைந்து,
 இந்நாலை அழுகுபடுத்தி சிறப்பித்த,
 கலைஞர் கண்டா செந்தி அவர்களுக்கு
 என் நன்றி.

எனது நால் வெளிவருவதை, தனது நால்
 ஒன்று வெளியிடுவது போன்றதொரு
 அக்கறை ஈடுபாட்டுடன் செயல்பட்டு உதவிய
 எனது அன்புத் தோழன் ஆ.மு.சி.வேலழகன்
 அவர்களுக்கும், நாலை பிரதி எடுத்து

 ஆலூக்கு பென் அடிமமயா?

ஆய்வாளர்களுக்கு கொடுத்துதவிய
 எழுத்தாளர் அன்புத்தம்பி எஸ். ஏ. ரீதர்
 அவர்களுக்கும், அச்சுக்குப் போகும் முன்
 மூலப்பிரதியை படித்துப் பார்த்து பாராட்டி
 ஊக்குவித்த ஓய்வு பெற்ற அதிபர் ஜயா
 மு.தவராஜா அவர்களுக்கும்
 என் நன்றி.

மட்டக்களப்பு மண்ணின் மரபை தனது
 எழுத்தின் மூலம் சிறப்பித்த, சிந்தனையாளர்
 அமர்த் தீர்மானம் சிறந்த பெண்
 மகனும், முன்னாள் இலங்கை
 வாளொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி
 தயாரிப்பாளருமான, சிறந்த பெண்
 ஊடகவியலாளர் ஜயந்திமாலா செல்வம்
 அவர்கள் சிறப்புறை வழங்கி
 சிறப்பித்துள்ளார். அவர்களுக்கு என் நன்றி.

வாழ்த்துறை வழங்கிய த. உருத்திரா
 அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

பெண்களின் விழவுக்காக பெரும்
 தொண்டாற்றி வரும் பெண்ணியல்வாதியும்,
 ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியருமான
 மதிப்புக்குரிய சித்திரலேகா மௌனகரு
 அம்மையார், வாழ்த்துறை வழங்கி
 கிந்நாலின் தகுதியை உயர்த்தி
 உள்ளார்கள், அவர்களுக்கு
 என் நன்றி.

நூலை வெளியீடு செய்து வைக்கும்
 மட்டக்களப்புதுமிழுச் சங்கத்திற்கும்,
 வாழ்த்துரை வழங்கி மதிப்பளித்த மட /
 தமிழ்ச்சங்கத் தலைவரும், முன்னாள் வ.
 கி.மாகாண் கலாசார பணிப்பாளர்
 செ.எதிர்மனசிங்கம் ஜயா அவர்களுக்கும்
 என் நன்றி.

இன்நூலை, தனது அளவற்ற சமூக, தமிழ்,
 கல்விப்பணிகளுக்கு மத்தியிலும்
 பொறுப்பெடுத்து, பெண் விடுதலைக்கு
 மதிப்பளித்து, சிறப்பாக பதிப்பித்துத்தந்த
 எழுத்தாளார் ஊக்குவிப்பு மைய மேலாளர்
 டாக்டர் ஓ.கே.குணநாதன் அவர்களுக்கும்
 இந்நூலை கண்ணி வடிவமைப்பு செய்து
 தந்த க.நி.ரோட்டன் அவர்களுக்கும்
 என் நன்றி.

இந்நூலைப் படித்துப் பார்த்ததும் பாராட்டி,
 இதைஅச்சிச் சிவியையில் அரங்கேற்ற
 பணம்கொடுத்து உதவிய, ஒய்வு பெற்ற
 முனைவர்கள் அன்பு ஜோன்
 அண்ணருக்கு என் இதயம்
 கனிந்த நன்றி.

முகில்வாணன் இராசப்பா.

4. 5. 2015

பதிப்புரை

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் இன்னுமாரு வெளியீடாக வெளி வருகிறது முகில்வாணன் எழுதிய ஆனூக்குப் பெண் அடிமமயா? என்னும் நான்.

இந் நூல் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் ஒபவது வெளியீடாக வெளிவருகிறது.

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் வெளியீடாக முகில்வாணன் எழுதிய இந் நூல் வெளிவருவதில் பெரு மகிழ்வாக இருக்கிறது.

முகில்வாணன் மூத்த கவிஞர்களுள் ஒருவர் ஆனாலுமையிக்க கவிஞர். மட்டக்களப்பில் பிறந்து வளர்ந்த கவிஞர் தற்பொழுது ஜேர்மனி நாட்டில் வாழ்கின்றார்.

மட்டக்களப்பு கிராமத்தில் பிறந்த முகில்வாணன் கவிஞராக, எழுத்தாளராக, சமூக சேவகராக, மூத்த அரசியல்வாதியாக தன் ஆனூலுமையை உடக்கறியச் செய்தவர்.

அரசியல் கழுதால் புலம் பயர்ந்து தொடர்ந்து தனது தமிழ்ப்பணியை ஜேர்மனி நாட்டில் இருந்து செய்து கொண்டு வருகின்றார்.

ஏலவே இவர் எழுதிய பல ஆக்கங்கள் நாலுருப் பெற்றிருக்கின்றன. அவ்வாக்கங்கள் நாலுருப் பெற்றிருக்கின்ற போதிலும் இவ்வாக்க நூலானது அவருக்கு ஒரு அழியாத தடத்தை ஏற்படுத்தி விடும் என நம்பலாம்.

இவருடைய குடும்பமே ஒரு எழுத்தாளர் குடும்பம்.

இவருடைய சகோதரர் வண்பிதா பேராசிரியர் அன்றனி ஜான் தமிழிலும்- ஆங்கிலத்திலும் புலமையிக்க எழுத்தாளர். சர்வதேச இலக்கியத்தளத்தில் பேசப்படுகின்ற பல ஆய்வு நூல்களை எழுதி எமது மண்ணுக்கு பெருமை சேர்த்தவர். தற்பொழுது அமெரிக்காவில் வசித்து வருகின்றார்.

இவருடைய இலக்கிய புலமைக்காக கடந்த ஆண்டு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் மூத்த படைப்பாளிகளுக்கான தமிழியல் விருது வழங்கி கௌரவித்தது.

கவிஞர் முகில்வாணன் இன்னும் பல நூல்களைப் படைக்க வேண்டும். நீரேழி வாழ வேண்டும் என்று இறைவனை பிராத்திக்கின்றேன்.

பிரியமுடன்
டாக்டர் ஓ.கெ. குணநாதன்
மேலாளர் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்

முகில்வாணன்

ஆனூக்கு பெண் அடிமமயா?

வாழ்த்துரை

கவிஞர் முகில்வாணன் அவர்களை நான் கச்சேரியில் கலாசார உத்தியோகத்தராகப் பணிபுரிந்த 1972ம் ஆண்டிலிருந்தே நன்கு அறிவேன். இவள்ளுராகவிருந்த முகில்வாணன் அவர்கள் அக்கால கட்டத்தில் துடிப்பான கவிஞராவிருந்தார். மாலா இராமச்சந்திரன், நண்டு நவாரெட்னைம், ஜயச்சந்திரன் ஆகிய நடிகர்களுடன் சேர்ந்து என்னால் ஒழுங்கு செய்யப்படும் பெளர்ணமி கலைநிகழ்ச்சிகளில் மட்டக்களப்பு மாநகர முற்றவெளி திறந்தவெளி அரங்கில் பங்கேற்றமை மறக்க முடியாதவையாகும்.

முகில்வாணனின் தற்பொழுது வெளிவரும் “ஆணுக்குப் பெண் அடிமையா?” என்னும் கவிதை நூலுக்கு முன்பதாக பல நால்களை வெளியிட்டிருந்தாலும் 2011 ம் ஆண்டில் அவரால் வெளியிடப்பட்ட “அமைதியின் புன்னைக, இன்னுமோர் இன்பத்துப்பால்” ஆகிய இரு நூல்கள் வெளியீடின் போது நான் அதில் கலந்து அந்நூல்களின் சிறப்பினையும் கவிதா ஆற்றலையும் தெரிந்துள்ளேன். ஆணுக்குப் பெண் அடிமையா? என்னும் இந்நூல் இருபது தலைப்புக்களில் முகில்வாணனின் கற்பணை சக்தியையும் கவிதா ஆற்றலையும் வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. விழித்தெழு, பெண்ணின் பெருமை, கல்விமறுப்பு, கற்பு, தாலி, மறுமலர்ச்சி, சுதந்திரம் ஆகிய தலைப்புக்களில் முகில்வாணன் அவர்கள் தனது உள்ளக்கிடக்கையினைத் தளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

விழித்தெழு என்னும் தலைப்பில் வரும்
'பெண் ஜே!

அறியாமைதான்
உன்முதல்
அடிமைத்தனம்'

என கவிஞர் பெண்ணைச் சாடி மூடத்தனத்தை உடைத்து
முதுகை நிமிர்த்து எனக் கவுறவது பாரதியின் பெண்
அடிமையைச் சாடும் போக்கை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

கவிஞர் முகில்வாணன் அவர்களின் இந்நால் பெண்
அடிமைத்தனத்தை முற்றாக வெறுத்து ஆணுக்குப் பெண்
அடிமை கீல்லை என்பதை வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. மற்றும்
பெண்கள் தொடர்பான பல விடயங்களை மிக அழகாக
இக்கவிதை நடையில் அமைந்த நாவில் எடுத்துக்
காட்டியுள்ளார். பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள்
தலைதூக்கி நிற்கும் குக்கால கட்டத்தில் கவிஞர்
முகில்வாணனின் இந்நால் வெளிவருவது சாலப்
பொருத்தமாகவுள்ளது. பெற்ற தாயாக விளங்கும்
பெண்ணையும் பிறந்த மண்ணையும் நேசிக்கும் கவிஞரின்
பண்பட்ட செயலைப் பாராட்டாமல் கிருக்க முடியாது. கிது
போன்ற சிறந்த கருத்துக்களை வெளிக்காணரும் பல
நால்களைக் கவிஞர் முகில்வாணன் மேலும் ஏழத் திறைவன்
எல்லா சக்தியையும் கொடுக்க வேண்டுமென
வாழ்த்துகின்றேன்.

எஸ். எதிர்மனசிங்கம்.
முன்னாள் கலாசார உதவிப்பணிப்பாளர்.
வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்.

ஆணுக்கு பெண் அடிமையா?

1. பெண்

“ஆதியும் நீயே!
அந்தமும் நீயே!
ஜோதியும் நீயே!
தாயே”

பெண்பாதி ஆண்பாதி
ஆனதுதான் உலகம்.

உலகப் படைப்பில்
மனிதப் படைப்பே
உன்னதமானது.
அந்த
உன்னத படைப்பின்
உச்சியில் இருக்கும்
தங்கக் கலசம்தான்
தாய்.
அந்தத்
தாய்மையைத்
தாங்கும்
தாமரைக்
கிண்ணந்தான்
பெண்மை.

“மங்கையராகப்
பிறப்பதற்கே - நல்ல
மாதவம் செய்திட
வேண்டுமெம்மா”
கவிமணி தே.வி

மனித வாழ்வைத்
தோற்றுவிப்பவள்
பெண்.

உடலுக்கு உருவம்
கொடுத்தவள் பெண்.
உறவுகளின்
உறைவிடம் பெண்.

இன்பத்தின்
இலக்கணம் பெண்.
இல்லறத்தின்
ஒளி விளக்கு பெண்.
அழகுக்கலையின்
அற்புத வடிவம்
பெண்.

இயற்கையாகவே
ஆணைவிடப் பெண்
இனியவள்,
இரக்க சுபாவம்
உடையவள்.
அன்பு, கனியு,
பரிவு, பாசம்,
அர்ப்பணிப்பு
உடையவள்.

அவள் பேதையாய்,
பெதும்பையாய்,
மங்கையாய்,
மடந்தையாய்,
அரிவையாய்,
தெரிவையாய்,
பெரும் பேற்றையே
பெறுகிறாள்.

ஒவ்வொரு
நிலையிலும்
உலகுக்கு
ஒப்பற்ற அற்புதமாய்
திகழ்கிறாள்.

மழலை, இளமை,
முதுமை
அனைவருக்கும்
வருவதுதான்.
ஆண்களின்
பருவ மாற்றங்கள்
பெண்களின்
பருவ
மாற்றங்கள்போல்
பெரிதாகப்
பேசப்படுவதில்லை.

பருவ மாற்றம்
வெறும்
உடல் மாற்றம்
மட்டுமல்ல,
தனி மனித
தன்மான
சுய உணர்வைத்
தருகின்ற
மாற்றமுமாகும்.

அறிவொளி படைத்த
ஒரு பெண்ணின்
ஆழ் மன வீச்சினை,
எளிதில் எவரும்
அறிந்து கொள்ள
முடியாது.

அவள் மனது
எல்லோரும்
புகுந்து விளையாடும்
திறந்த வெளி
அரங்கமல்ல,
அவள் மட்டுமே
அந்த இனிய
நினைவறைக்குள்
பயணம் செய்கிறாள்.
இன்ப துன்பங்களை
எடை போட்டுத்
தரம் பிரிக்கிறாள்.

பெண்ணின் உடல்
மென்மையானது
என்பதற்காக,
அவள் உள்ளமும்
மென்மையானதென்று
மதிப்பிட முடியாது.
அவள் உள்ளம்
உறுதியும் வலிமையும்
ஆற்றலும் வாய்ந்தது.

சில விடயங்களில்
அவள் மெளனமாக
இருக்கிறாள்
என்பதற்காக,
அடங்கி விட்டாள்
என்பது
மூடின் வாதமாகும்.

அவள்
நீண்ட பொறுமை
உடையவளாய்
இருப்பதனால்தான்,
நிலத்துக்கு நிகராக
ஒப்பிட்டார்கள்.

ஆணின்
ஆணவத்தால்,
வெறும் சடலத்தை
கட்டி
ஆளாமே தவிர,
அவள் என்னத்தின்
வலிமையை
எதுவும் செய்ய
முடியாது.

அவள் படைப்பின்
மகத்துவம்
ஆணுக்கு
அவ்வளவு தெரியாது.
சுமந்தவருக்கு
மட்டுந்தான்
துயரின் பெறுமதி
தெரியும்.

“பெண்
அடிமை தீருமட்டும்
பேசும் இத்திரு நாட்டில்
மண்ணாடிமை
தீர்ந்து வருதல்
முயற்கொம்பே”
என்றார் பாரதி.

இன்றைய வாழ்வில்,
 பெண்களின் தன்மானம்
 மதிக்கப்படாததால்,
 பெண்களுக்கு சமத்துவம்
 கொடுக்கப்படாததால்,
 உலகம்
 மேடு பள்ளங்களில்
 ஏறி இறங்குகிறது.
 அமைதி குலைகிறது,
 நிம்மதி இன்றி
 மனித குலம்
 அலைகிறது.
 பண்பாடு சிறைகிறது.
 மாணிடம் புலம்புகிறது.

அவனியில் அமைதி
 திரும்பிட வேண்டின்,
 நாடும் வீடும்
 பெண்ணே
 மதித்திட வேண்டும்.

இல்லத்தை
 ஆள்வதனால்தான்
 அவனை
 இல்லாள் என்றார்கள்.

2 . மண வாழ்வு

“இல்லற மல்லது
நல்லற மன்று”
என்றது ஒளவையின்
கொன்றை வேந்தன்.

கண்டதைத் திண்டு,
கண்டபடி நடந்த
மாணிடரைத் திருத்த,
மனித நாகரிகம்
கற்றுக் கொடுத்த
ஓமுக்க நெறிதான்
மண வாழ்வு.

அழுதி மனிதர்
பண்பட்டு, பண்பட்டு,
காதல் வாழ்வில்
தம்மை ஈடுபடுத்தி,
குடும்பம் என்ற
உன்னத உறவை
உருவாக்கினார்கள்.

ஆனுக்கும்
பெண்ணுக்கும்
உடலமைப்பில்
வேற்றுமை இருப்பது
இயற்கை.
அந்த வேற்றுமைதான்
இருபாலார்க்கும்
இடையில்
சர்ப்பை
ஏற்படுத்துகின்றது.

பெண்ணும் ஆணும்
 இல்லா உலகில்
 எதுவும் நிகழாது.
 ஆணுக்கு
 பெண் வேண்டும்.
 பெண்ணுக்கு
 ஆண் வேண்டும்.
 உறவுக்கு
 உயிர் வேண்டும்.

ஆதியில் ஆண்டவன்
 ஆண் பெண்ணைப்
 படைத்து,
 ஆசீர் வதித்துப்
 பெருகிப் பலுகச்
 சொன்னார் என்று
 வேதம் சொல்லுகிறது.
 (ஆதியாகமம் 1:28)

மன வாழ்வில்
 மகிழ்ச்சியின்
 உச்சமாய் இருப்பது
 மழலைகள்.

“மங்கலம் என்ப
 மனமாட்சி
 மற்றதன் நன்கலம்
 நன்மக்கட் பேறு”
 என்றார் வள்ளுவர்.

கணவன்
மனைவிக்கிடையில்
ஏற்படும் அன்புதான்,
பிள்ளைகள் மீதும்,
சமூகத்தின் மீதும்,
நாட்டின் மீதும்
விரிவடைகின்றது.

“மெல்லி னல்லாள்
தோள் சேர்” என்றது
ஓளவையின் ஆத்திகடி.

பெண்
இல்லை யென்றால்
வாழ்வு இல்லை,
வளம் இல்லை.
உயிர் இல்லை,
உய்வு இல்லை,
உலகமே இல்லை.
பின்
கணையும்,
இலக்கியமும் ஏது?

பெண்ணாகையால்
 பேதலித்து,
 தன்னை இழுந்து
 தவித்து,
 பின் துடித்து,
 அவளை வெறுத்த
 பட்டினத்தார்,
 “பெண்ணாகியதொரு
 மாயப் பிசாசம்
 பிடித்திட்டென்னைக்
 கண்ணால் மயக்கி
 முலையால் வெருட்டிக்
 கடிதடத்துப் புண்ணாங்
 குழியிடை தள்ளி”
 என்று புலம்புகிறார்.

அவர்
 உருகும் அன்பின்
 உன்னத சக்தியை
 சந்திக்க வில்லை
 போலும்.
 தாசியைச்
 தரிசித்துவிட்டு
 பெண்களை
 வேசி என்றார்.

துறவிகள் பலரும்
 பெண்ணை
 மாயை என்பார்கள்,
 பேயின் மறு
 வடிவம் என்பார்கள்.

ஆனால்
தம் காமத் தீயின்
எரிவை
அடக்க முடியாமல்,
கடக்க முடியாமல்
துழப்பார்கள்.
சிறுவர், சிறுமியரைக்
கெடுப்பார்கள்.

தம் காம
தீக்கிளார்ச்சிகளை
தம் பிரதம சீட்ர்களுடன்
தீர்த்துக்கொள்வார்கள்.

வானோலி,
தொலைக் காட்சிகள்
அவர்களுடைய
காம இரகசிய
லீலைகளை
படம் பிடித்து
வெளிக் காட்டினால்,
அதை ஆண்ம தரிசன
பரிசோதனை
என்பார்கள்.

ஞான ஆராய்ச்சி
என்பார்கள்.
நித்திய ஆனந்த
தேடல் என்பார்கள்.
அவர்களுடைய
காம நோய்
ஆச்சிரமத்தில் உள்ள
அத்தனை
பெண்களையும்
பதம் பார்க்கும்.

“பெண்ணும் பொன்னும்
ஜென்ம விரோதி
என்பார்கள்.
மை விழியாள்
வார்த்தைகளில்
மயங்க வேண்டாம்”
என்பார்கள்.

மடாலயம் என்ற பேரில்
சொத்தை, சுகத்தை
அள்ளிச் சேர்த்து
அனுபவிப்பார்கள்.

துண்மார்க்கர்
சன்மார்க்கம் பற்றிப்
போதிப்பார்கள்.

சிலரின் தீச்சையல்களால்
நல்ல துறவிகளின்
நற்பெயர்கள் கூட
விமர்சனத்துக்கு
உட்படுத்தப் படுகின்றது.

உண்மையில்
பெண்ணை
மாயை என்பவன்
ஆண்மை இழந்தவன்.

“இல்லாள்
அகத்திருக்க
இல்லாதது
ஒன்றுமில்லை”
என்றார் ஓளைவ.

குடும்ப வாழ்வென்பது
வறண்ட
பாழ் நிலமல்ல,
அது
அன்பின் மகிழ்விடம்.

தந்தையைப் போன்றோ,
தமயனைப் போன்றோ,
ஆசிரியனைப் போன்றோ,
அதிகாரியைப் போன்றோ
அதடி, மிரடி, அடக்கி
பணியவைப்பது
கணவனின் கடமையல்ல.

கணவன் மனைவிமீது
அதிகாரம் செலுத்தி
ஆட்டிப் படைப்பது,
இணை அன்பைத்
தகர்த்துவிடும்.
இல்லறத்தைக்
கெடுத்து விடும்.

உனது எனது என்ற
பிரிவினை உணர்வு,
மன அறத்தைத்
தகர்த்து விடும்.

கணவன் மலைவியை
ஏனமாய் எண்ணி,
எள்ளி நலையாடி,
குறை கூறிக்
குறை கூறிக்
குத்திப் பேசுவதும்,
அவள் வாழ்வில்
என்றோ
நடந்து முடிந்த
பழைய சம்பவங்களை
திரும்பத்திரும்பப்
பேசிப் பேசியே
தீயை மூட்டுவதும்,
மனம் திறந்து பேசாது
ஆண் என்ற
ஆணவத்தில்
இறுமாந்திருப்பதும்,
விட்டுக் கொடுக்க
விரும்பாது
வீம்பு காட்டுவதும்
ஆண் ஆதிக்கத்தின்
அடையாளங்கள்.

தனது வசதி,
தனது இன்பம்,
தனது
மகிழ்ச்சியெனும்
சுய நலம்
பெருகப் பெருக,
அன்பு குறையும்,
இடைவெளி பெருகும்,
எதிலும் ஏமாற்றமும்
விரக்தியும் தெரியும்.

ஆணுக்குப் பெண்
அனுசரித்துத்தான்
போக வேண்டும்
என்பது
ஆண் ஆதிக்கம்.

அனைத்திலும்
பெண்தான்
விட்டுக் கொடுக்க
வேண்டும் என்பது
ஆணாதிக்கம்.

தன் எண்ணாங்களை
அடுத்தவர் மீது
தினிப்பது ஆணவம்,
தனி மனித
சுதந்திரத்துக்கு
விரோதமான
நடவடிக்கை.

ஒரு பெண்ணே,
அவள் விருப்பு
வெறுப்புக்களை
வெளிப்படுத்த விடாமல்,
அவள் உணர்வுகளை
சிறைத்து, வழைத்து,
தன் ஆணைக்குள்
அடக்கி வைக்க
முனைவது,
மனித குலத்திற்கே
ஏதிரான குற்றம்.

இர் இயந்திரத்தை
இயக்குவது போல்
மனனவியை
இயக்க முடியாது,
இயக்கக் கூடாது.

ஆளுக்கு ஆள்
முழுமையான அன்பை
அர்ப்பணம் செய்யாமல்,
ஒளித்து, மறைத்து,
காரியங்கள்
ஆற்ற நினைப்பது,
குடும்ப நல்லுறவைச்
சிறைக்கும்.

உயிரும், உடலும்,
சதையும், உணர்வும்,
பேச்சும், மூச்சுமுள்ள
ஒரு மனிதப் பிறவியை
தன்னனப்போல்
நேசிக்க வேண்டும்.

கலியாணம் முடித்த
ஆனுக்கும்
பெண்ணுக்கும்
கடமைகளும்
கட்டுப்பாடுகளும்
உண்டு.
அது பெண்களுக்கு
மட்டுமல்ல,
ஆண்களுக்கும்
சமமாய்
இருக்கவேண்டும்.

சுயமாய்
முடிவுகளை எடுக்க
அவளுக்கும்
உரிமையுண்டு.

வாழ்வின்
ஒரு பாதி பெண்,
மறுபாதி ஆண்.
இன்பத்திலும்
துன்பத்திலும்
சம பங்கெடுக்க
வந்தவளை,
துன்பத்தில் மட்டுமே
தள்ளிவிடுவது
கொடுமை.

அன்பால் இணையும்
ஒரு கணவன்,
தன் மனைவியை
எப்படி
அழிமைப்படுத்துவான்?

திருமணம் என்பது
ஆனாலும் பெண்ணாலும்
ஒருவரோடு ஒருவர்
சார்ந்து இருப்பது.
ஒருவருக்கொருவர்
விட்டுக் கொடுத்து
வாழ்வது.

தேவை ஏற்பட்டால்
கட்டி அணைப்பதற்கும்,
தேவை முடிந்ததும்
அதிகாரம் செலுத்தி
ஆட்டிப்
படைப்பதற்கும்,
ஆனாலுக்கு பெண்
அடிமையா?

திருமணம் என்பது
ஆன்மாவோடு
ஒன்றிக் கலப்பது.

அன்பு என்பது
வெறும்
உணர்ச்சியோ
கவர்ச்சியோ அல்ல,
இருவருக்கும்
இடையில் ஏற்படும்
ஒப்பற்ற உறவு.

ஓர் உயிர்
மற்ற உயிரோடு
கொள்ளும்
உருகும் அன்பின்
சடு பாடு.

தன்னை உருக்கி
மற்றவர்க்கு
ஒளி கொடுக்கும்
தியாக வாழ்வு.

முகில்வாணி ————— ஆஸுக்கு பென் அடிமையா?

இரு மனங்களில்
ஒர் உணர்வு.
இரு விழிகளில்
ஒரு கனவு
இதுதான் குடும்பம்.

தன்னைவிட,
தன் குடும்ப
பராமரிப்பையும்,
பாதுகாப்பையும்
முக்கியமாக கருதும்
ஒருவரின் அன்பே
நிறைவானதாகும்.

அன்பு இருந்தால்தானே
நம்பிக்கை வளரும்.
நம்பிக்கை ஒன்றுதானே
பாதுகாப்பைத் தரும்.
அன்பும், நம்பிக்கையும்
இல்லாத இடத்தில்
பெண்ணுக்கு
பாதுகாப்பு எப்படி
கிடைக்கும்?

ஒவ்வொரு பெண்ணின்
சுய உணர்வும்,
தனித் தன்மையும்
பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

இதுவரை வெளிப்படுத்த
முடியாமல்
தேங்கி மறைந்திருக்கும்,
அவளின்
ஆக்க சக்திகளை
கண்டு பிடித்து
பிரகாசிக்கச்
செய்ய வேண்டும்.

இருவரும்
ஒருவருக் கொருவர்
தம்மை அர்ப்பணம்
செய்தால்தான்,
தாம்பத்திய உறவு
இனிக்கும்,
குடும்பம் நிலைக்கும்.

இல்லாளின்
பண்பில் இருந்துதான்
இல்லம் சிறக்கும்.
இல்லறம் இனிக்கும்.
இல்லாளை மதியாத
குடும்பத்தில்
தொல்லைகள் கணக்கும்.

முகில்வாணி — ஆஸுக்கு பென் அடிமையா?

திருமணமான
கணவனும் மனைவியும்,
தினம் தினம் அன்பை
புதுப்பித்துக் கொண்டே
இருக்க வேண்டும்.

அது வற்றாத
ஜீவ நதியாக
வளம் கொழித்து
பெருக்கைடுத்து
ஒடிக் கொண்டே
இருக்க வேண்டும்.

அன்பு இல்லையேல்,
அங்கு
விளங்குகள் பூட்டிய
கொடுமைகள் மட்டுமே
சுத்தாடும்.

3 . கொடுமைகள் சுத்தாடுகின்றன

“மாதர் தம்மை
இழிவு செய்யும்
மட்டமையைக்
கொழுத்துவோம்”
மகாகவி பாரதி.

முகில்வானால்

ஆஸுக்கு பெண் அடிலம்யா?

நவீன உலகம்,
நாகரிக உலகம்,
புதுமை உலகம்,
பொறியியல்
உலகம் என்று
போற்றப்படும் இந்த
இருபத்தி ஓராம்
நூற்றாண்டில்,
காட்டு மிராண்டிக்
காலத்தில்,
பெண்களைத்
தூரத்தித் தூரத்தி.
வீழ்த்தி, வயதுத்து,
பலாத்காரம் செய்து
வலிந்து
புணர்ந்தது போல்,
இன்றும்
வீதிகளிலும், வீடுகளிலும்,
கல்விச்சாலைகளிலும்,
அலுவலகங்களிலும்,
கோயில்களிலும்,
பிரயாணம் செய்யும்
வாகனங்களிலும்
போக முடியாதவாறு,
சிலர் பாலியல்
வன்கொடுமைப்
படுத்துகிறார்கள்.

பெண்கள் சுதந்திரமாய்
தனித்தியங்க முடியாத
நிலைமைகளைத்
தோற்றுவித்திருக்கிறது
ஆணாதிக்கம்.

ஆடவரில் பலர்
பெண்ணெண்
உடல் சார்ந்த
தேவைக்காகவே
படைக்கப்பட்டதாக
நினைக்கிறார்கள்.
கவர்ச்சிப் பொருளாக,
காமத்துக்கு பயன்படும்
கருவியாகவே
கருதுகிறார்கள்.

நிலத்தில் பயிரை
விழதுப்பது போல்,
ஆண் தன் வித்தை
பயிர் செய்ய
பயன்படுத்தும்
இடந்தான்
பெண் என்று
எண்ணுகிறார்கள்.

அந்த
மனித மனத்தை
சமைக்களைத்
தூக்கும்
கழுதைகளாகவே
கருதுகிறார்கள்.

ஆண்
அதிகாரிகளின் கீழ்
பணியாற்றும்
பல பெண்கள்,
நெருக்குதலுக்குள்
சிக்கி
அவதியுறுகிறார்கள்.

இலங்கையில்
29 விழுக்காடு பெண்
ஐடகவியலாளர்கள்,
இம்சைக்ஞக்கு
ஆளாக்கப்படுவதாக
பெண்கள் தின
செய்தி கவறியது.
(செய்தி 8.3.15)

உ_லகிலேயே
மிகச்சிறந்த
கேம்பிரிச் பல்கலைக்
கழகத்திலேயே,
பல மாணவிகள்
பாலியல்
வன்கொடுமைக்கு
ஆளாக்கப் படுவதாக
ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

இலங்கையில்
இந்த ஆண்டு
ஜந்து மாதங்களுக்குள்
மட்டும்
1076 பெண்களும்
சிறுவர்களும்
துஷ்பிரயோகங்களுக்கு
ஆளாக்கப்பட்டதாக
ஆதவன் தொலைக்காட்சி
செய்தி கூறியது.
(24.5.2015)

புங்குடுதீவு மாங்கை
 வித்தியாவுக்கு நடுந்த
 கொழிய மரணத்தைக்
 கண்டித்து கொழும்பு
 சுதந்திர சதுக்கத்தில்
 நடாத்தப்பட்ட
 பொதுக்கூட்டத்தில்
 கலந்து கொண்ட
 இராசாங்க அமைச்சர்
 ரோசி செனநாயக்கா,
 கடந்த நான்கு
 ஆண்டுகளுக்குள்
 39604 பாலியல்
 பலாத்கார
 வழக்குகள் இலங்கையில்
 பதியப்பட்டுள்ளதாக
 கூறினார்.(24.5.15.)

வடமாகாணத்தில்
 14 நாட்களுக்குள்
 10 மாணவிகள்
 பாலியல் பலாத்காரம்
 செய்யப்பட்டதாக
 அமைச்சர் ராதாகிருஸ்ணர்
 அறிவித்தார்.
 செய்தி(30.05.15.)

கடந்த நான்கு
மாதங்களில் மட்டும்
35 பாலியல் வன்கொடுமை
நடந்ததாக
வடமாகாண உறுப்பினர்
சஜீவன் குறிப்பிட்டார்.
செய்தி (31.05.15.)

இந்த வருடம் மட்டும்
உலகம் முழுவதும்
நாறு கோடிப்
பெண்களும்,
சிறுமிகளும் பாலியல்
வன்கொடுமைகளுக்கு
ஆளாக்கப்பட்டு,
வழக்குகள்
பதியப்பட்டிருப்பதாக,
பெண்கள் தினத்தில்.
ஜநாவால்
வெளியிடப்பட்ட
அறிக்கை கவுகிறது.
(25.11.2014.செய்தி)

வழக்குகள்
பதியப்படாமல்
மானம் என்ற
மர்மப் போர்வைக்குள்
மறைக்கப் பட்டிருக்கும்
குற்றச் செயல்கள்
எத்தனையோ?

படிக்காத
பாமரர் மட்டுமல்ல,
படித்துப்
பட்டம் பெற்று,
பதவி வகுக்கும்
சில ஆடவர்களும்,
பெண்களை
சிறைக்கிறார்கள்.
அவை முழுவதையும்
எழுதப் போனால்
என்னில் அடங்காது.
இருந்தும்
ஒரு துளியை
எழுதுவது
பொருத்தமாகும்.

மத்திய பிரதேசத்தில்
உயர் நீதிபதியாக
இருக்கும்
என்.கே.கெங்கலி
என்பவர்,
தனது ஆளுகைக்குள்
பணிபுரிந்த
ஒரு பெண் நீதிபதியை
பாலியல் பலாத்காரம்
செய்ததாக,
மூன்று நீதிபதிகள்
முன்னிலையில் வழக்கு
பதியப்பட்டது.
(17. 04.2015)

ரஸ்சிய நாட்டின்
அரசியல்வாதி
விலேடர்
லைந்ரோநோவ்ஸ்க்கி
என்பவன்,
ஊடகவியலாளரான
இஸ்ரெலா
என்ற ஆறுமாத
கர்ப்பிணிப் பெண்,
அவனை எதிர்த்து
கேள்விகள் கேட்டாள்
என்பதற்காக,
ஒரு பெண் தன்னை
எதிர்த்து கேள்விகள்
கேட்பதா என்று
இறுமாந்து,
பலபேர்
முன்னிலையில்
தன் பாதுகாவலர்
இருவரை அனுப்பி,
அவனை பாலியல்
பலாத்காரம்
செய்யும்படி
கட்டளையிட்டான்.
சட இருந்த
ஊடகவியலாளர்கள்
கொதித்தார்கள் என்று
பழத்தோம். (20 4.14)

பிரித்தானிய இளவரசர்
ஆண்ட்ரு, அமெரிக்க
புலோரிடாவைச் சேர்ந்த
விரஜீனியா என்ற
இளம் பெண்ணை
பாலியல் வன்கொடுமைப்
படுத்தியதாக
பரபரப்பு செய்தி
பரவியது.(2.1.2015)

பாரதத்தில்
ஒவ்வொரு நாளும்
ஆறாயிரம் பெண்கள்,
பாலியல்
பலாத்காரத்துக்கு
ஆளாக்கப் படுகிறார்கள்.

பீகார் மாணிலத்தில்
ஒவ்வொரு நாளும்
300 பிறந்த
பெண் குழந்தைகள்
கொல்லப்படுகிறார்கள்.

கிந்தியாவில்
இன்றும் தெருவில்
வீசப்படுவது
பெண்
சிசுக்களாகத்தானே
இருக்கிறார்கள்.

பசு வழத்த்
 தடைச் சட்டம்
 கொண்டு வந்த
 பாரதத்தின்
 ராஜஸ்தானில்,
 ஒரு மாடுவாங்க
 முப்பதாயிரம் ரூபாய்.
 ஒரு பெண்ணை
 வாங்க
 மூவாயிரம் ரூபாய்.
 தொழுவத்தில் கட்டப்படும்
 மாட்டுக்கு இருக்கும்
 விலைக்கூட
 ஒரு மனுசிக்கு
 இல்லையே!
 சில இடங்களில்
 காலுக்குப் போடுகிற
 செருப்புக்கு இருக்கும்
 மதிப்புக்கூட
 மனுமகனுக்கு
 இல்லையே!

பாரதத்தில் உள்ள
 மகாராஸ்திராவில்
 மனைவி
 ஆண் குழந்தையை
 பெற்றெடுக்காததால்,
 தன் மனைவியையே
 வெட்டிக் கொன்றான்
 ஈவற்ற புருசன்.
 (29.11.2014.)

பாக்கிஸ்தானில்
 மலைவிக்கு
 மயக்க
 மருந்து கொடுத்து,
 வயிற்றைக் கிழித்து,
 உளவு பார்க்கும்
 கண்காணிப்புக்
 கருவியை
 அவள் வயிற்றின்
 உள்ளே வைத்து
 கைத்தான்
 ஒரு கொடிய புருசன்.
 (21.4.14.)

காஸ்மீர் மாநில
 சுகாதார அமைச்சரே,
 ஒரு பெண்
 வைத்தியரை
 பாலியல்
 வன்கொடுமைக்கு
 ஆளாக்கியதாகவும்,

சிறுமிகளை பாலியல்
 பலாத்காரம் செய்து
 ஆண்மை பரிசோதித்து
 சிறையில்
 அடைக்கப்பட்ட
 ஆச்சிரமத் தலைவன்
 அசாராம் பாடுவையும்,
 இந்த உலகம்
 தரிசித்திருக்கிறது.

ஒரு பெண்ணே
முதலமைச்சராக
இருக்கும் தமிழகத்தில்,
இரண்டு வெட்சத்தி
எழுபதாயிரம்
பெண் குழந்தைகள்
கொத்தடிமைகளாக
இருப்பதாக
ஜநாஅறிவித்தது.
(2.6.2014)

இந்திய நாட்டின்
பெரும்பான்மையான
பெற்றோர்,
பெண் குழந்தைகளை
பெரும் சுமைகளாகவே
கருதுகிறார்கள் என்றது
ஜநா செய்தி.(22.7.14)

பாரதத்தில்
சில பெற்றோர்,
கருவிலே உள்ள
சிச்
பெண்ணைன்று
அறிந்ததும்,
அதை உடனே
கொலை செய்வதாக
பாரத பிரதமர் மோடி
பகிரங்கமாக
குற்றம் சாட்டனார்.
(11.10.2014)

பாரதத்தில்
ஒர் உயர் நீதிபதி
தனக்குக்
கீழ் பணியாற்றிய
பெண்
சட்டத்தரணியை,
பாலியல் சித்திரவதை
செய்ததாக
பறப்பட்டு
செய்தி பரவியது.

ஒரு நீதிபதியிடம்
இருந்து
ஒரு சட்டத்தரணியே
தன்னைப் பாதுகாக்க
முடியாதபோது,
சாதாரண பெண்களின்
நிலமைகளை
எப்படி விபரிப்பது?

ஆசிய நாடுகளில்,
பல்லாயிரம்
கிராமங்களில்,
பெண்கள்
தங்கள் இருப்பை
பாதுகாத்துக்
கொள்வதற்காக,
ஆண்களை நம்பியே
இருக்கிறார்கள்.

புருச்சை விட்டால்
போக்கிடம் இல்லை
என்ற நிலையில்,
அடிமைகளாகவே
கிடக்கிறார்கள்.

பெண்களுடைய
வாழ்க்கையை
ஆண்கள்தான்
தீர்மானிக்கின்றார்கள்.

சர்வாதிகாரிகளின்
சட்டாங்கள்
பெண்களுக்கு
சாதகமாய் இல்லை.

வாக்காளர்களில் பெண்கள்
சமமாக இருந்தாலும்,
வேட்பாளர்களில் பெண்கள்
சமமாக இல்லையே.

சட்டத்தை வரைபவன்
ஆணாயிருக்கையில்
சம நீதி பெண்ணுக்கு
எப்படிக் கிடைக்கும்?

வீட்டையும் நாட்டையும்
வேந்தர்கள் ஆளும்போது,
வேலைக்காரிகளுக்கு
விமோசனம்
யார் கொடுக்கக்கூடும்?

நிதியும், நீதியும்
அவன் கையில்
கிருக்கையில்
நிம்மதி பெண்ணுக்கு
எப்படிக் கிடைக்கும்?

சட்டமும் அவனே!
காவலும் அவனே!
வேதனைக் குரல்கள்
வெளியில் எப்படிக்
கேட்கும்?

மரியாதைக்குரியவர்கள்
பெண்கள்,
எங்கள் மண்ணில்
அவர்கள்
மாணபங்கப்படுத்தப்
பட்டார்களோ!

அன்று!
 பாடசாலை மாணவி
 கிறிசாந்தியை
 சிங்கள காம வெறியர்கள்
 சிலைத்து சீரழித்துக்
 கொன்றார்கள்.
 இன்று! (14. 5.15.)
 புங்குடுதீவு பாடசாலை
 மாணவி வித்தியாலை
 தமிழ்க் காம வெறியர்கள்
 பத்துப்பேர் சேர்ந்து
 பாழாக்கி
 சீரழித்துச் சிலைத்துக்
 கொன்றார்கள்.
 பண்பாடு பற்றி
 பயறையறிவிக்கும்
 செந்தமிழரின்
 சிந்தையில்
 தீவைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

கிண்ணறை
 நிகழ்வுகளையும்
 அன்றைய
 நிகழ்வுகளையும்
 எண்ணுகின்றபோது
 இதயம் கணக்கின்றது.
 ஈழச் சிறுமிகள் வாழ்வு
 இலங்கையில்
 அந்தரத்தில்
 தொங்குகின்றது

போர்க்கால சூழலில்
 பூப்படையக்
 காத்திருந்த
 புது மொட்டுக்களை,
 சின்னஞ்சிறிய
 செந்தமிழ்ச்
 சிட்டுக்களை,
 சின்னாபின்னமாக்கி
 சிதைத்தார்களே!
 ஊர்பேர் தெரியாத
 உலுத்தர்கள் வந்து
 வேரோடு பிடிங்கி
 எறிந்தார்களே!!
 எங்கள் பெண்களின்
 துயரக் குரல்கள்
 உயிரோடு
 புதைக்கப்பட்டதே!
 நம்மால் என்ன
 செய்ய முடிந்தது ?

இறக்கும் வயரக்கும்
 உண்மைக்காகப்
 போராடிய பெண்களின்
 சரிதைகள்
 தொலைந்து போய்
 விட்டனவே!

அரச படைகளாலும்,
இயக்கங்களின்
உளவாளிகளாலும்
கடத்திக்
காணாமல் போன
தமிழ்ச்சிகளை
எங்கு போய்த்
தேடுவோம்?

போரின் வடுக்களைச்
சுமந்து வருந்தும்
விதவைகள் வாழ்வை
சீர்தூக்கிச் செப்பனிட
யாரும் இல்லையே!

ஊனமுற்ற
பெண்களுக்கு
உதவுவார்
ஒருவரில்லையே!

ஒரு புதை குழிக்கு
வழியின்றி
தெருவோரம் செத்து
நாறிக் கிடந்தார்கள்
தமிழிச்சிகள்.
ஆதாரம் போதாதென்று
அடக்கி வாசித்த
ஜநாசபையின் செயலர்
பாங்கீழன்,
இன்று (15.04.2015)
தனது பாது காப்புச்
சபையில் வெளியிட்ட
அறிக்கையில்,
ஸமுத்தில்
பெண்களும்,
சிறுமிகளும்
படையினரால்
பாலியல்
வன்கொடுமைக்கு
உட்படுத்தப்பட்டது
உண்மை என்று,
காலம்கடந்து
ஒத்துக்காண்டார்.
ஆனால் தீர்வு என்ன
என்பதை
சொல்ல மறந்தார்.

இந்த இடத்தில்
ஒர் இசை ரசிகையின்
இதயத் துடிப்பை
எழுதுவது
பொருத்தமாகும்.

பெண்களின்
காப்பரங்கள்
கல்லோடு கல்
ஒட்டப்படாமல்
தகர்க்கப்பட்டு
சிதறிக்கிடந்தன.

பெண்கள்
தீக்குவியலுள்
சிக்குண்டு
துடித்தார்கள்.
கண் ணீர்
சொரிந்து சொரிந்து
சோர்ந்தார்கள்.
கயவர்கள் கைபட்டு
வீணையின் நரம்புகள்
அறுந்து இறந்தன.

தட்டத்தனியே
தனிமயாரு
புள்ளி மானாய்
தவித்தாள்
ஒரு தமிழிச்சி.

எல்லாம் இருண்டது.
 இடம் வலம் தெரியாது
 ஓடினாள்! ஓடினாள்!!
 வேற்றினத்து வேற்கள்
 சுற்றி வளைத்துத்
 துரத்தினார்கள்.
 தப்ப வழியில்லை
 இதயம் வரண்டு
 சரிந்து விழுந்தாள்
 இசை ரசிகை.
 அவளைக்
 கைதியாய்ப் பிடித்து
 இழுத்துச் சென்றது
 காழுகர் கூட்டம்.

அவள் தோலையும்,
 சுதையையும் பங்குபோட
 போட்டி போட்டு
 முண்டி அடித்தது
 வெறியர் கூட்டம்.

சுற்றி வளைத்தபோது
 சுட்டுப்
 பொசுக்கியிருந்தால்
 அலங்கோலப் படாமல்
 ஆவி துறந்திருப்பாள்.

ஜயகோ!
போரின் வரைமுறை
அறியாத
வெறியர் கைகளுக்குள்
அகப்பட்டுத் துடித்த
அன்பு மயிலின்
ஒவ்வொரு இறகாய்ப்
பிடுங்கிப் பிடுங்கி
எறிந்தார்கள்.

அழகு நிலவாய்
ஜாலித்த மங்கையை
அலங்கோலப்
படுத்தினார்கள்.

பத்தரை மாத்துத்
தங்கத்தை
எத்தனை பேர்தான்
உரசிப்பார்ப்பது.

நஞ்சு மகள் பெற்ற
 வஞ்சகர்கள்
 அவள்
 நெஞ்சில் மிதித்தார்கள்
 நினைவிழந்தாள்.
 கொஞ்சம் நீர் தெளித்து
 குழுக்கி எழுப்பி
 வெஞ்சினத்தோடு
 மீண்டும்
 வேட்டையாடனார்கள்.
 வஞ்சிமகள் இசையரசி
 அக்கினியில் விழுந்த
 வாழை இலைபோன்று
 வதங்கிச் சரிந்து
 மண்ணில்
 வீழ்ந்து மழிந்தாள்.

சுற்றி நின்று
 ஆர்ப்பரித்து
 கூச்சலிட்டன
 குள்ள நரிகள்.

செத்த
 பிணத்தின்மேல்
 பாய்ந்து விழும்
 கழுகுகள் போல்..
 இதற்குமேல்
 சனர்களை
 எப்படி எழுதுவது?

யேசுவுக்குக்கவட
இப்படி ஓர் அவமானம்
ஏற்பட்டதில்லையே!

துரோபதைக்கு துகில்
உரியும்போது
கண்ணன் வந்து
உதவி செய்தான்,
எங்கள் பெண்களுக்கு
உதவி செய்ய
எவரும் வரவில்லையே!

நீதியின் ஆழதவன்
எப்போது புறப்படுவான்.
நியாயத் தீர்ப்பை
யாரிடம் போய்க்
கேட்போம்.

கண்ணாடியையே
கறையான் கடித்து
கறைபடுத்தும் போது,
கடதாசிகளின் நிலை
எப்படி இருக்கும்?

உதிரம் கொடுத்து,
உயிர் கொடுத்து,
வாழவைத்த
தாய்க் குட்டைத்,
அடிமையாக்கும்
கொடுமை இன்னும்
அகலவில்லையே!

அத்திவாரத்தில்
மாற்றம் வேண்டும்.
புத்தி ஜீவிகள்
புதிய
வரைமுறைகளை
முன்னொடுக்க
வேண்டும்.

சமூகக்
கொடுமைகளை
எதிர்க்கும்
விடுதலை உணர்வை
வீட்டிலேயே
விரித்துரைக்க
வேண்டும்.

வீரியமுள்ள
பெண் குழந்தைகளை
ஒவ்வொரு வீடும்
உருவாக்க வேண்டும்,
இல்லை என்றால்
துயரங்கள் தொலையாது.

4 . துயர வாழ்வ

பல லெட்சம்
செலவு செய்து
மணம் முடித்து
யைப்பார்,
அவள்
அக நிலையை
அறியாது
குதாகலித்து மகிழ்வார்.

பெண்
விரும்புவதைத்தேட
அவனுக்கு
உரிமை உண்டு.
பெற்றோர் விரும்புவதை
திணிப்பது
கொடுமையல்லவா?

“வற்புறுத்திப்
பெண்னைக்
கட்டிக் கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி
மிதித்திடுவோம”
என்றார் பாரதி.

சீதனம்
ஒரு பெண்னை
உயிரோடு
கொமுத்தி விடும்.

“பெண்ணை
அவமதிப்பவன்தான்
பெண்ணிடம் இருந்து
சீதனம் கேட்கிறான்”
என்றார்
மகாத்மா காந்தி.

சில பெற்றோர்
சீதனம் கொடுத்து
காட்டெருமைகளை
வீட்டுக்குள்
விட்டு விடுவதனால்,
அழுகையும், புலம்பலும்,
பற்கடிப்புமே
வாழ்வாகிப் போகிறது.

இறைச்சிக்கு வைட்ட
இழுத்துப் போகும்
எருதுகள் போல்,
கல்யாண சந்தையில்
பெண்களைக்
காவு
கொடுக்கிறார்கள்.

பாவையரின்
உடல்கள்
பருந்துகளுக்கு
விருந்துகளாக்கப்
படுகின்றன.

முகில்வாஸா ————— ஆஸுக்கு பென் அடிமையா?

அடிமைச் சாசனம்
எழுதிக்
கொடுத்துவிட்டு
சூயுள் கைதிகளாக
இடைப்பட்டுக்
கிடக்கிறார்கள்.

கணவன் என்பவன்,
மனைவி
தன் கட்டுக்குள்
இருப்பதையே
பெரிதும்
விரும்புகிறான்.

சில புருசர்கள்
தம் நலனுக்காக,
தம் கடுப்பைத்
தீர்ப்பதற்காக,
தாம் இட்ட பணியை
தட்டாது
செய்வதற்காக,
மனைவியர் என்ற
பெயரில்
வேலைக்காரிகளைத்
தேடுகிறார்கள்.

அம்மணத்தை மூட
ஒர் ஆடை
வாங்குவதற்கும்,
கணவனின்
அனுமதிக்காக
காத்துக் கிடக்கிறார்கள்.

“பின் தூங்கி
முன் எழுவாள்
பத்தினி” என்ற
ஆண் ஆதிக்க வெறி,
இன்னுந்தான்
இந்த இனத்திடம்
இருந்து
விடுபட்டதாய்த்
தெரியவில்லையே!

இந்த
நூற்றாண்டிலும்,
விழியற் காலையில்
ஒரு பத்து நிமிடங்கள்
கடுதலாக அசந்து
தூங்கியதற்கே
அடிவாங்கிய
பெண்களும்
இருக்கிறார்கள்.

கர்ப்பவதியான
பெண்கள்,
அதி காலையில்
எழுந்திருப்பது கடனம்,
மசக்கையில்
தலை சுற்றுவதும்,
வாந்தி எடுப்பதும்,
மயக்க நிலையில்
இருப்பதும் இயல்பு.

கருவை உருவாக்கத்
தெரிந்தவனுக்கு,
அந்தக்
கருவைத் தாங்கும்
மனைவியின் மனதையும்,
அவள்
உடல் நிலையையும்
புரியத் தெரிவதில்லையே!

மிருகம்கூட
தாய்மையின்
மகிமையை
உணர்ந்திருக்கிறது.
இந்த
மனித விலங்கு,
வெறியோடு
நெறிதவறி
அலைகிறது.

சிலர் உயிரோடு
வாழ்வதற்காக
ஊமைகளாகக்
கிடக்கிறார்கள்.

மூச்சக் காற்றை
வாங்குவதே
கடினமான போது,
பேச்சக் காற்றை
எங்கிருந்து
பெறுவார்கள்.

சுவாசக்காற்றின்
அளவைக்கீடு
நிறுத்துப்பார்க்கும்
புருசர் முன்னால்,
இந்த மேகங்களுக்கு
அமுவதைத்தவிர
வேறான்றும்
தெரியாதே!

அமுதமுது உறங்காது
முகங்கள் வீங்கிய
கண்களையுடைய
பெண்களை,
திரைச் சீலைகளுக்கு
பின்னாலும்,
ஜன்னால் ஓர
மூலைகளிலுந்தான்
துரிசிக்க முடிகிறது.

எஜமானுக்கும்,
புருசனுக்கும்
வித்தியாசங்கள்
இல்லாது போகின்றன.

மூடிய
கதவுகளுக்குபின்னால்
எழுதப்படாத
எத்தனையோ
கவிஷதகள்
மூச்ச முட்டிக்
கிடக்கின்றன.

இருளுக்குள்
சிறை
வைக்கப்பட்டிருக்கும்
அதிகாலைப்
பொழுதை
அண்ணாந்து பார்க்க
அவர்களுக்கு
அனுமதி இல்லை.

கமுத்தில் ஏறும்
தாலியோடே,
கலகலவென்று
பாடிப், பறந்து,
மகிழ்ந்து திரிந்த
பறவைகள் மகிழ்வுகள்
மறைந்து போகின்றன.

திருமணம் ஆனதும்,
சில பெண்களின்
சிந்தனைச் சுதந்திரம்
சிரச்சேதம்
செய்யப் படுகிறது.

ஆடவும், பாடவும்
அரங்கேற்றம் கண்ட
பல திறமைசாலிப்
பெண்கள்,
அடுப்படிக்குள் கிடந்து
ஆவியாகிப்
போகிறார்கள். .

கணவன் மனைவியோடு
சண்டையிட்டு
ஆயிரம் தடவைகள்
வீட்டை விட்டு
வெளியே போகலாம்.
ஆனால்,
அவன் மனைவி
அடிஉதை தாங்காது
ஒரு முறை
வீட்டை விட்டு
வெளியே
போனால் போதும்,
அவளுக்குக்
கிடைக்கும் பெயர்
நடத்தை கெட்டவள்.
அடங்காப்பிடாரி.
இதுவா சமூக நீதி.

சமுதாயப் பண்பாடு
என்ற பேரில்,
உணர்ச்சி நரம்புகள்
ஒவ்வொன்றையும்
அடித்து, அடித்து,
அவமானப் படுத்தி,
மரத்துப் போன
மரக் கட்டையாக்கி
விட்டதிந்தச்சலுகம்.

நமது பண்பாடு
பெண்களைத்தான்
அதிகம்
பாதிக்கின்றது.

இந்தச் சமூகத்தின்
குற்றங்களுக்கு
தண்டனை கொடுக்க
யாருமே இல்லை.
பாதிக்கப்பட்ட
பெண்களுக்கு
நீதி வழங்க
இந்தச் சமூகம்
முன்வரவில்லை.

பல பெண்கள்
ஆண் ஆதிக்க
சமூகக் கட்டை
உடைத்து,
வெளியே வரப்
பயந்து,
ஒழுக்கம் என்ற
உண்ணத்
போர்வைக்குள்
மறைந்து கிடந்து
மாண்டு போகிறார்கள்.

திருமணம்
முடித்து விட்டோம்,
விருப்பத்துக்கு மாறாக
குழந்தைகளைப்
பெற்று விட்டோம்,
இனி என்ன செய்வது,
குழந்தைகளுக்காக
வலிகளைச் சுமந்து
வாழ்வோம் என்று,
பலர்
நடை பிணமாகவே
வாழ்கிறார்கள்.

பல குடும்பங்களில்
வேலை முடிந்து
தம் புருசர்
வீட்டுக்கு வரும் நேரம்
நெருங்க நெருங்க,
நிமிடத்துக்கு
72 முறைகள்
அடிக்க வேண்டிய
நாடித் துடிப்பு,
பயத்தில் பல முறை
அதி வேகமாகவே
அடிக்கின்றது.
புருசன் அல்ல,
குடித்து வெறித்து
ஒரு பூகம்பமே
வரப்போவதாக பயந்து
நடங்குகிறார்கள்.

காஞ்சிபுரத்தில்
37 வயதுடைய
தமிழ்ச் செல்வன்,
35 வயதுடைய
தன் மணனவி
சரஸ்வதியிடம் வந்து,
தான் அடித்த போதை
ஏறியது போதாதென்று
அட்டகாசம் பண்ணி,
பணம் கேட்டு
அவளைக்
கத்தரிக்கோலால்
குத்தி
கொலை செய்ததாக
அறிகின்றோம்.
(13.10.2014)

பெண்ணுக்கு
குடும்ப வாழுக்கை
முறையாக
அமையாது போனால்
அதுவே நரகமாகும்.
மனநோய்கள் போன்ற
மர்ம நோய்கள்
வந்து தாக்கலாகும்.

ஒவ்வொரு பெண்ணும்
வீட்டுக்குள் எரிந்து
சாம்பலாகும் போதே,
அவளது
துயர வரலாறும்
கருகிக்
காணாமல் போகிறது.

பெண் விடுதலை
வெறும் கைக்குரலோடு
முடிகிறது.
சமத்துவப் பேச்சோடு
சமுதாய விடுதலை
தடைப்பட்டு நிற்கிறது.

பெண்ணே!
உன்னை நீ நம்பு.
உணர்ச்சிப்
பிழம்பாய்க் கிளம்பு.

காதல் வாழ்வை.
கணிவு வாழ்வை.
அன்பு வாழ்வை.
அமைதி வாழ்வை.
புதிய வாழ்வை
புரட்சி வாழ்வை,
உரிமை வாழ்வை
உலகினில் தேடு.

5 .காதல்

மானுடர்
வாழ்க்கையில்
ஜம்புலன்களுக்கு
இன்பம் தருவது
காதல்.
காதலைப் பாடாத
கவிஞரே இல்லை.

“காதலெனும்
சோலையிலே
ராதே ராதே”
காதல் என்பது
அழுகு நிறைந்த
இரு பூஞ்சோலை.
என்றார்
பாட்டுடைத்தலைவர்
பாரதி.

“களவின்றேல்
கற்பில்லை” என்றார்
தொல்காப்பியர்.

தமிழர்களுக்குள்
அகப்பொருள்
இலக்கியங்களே
அதிகமாக உள்ளன.

ஒருவனும் ஒருத்தியும்
காதலித்து வாழும்
இன்ப இலக்கியமே
இன்றும் அதிகமாக
எழுதப்படுகிறது.

“காதல் காதல்
காதல்,
காதல் போயின்,
சாதல் சாதல்
சாதல்”
என்றார் பாரதி.

“காதலினால்
மாணிட்ரக்கு
அனைத்தும்
உண்டாம்...”என்று
எழுதிக்கொண்டே
போகிறார்.

காதலினால்
கவலை தீரும்.
கலை வளரும்.
இவ்வுலக இன்பம்
அனைத்தும் கைக்கூடும்.
மரணம் கடை
தொலைந்து போகும்.

காதலினால்
மாளிட்டுக்கு
அனைத்தும் உண்டு,
ஆதலினால்
உலகத்தாரே
காதல் செய்வீர்
என்றார்.

“காதலினால்
அறிவெய்தும் -
அந்தக் காதற்
கவிதைப் பயிரை
வளர்க்கும்”
என்றார்.
உறவு உரம் பெற,
ஒருவரை ஒருவர்
அறிவுது அவசியம்
என்றார் பாரதி.

கன்னியர்கள்
தாம்
மணக்க விரும்பும்
ஆணைப்பற்றி
அறிவுக்கு மேல்
அறிவைப் பெற,
அன்புக்கு மேல்
அன்பைப் பெற,
இன்பத்தின் மேல்
இன்பம் பெற
ஆணை அறிதல்
அவசியமாகும்.

“காதல் இருவர்
 கருத்தொருமித்து
 ஆதரவுபட்டதே
 இன்பம்”
 என்றார் ஒளவை.
 காதலனாய்
 இருந்தால் என்ன?
 கணவனாய்
 இருந்தால் என்ன?
 நண்பர்களாக
 இருந்தாலென்ன?
 கருத்துப் பொருத்தம்
 இருக்குமே ஆனால்
 இன்பம் இருக்கும்.

திருமணமாகி
 வாழ்நாள் முழுவதும்
 ஓர் ஆணின்
 நிறை அன்பை
 பெறுவதற்கும்,
 குடும்பம்
 நிலைப்பதற்கும்,
 முதுமை வரை
 அன்பும்
 அரவணைப்பும்
 தொடர்வதற்கும்,
 திருமணத்தின் பின்
 அறிவதைவிடவும்,
 திருமணத்தின் முன்
 அவனை அறிவது
 அவசியமாகும்.

ஆரம்பத்தில் ஆண்கள்
 அதிகம்
 விட்டுக்கொடுப்பார்கள்,
 கால ஓட்டத்தில்
 கடினமாகுவார்கள்.
 ஆகவே, காதலில்
 அவசரம் கூடாது.
 நிறைவாய் ஒருவரை
 அறியும் வரையும்
 திருமணம் கூடாது.
 பருவம் வரும்முன்
 பாய்ந்து செல்வது
 முறையாய்
 அமையாது.

காம இன்பத்தை
 அனுபவிக்கும்
 அவசரத்தில்,
 ஒர் ஆணைத்
 தெரிவு செய்தால்,
 வாழ்க்கை முழுவதும்
 அழ வேண்டி வரும்.
 ஆகவே,
 தன் வாழ்வில்
 பங்கெடுக்க
 வருபவனை
 அறிந்து, தெளிந்து,
 அவதானித்து
 காதலிக்க வேண்டும்.

உத்தியோகத்தையும்,
உழைக்கும்
பணத்தையும்
பார்த்தால் மட்டும்
போதாது,
குணத்தையும்
பார்க்க வேண்டும்.
முகத்தைப்
பார்த்தால் மட்டும்
போதாது,
அகத்தையும்
ஒரளவாவது
அளக்கத் தெரிய
வேண்டும்.

இவன் உன்
கெளரவத்தை
காப்பாற்றும்
மனிதன்தானா என்பதில்
தெளிவு வேண்டும்.

அங்கங்களை
அளைவதல்ல காதல்,
அன்பில் நனைவது
காதல்.

தேக இன்பம்
சிறிது காலங்கள்தான்.
அணைக்கும் கரங்கள்
ஆயுள் முழுவதும்
தேவையல்லவா?

காதலுக்கும்
அளவு கோல்கள்
இருக்கின்றன.

இலகுவாய்க்
கிடைப்பது
இன்பமல்ல.

“காதல் என்பது
தேன் கூடு - அதைக்
கட்டுவதென்றால்
பெரும்பாடு” என்றார்
ஆலங்குடி சோழ.

அரை நநாடியில்
வருவதெல்லாம்
காதலல்ல,
அறிவோடும்,
உணர்வோடும்
ஆழ் நிலையில்
ஆத்மாவில்
நிகழ்வது காதல்.

பசி எடுக்கின்ற
காரணத்துக்காக,
கெட்டு,
அழுகிப் போன
உணவை உண்டால்
வருத்தப்பட நேரும்.

உடல் பசியை,
உணர்வுப் பசியைத்
தீர்ப்பதற்காக,
தீயவனை
மணம் முடித்தால்
வாழ்க்கை முழுவதும்
மரண வேதனைப்பட
வேண்டும்.

திருமணம்
சொர்க்கத்தில்
நிச்சயிக்கப்படுவதாக
சொல்கிறார்கள்,
நம்மவர்
பலருக்கு அது
நரகத்தில்தான்
நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

முன் பின்
அறியாதவனை
மணம் முடித்த
பல பெண்கள்,
தற்கொலைக்குள்
தள்ளப்
பட்டுள்ளார்கள்.

அவசரக் காதலும்,
அவசரக்
கல்யாணமும்
ஆபத்தானது.
ஆரம்பம் அழகாக,
இனிமையாக,
பத்டமாக இருக்கும்.
பாச வலையை மறந்து
ஆசை வலைக்குள்
அகப் பட்டால்
வாழ்வு சீரழியும்.

பெற்றோர்
பேசி செய்யும்
திருமணங்களில்
சிலபேர் வெற்றி
பெறலாம்.
ஆனால்
காதல் திருமணத்தில்
பல பேர்
வெற்றி
பெறுகிறார்கள்.

தமிழகத்தில்
பெண்கள் நிலைபற்றி
சென்ற வருடம்
எடுக்கப்பட்ட
கணக்கெடுப்பில்,
ஆணாதிக்க
கொடுமையினால்
13,1வீதப் பெண்கள்
கணவர்களைவிட்டு
பிரிந்து, தனித்து
வாழ்வதாக
லங்காசிறி செய்தி
கணியது.(27.12.2014)

பெரும்பாலான
மண முறிவுகள்,
புரிந்துணர்வும்,
பொருத்தமும்
இல்லாததால்
நடந்ததாகும்.

காதல் திருமணத்தை
 உலக சமுதாயம்
 ஏற்றுக்கொண்டது.
 ஆனால்
 தமிழர் சமுதாயம்
 இன்னும் முழுமையாய்
 ஏற்றுக்கொள்ள
 முன்வரவில்லை.
 அதற்குக் காரணம்.
 உலக வாழ்வை
 உணராத பருவத்தில்,
 அறிவறியா நிலையில்,
 பொருந்தாத வயதில்,
 உறுதியற்ற மனநிலையில்,
 காமத்தை மட்டுமே விரும்பிப்
 பலர் அழிவதால்
 நமது சமுதாயம்
 பயப்படுகிறது.

 காதலிப்பவர்
 அனைவரும்
 கெட்டவர் என்ற
 கற்பனை வாதத்தை
 உடைத்து
 எறிய வேண்டும்.

பெண்கள் துணிந்து
சில முடிவுகளை
எடுப்பதற்கு,
ஒரு சில
இழப்புக்களைச்
சந்திக்கத்
தயாராக வேண்டும்.

பள்ளிக் கூடக்
காதலும்,
கல்லூரிக் காதலும்
கனவாகிப்
போவதில்லையா.

கண்ணில் வரும்
காட்சிகள் எல்லாம்
காதலாக முடியாது.
கனவுகள் எல்லாம்
நிஜமாக முடியாது.

கண்டதும் வரும்
காதல்,
திண்டதும்,
திரை அரங்குள்
சென்றதும்
முடிந்து விடும்.

ஆராய்ந்து, அறிந்து,
சீர்தூக்கி வரும்
காதல்
ஆழமானதாக
இருக்கும்.

ஓவ்வாரு
மனிதருக்குள்ளும்
பல வண்ணங்கள்
உண்டு.

உனக்கு பிழித்த
வண்ணத்தை,
நீதான்
அறிந்து, தெரிந்து,
தெளிந்து
கொள்ள வேண்டும்.

மனதுக்கும்,
அறிவுக்கும்
உடலுக்கும்
பொருத்தங்கள்
வேண்டும்.

“பொருத்தம்
உடலிலும்
வேண்டும்” என்றார்
கவியரசு
கண்ணதாசன்.

இரண்டு மூன்று
பொருத்தங்களாவது
இல்லாது போனால்,
இரவும் பகலும்
தூக்கம் நெருங்காது.

காதல் அறிவின்
அதிசயத்தை
அறியாது,
பலவீனப் பட்டால்
வாழ்வு சூனியமாகும்.

திருமணத்துக்கு முன்
ஆணும், பெண்ணும்
அறிந்திருப்பது
அவசியம்.

அறிந்திருப்பதென்பது
உடல் உறவு
கொள்வதல்ல,
தன்னை
அர்ப்பணித்தல் அல்ல,
உனக்கும் எனக்கும்
உகந்த பொருத்தம்
என்ன பொருத்தம்
என்பதை
அறிவால் அறிந்து,
மனதால் உணர்ந்து
எடை போட்டுப்
பார்ப்பதற்கே ஆகும்.

இதைப்
புரியாத பலரும்
காதலை கொச்சைப்
படுத்துகிறார்கள்.

“உடைகத்தே
விட்டிலுள்
கிணற்றோரத்தே
ஊரினிலே
காதலென்றால்
உறுமுகின்றார்.
பாடைகட்டி
அதைக் கொல்ல
வழி செய்கின்றார்”
என்று
ஆத்திரப்படுகிறார்
பாரதி.

பண்டையத் தமிழர்
களவியலைக்
கற்றுத் தந்தது
எதற்காக?
ஓருவரை ஓருவர்
அறிவதற்காக.

முன்பின் அறியாத
மூடன் ஓருவனுடன்,
முதலிரவில்
முண்டமாய் போய்
நிற்பது எப்படி?

ஆடை அவிழ்ப்பு
அருவருப்புக்கு
உரியதல்லவா?

அவளுடைய
மனம் எவ்வளவு
நெருக்கதலுக்குள்
தள்ளப்பட்டு
துயரப்படும்,
முதல் இரவே
பல பெண்களுக்கு
விபச்சாரமாகிறது.

ஒத்தக் கருத்தும்,
ஒத்த மனநிலையும்
இல்லை என்றால்,
இரக்கம் சுரக்கும்
இன்ப நிலை
எப்படிப் பிறக்கும்?

முழு மனமும்
ஒன்றிக் கலவாத
செயல்
ஆன்மாவோடு
எப்படி சங்கமிக்கும்?

காதலென்பது
மனதில்
மரணம் இன்றி
நிகழ வேண்டும்.

காதல்
இல்லை என்றால்
கற்பு இல்லை.
ஓமுக்கம் இல்லை.
உயர்வு இல்லை.

ஒத்துப் போகாத
காதலனை
விட்டு விலகுவது
இலகுவானது.

திருமண கட்டுக்குள்
இணைந்த கணவனை
விட்டு விலகுவது
கடினமானது.

ஒரு பெண்,
திருமண வாழ்வை
தொடங்கும் போது
அவள் மனதுக்குள்
எத்தனை ஆயிரம்
இன்பக் கனவுகள்!
அத்தனை
கனவுகளும்
தகர்ந்ததென்றால்,
எத்தனை
பெரிய துயரங்கள்.
எத்தனை கோடி
ஏமாற்றங்கள்.

தாலி கட்டிய பின்
 கணவனைப்பற்றி
 வெளியில்
 சொல்ல முடியாமலும்,
 விட்டு விலகிச்
 செல்ல முடியாமலும்,
 வேதனைச் சுமைகளை
 விழுங்கி, விழுங்கி,
 நித்தம், நித்தம்
 செத்துக்
 கொண்டிருக்கும்
 உத்தமிகளுக்கு
 உயிர்ப்பு
 எங்கிருந்து வரும்?
 எப்படி வரும்?
 எப்போது வரும்?

மரணமே உன்
 கொடுக்கு எங்கே?
 என்று கேட்க,
 உள்ளம் உடைந்த
 பெண்கள்
 சுதந்திரக் காற்றைச்
 சுவாசிக்க,
 விழித்தெழு வேண்டும்.

6 .விழித்தெழு

“காற்றை விடவும்,
கடும் வேகம்
கொண்டது
பெண்களின்
எண்ண அலைகள்”
என்றார் சேக்ஸ்பியர்.

விண்ணனை வளைக்கும்
விவேகத்தை உடைய
பெண்ணே!
உன்னை
ஓர் ஆண்தான்
இயக்க வேண்டுமா?
உலகை வெல்ல
உன்னால் முடியாதா?

பெண்ணே!
அறியாமைதான்
உன் முதல்
அடிமைத்தனம்.

மூடத்தனத்தை
உடைத்து
முதுகை நிமிர்த்து.

எண்ணாங்கள்
முழுவதையும்
இலட்சிய
நெருப்பாக்கி
அக்கினித் தீர்த்தமாடு.

நிர்க்கதியாய் நிற்கும்
அப்பாவிப் பெண்களின்
அகால மரணத்தை
தடுத்து நிறுத்து.

நீதியற்ற ஆடவனின்
நெஞ்சிலிருந்து
கிளம்பும்,
வசமாரிக் குப்பைகளை
இடுகாட்டில் கொட்டி
எரித்துவிடு.

சிந்தனைத்
தெளிவோடும்,
செயல் படத்
துணிவோடும்,
கத்தும் கடலின்
கருவறைக்குள்ளே
ஒரு முறை சென்று
உள்பிக் கூத்தாடு.

இருளைக்கிழித்து,
மருளை விலக்க
துணிந்து போராடு.
தொடர்ந்து போராடு.

விரைவாய்
விடுதலைச்
சரிதையை எழுது.

சத்தியத்தின்
சந்நிதானமேறி,
உத்தமர்
யார் என்பதை
உலகுக்கு
உரித்துக் காட்டு.

உன்
நுகத்தைப் பிடித்து
அழுத்தி கிருக்கும்
நாற்றாண்டு
அடிமைத்தனத்தின்
இடுப்பை உடைக்க
எகுறிக் குதி.

கால
மாற்றத்தைக் காண
கண்கள் இரண்டும்
போதும்.
பூமியின் முகத்தைப்
புதுப்பிக்க புறப்படு.

இது என்ன
வேடுவர் காலமா?
விஞ்ஞானத்தின்
கைகொண்டு
விண்ணுக்கும்
மண்ணுக்கும்
கோடுகள் போடு.

உயர உயரப்
பறக்க வேண்டும்,
உறுதியை
சிறகுகளில் பூட்டு.

அமுதது போதும்
ஆரணாங்கே!
அன்னை
கை விலங்கை
உடைத்து எறி !.

பொறுத்தது போதும்
பூ மகளே !
புது யுகம் காணப்
பொங்கி எழு !

செருப்பாகக் கிடந்து
தேய்ந்தது போதும்.
செருக்களம் நோக்கிப்
புறப்பட்டுப் போ!

எதிர்ப்புக்கள் உண்ணை
என்ன செய்யக்கவடும்,
எறிகணை ஏந்தத்
துணிவை அணி !

பூமிக்குள்
புதையுண்ட விழை,
முட்டி, மோதி,
முளை விட்டு,
தளிர் விட்டு
முகிழ்ப்பது போன்று,
சூரியனைப் பார்த்து
சுடர் விடு.

இந்த உலகம்
உனக்கும் உரியது.
இன்னொருத்தர்
உன்னுடைய
விடுதலையை
எடுத்துத்தர் முடியாது.
உன்னுடைய உரிமையை
நீதான்
நிலை நாட்ட வேண்டும்.

இந்தக் குவலயத்தில்
தலை நிமிர
வேண்டும் என்றால்,
கொடுமைகளை
எதிர்த்து நில்.
இதயத்தை இரும்பாக்கி,
விழிகளில் கொதிப்பேற்றி
வீணாரை விரட்டியடி.

அறத்தின்
முர்த்திகளாய்
அவதாரம் எடுத்தவரின்
நிறத்தை நீ
புரிவது எப்போது.?.

காமாட்சி, மீனாட்சி,
விசாலாட்சி என்று
அன்னைக்கு ஆயிரம்
பெயர் கூட்டி வணங்கும்
மண்ணிலே பெண்ணுக்கு
மதிப்பில்லையே!
கோயிலில் சிலையாய்
இருப்பதைவிட,
சமுகத்தின்
வழி காட்டியாய்,
தலைவியாய்
பவனி வரவேண்டும்.

அரசியலில் பெண்கள்
ஜம்பது விழுக்காட்டை
அடையும்வரை ஒயாதே.

படித்து, பட்டம் பெற்ற
நவீன
நாகரிகப் பெண்ணே!
நலிவடைந்த
நாட்டுப்புற பெண்களின்
நலனுக்காக உழை.

நகரங்களையும்
கிராமங்களையும்
சீர்தூக்கி செப்பனிடும்
புதிய அரசை உருவாக்கு.

சமுகப் பொருளாதார,
அரசியல், அபிவிருத்திப்
பணிகளில்
தலைமைப் பொறுப்பை
எடுக்கும் வரை ஒயாதே.

சமுக மாற்றத்தை,
அரசியல் மாற்றத்தை,
சகல
கிராமங்களுக்கும்
கொண்டு
வரும் போதுதான்,
பெண் விடுதலை
சாத்தியமாகும்.

பெண்ணே!
அடிமைத்தனத்தின்
பிடரியைப்
பிடித்துக் குலுக்கி
வெளியேற்று.

அடிமை கீதங்களை
எழுதும் கரங்களை
அறுத்து எறி.

“நிமிர்ந்த நன்னடை
நேர் கொண்ட பார்வை
நிலத்தில் யாருக்கும்
அஞ்சா இயல்பு
பெண்ணுக்கு வேண்டும்”
என்றார் பாரதி.
பெண்ணே!
உன் பெருமையை
எண்ணிப்பார்.

7 .பெண்ணின் பெருமை

10 ஆம்
நூற்றாண்டின் முன்,
தமிழர்களுக்குள்
பெண் ஆண்
சமத்துவம்
பேணிக்
காக்கப் பட்டதாக
அறிகிறோம்.

கிரேக்கர்கள்
முதல் முதல்
இந்திய கண்டத்துள்
கால் வைத்த போது,
தமிழர் வாழ்ந்த
நீண்ட நிலப் பரப்பை
குமரி நாடு என்றே
குறிப்பிடுகிறார்கள்.
குமரிக்கண்டம் என்றே
அழைக்கப் பட்டது.

தமிழர் பேசிய
மொழியையும்,
கன்னித்
தமிழ் என்றே
காட்சிப்படுத்தினார்கள்.

ஒர் இனத்தின்
உயிரும்
உடலுமாய் இருப்பது,
அவர்கள்
பேசும் மொழியும்,
நாடும் அல்லவா?

தமிழரின் நாடும்,
அவர் பேசிய மொழியும்
இளம் குமரியின்
பெயரிலேயே
குறிக்கப்பட்டிருப்பது,
அன்றையத் தமிழர்
பெண்ணுக்கு கொடுத்த
சிறப்பல்லவா?
மதிப்பல்லவா?

அன்றைய பெண்கள்
தம் வெளி வாழ்வில்
கௌரவமாகவும்,
மரியாதையாகவுமே
நடத்தப்
பட்டிருக்கிறார்கள்.

எகிப்து,
சீனா போன்று,
இந்தியாவிலும்,
தமிழ் நாட்டிலும்
ஆண்களை விடவும்
பெண் அரசிகளே
சிறப்பாக ஆட்சி
நடத்தியதாக
அறியக் கிடக்கிறது.

சேர நாட்டு
தமிழிச்சிகள்
சிறந்த நிர்வாகிகளாக,
சிறந்த அரசிகளாக
இருந்ததாக
மலையாள சரித்திரம்
சூறுகிறது.

மதுரையை ஆண்ட
நல்லரசிதானே
மதுரை மீனாட்சி.
இன்றும் அவள்தானே
பாண்டிய நாட்டின்
குல தெய்வமாய்,
முக்கோபுர
உச்சியில் இருந்து
கோலோச்சுகிறாள்.

செல்வம் படைத்த
பெண்களை விடவும்,
மற்றப் பெண்கள்
வெளி வாழ்வில்
ஆண்களுடன்
சமமாக கலந்து,
தொழில் செய்து
வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

வீதியில் இறங்கி
ஆண்களுக்கு
இணையாக
வியாபாரம்
செய்திருக்கிறார்கள்.

நங்கு
தொழில் செய்து
சிறப்பு அடைந்து
இருக்கிறார்கள்.

“பருத்தி நூல்
 பட்டு நூல்
 அமைத்தாடை
 யாக்கலும்
 சுமத்தலும்
 பிறவுங் காருக
 விளைத் தொழில்”
 என்று,
 பெண்கள்
 ஆண்களுக்கு
 இணையாய்
 தொழில் செய்து
 வாழ்ந்ததை
 திவாகரங்கம்
 கூறுகிறது.

“பருத்திப் பெண்டின்
 பனுவலன்னை” என்று
 பறநானூறு
 புகட்டுகிறது.

அன்று
 ஆண்களுக்கிணையாக
 பெண்களும்
 கல்வி அறிவு
 பெற்றிருந்ததால்த்தான்,
 நம் பண்டைய
 இலக்கியச் சரிதையில்
 புலமை பெற்ற
 பல பெண்களை
 தரிசிக்க முடிகின்றது.

பெண் புலவர்களாக
 காவர் பெண்டு.
 குறத்திமகள்.
 இளவெயினி.
 பாரிமகள்.
 பெருங்கோப்பெண்டு.
 பேய்மகள்.
 இளவெயினி.
 மாசத்தியார்.
 பூங்கணுத்திரையாள்.
 பொன்முடியாள்.
 ஓளவை.
 உப்பை உறவை.
 நச்செள்ளையாள்.
 நப்பசையாள்.
 காக்கைபாழினியாள்.
 வெண்ணிவீதியாள்.
 எயினிமார்.
 வெண்ணியூர் குயத்தியார்.
 கரிகாலன் மகளான
 ஆதிமந்தியார்.
 மாதுரி.
 காரைக்கால்
 அம்மையாறென
 41 பெண் புலவர்கள்
 வாழ்ந்து
 இலக்கியம் படைத்த
 நாடு தமிழ் நாடு.

சங்க இலக்கியத்தில்
 மிகச் சிறந்த
 பாடல்களை
 பெண் கவிஞர்களே
 பாடி இருக்கிறார்கள்.
 ஆசிரியர் யார் என்று
 அறியப்பாத
 அநேக கவிதைகளுக்கு
 பெண்களே
 ஆசிரியர்களாக
 இருந்திருக்கிறார்கள்.
 ஆணாதிக்கம்
 அவர்கள் பெயர்களை
 அடித்து, அழித்து
 மறைத்திருக்கிறது.

உலகிலேயே
 பெண் இனத்தின்
 தனிச்
 சிறப்பைக் குறித்த
 இரு இலக்கிய
 நூல்களான,
 “சிலப்பதிகாரம்”
 “மணிமேகலை”
 படைத்த தேசம்
 நம் தேசம்.

தமிழ் இனத்தின்
தொன்மையான
அடையாளத்தைக்
குறிக்கும்
நம் இலக்கியங்கள்
அனைத்தும்,
காதலும், வீரமுமே
தமிழரின்
பண்பாடென்று
தரணிக்கு
பழைசாற்றின.

அன்று,
நம் ஆண்களும்
பெண்களும்
சுதந்திரமாக
தன்னியல்போடு
இயங்கியதால்தான்,
காதல் செய்ய
முடிந்தது.
பெண் அடக்கப்பட்டு,
வீட்டில் அடைக்கப்
பட்டிருந்தால்,
காதல் எப்படிக்
செய்திருக்க முடியும்?

தமிழர்களுக்குள்
களவியல் என்ற
ஓமுக்கக் கோட்பாடு
எப்படி உருவாகி
இருக்கமுடியும்?

வள்ளுவன்
முப்பாலில் ஒருபாலை
“காமத்துப் பாலாக”
எப்படி எழுதி
இருக்கமுடியும்?

காதலைப் பாடும்
“அகநாநாறு, நற்றினை,
குறுந்தொகை,
கலித்தொகை,
ஜங்குறுநாறு” என்னும்
இலக்கியங்கள் எப்படித்
தோன்றி
இருக்க முடியும்?

சங்க
இலக்கியங்களில்
2,381 பாடல்கள்
உள்ளன,
அவற்றில் 1,862
பாடல்கள்
காதல் பாடல்களாக
உள்ளன என்று,
முனைவர்
வே.அழகரசன்
“இலக்கியத்திற்னில்
ஒரு பார்வை”
என்னும் நூலில்,
குறிப்பிடுகிறார்.

சங்க
இலக்கியத்தில்
மூன்றில் இரண்டு
பங்குப் பாடல்கள்,
காதல்
பாடல்களாகவே
உள்ளன.

ஒரு பாணைச்
சோற்றுக்கு
ஒரு சோறு பதம் போல்,
விரிவு அஞ்சி,
நான்கு பாடல்களை
தருகிறேன்.

“பெருந்தோள்
குறுமகள்
சிறுமெல் ஆகம்
ஒருநாள்
புணரப் புணரின்
அயரநாள்
வாழ்க்கையும்
வேண்டலேன் யானே”
என்கிறது
குறுந்தொகை.

“இனிய
செய்தநங் காதலர்
இன்னா செய்தல்
நோமென் நெஞ்சே”
என்கிறது
குறுந்தொகை.

“கழியக்
காதலராயினும்
சான்றோர் பழியோடு
வரும் இன்பம்
வெஃகார்” என்று
அகநானுாறு
புகட்டுகிறது.
அன்றே காதல்
ஓமுக்கத்தை
கற்றுத்தந்தார்கள்
கவிஞர்கள்.

“யாயும் ஞாயும்
யாரா கியரோ,
எந்தையும் நூந்தையும்
எம்முறைக் கேளிர்,
செம்புலப்
பெயல் நீர்போல
அன்புடை நெஞ்சம்
தாம்கலந்தனவே”
என்று
காதலர் பேசுவதாய்
குறுந்தொகை
பேசுகிறது.

ஓர் ஆணும் பெண்ணும்
தும் தாய் தந்தை
அறியாமல்,
தனிமையில் பல நாட்கள்
சந்தித்து, சந்தித்து
காதல் வயப்பட்டுச்
செல்லுகின்றனர்
எனும் பாட்டின்
பொருளைப் பார்ப்போம்.

நம்மை நாம்
முன்னமே
பார்த்ததில்லை,
முன் பின்
அறியாது இருந்து,
ஏதோ ஓர் இடத்தில்
சடுதியாக சந்தித்து
இருக்கிறார்கள்.
பின் சந்திப்புக்கள்
தொடர்ந்திருக்கின்றன.

உன் தாய் தந்தையை
நான் அறியவில்லை.
என் தாய் தந்தையை
நீ அறிந்ததில்லை,
ஆனாலும் நாயிருவர்
காதலராய்
இணைந்துள்ளோம்,
வானிலிருந்து
மழை நீர் மணவில்
விழுந்து கலந்து
பிரிக்க முடியாது
சென் நிறமாய்
இருப்பதுபோல்,
நாமும் கலந்து
இணைந்து விட்டோம்.
நம்மை இனிமேல்
எவராலும் பிரிக்க
முடியாது என்கிறது
குறுந்தொகை.

ஆனும் பெண்ணும்
தம் தாய் தந்தை
அறியாமல்,
தனிமையில் சந்தித்து
காதல்
வயப்பட்டனர் என்றால்,
ஆங்கு பெண்கள்
அடிமையாய்
வாழவில்லை
என்பது தெளிவாகிறது.

பண்ணடைய தமிழர்கள்
ஆண் பெண்
ஜக்கியத்தை
“யாழோற் கூட்டம்”
என்றே
அறிவித்தார்கள்.

புறநானூறு புகட்டிய
பண்ணடை
தமிழ் ஜிலக்கியம்,
வீரச் செயல் புரிந்த
பெண்கள் பலரையும்
எடுத்துக் காட்டுகிறது.
குறிப்பாக
புறம் 312. 277. 279.

பெண் என்பவள்,
பூமியைப் போல்
பொறுமை உடையவள்
மாட்டுமல்ல,
ஆங்கார, ஓங்கார
சீலியாயும்,
வீரத்திலும், தீரத்திலும்
இரத்தம்
சிந்த வைக்கும்
காளியாகவும்
காணப்படுகிறாள்.

காளி எனும் தெய்வம்
தமிழர்களின் ஆதித்
தெய்வமாகும்.

கரடு,கருகு,கருக்கு,
கரி,கறுக்காய், கறுப்பு,
கராம்பு, காளிகம்,
காலிகம்,காலிஙை
எனும் தமிழ்ச்
சொற்களில் இருந்து
பிறந்ததுதான்,
காளி என்று
மொழி ஆய்வாளர்
கவுகின்றனர்.

தமிழ் நாட்டிலும்,
இலங்கையிலும்,
இந்தியாவின்
சில பகுதியிலும்
வீரமா காளிக்கு
பிரமாண்டமான
ஆலயங்கள்
இருக்கின்றன.

தமிழ் நாட்டில்
ஆதனன்
கோட்டையில்
வைகாசி திருவிழா
மிக விமரிசையாக
நடத்தப்படும்.

இலங்கை
திருக்கோணமலை
நகருக்குள்
அமைந்துள்ள
ஹி பத்ரகாளி அம்மன்
கோவில் திருவிழாவை,
சித்திரையில்
பக்தர்கள் சிறப்பாக
கொண்டாடி மகிழ்வார்கள்.

உமை என்பதும்,
கொற்றவை என்பதும்,
மாரி என்பதும்,
காளி என்பதும்
ஒன்று என்று
வேத விற்பனர்
விளக்குவர்.

ஆதித் தமிழர் தம்
போர்க் குணங்களை
அதிகரிக்கச் செய்ய,
காளி வழிபாட்டையே
மேற் கொண்டு
வந்தனர்.

மாத்தாண்ட மன்னனின்
 படையெடுப்புக்கள்
 அனைத்திலும்,
 அவன் அடைந்த
 பெருவெற்றிகளுக்கு
 காரணமானவள்
 படைக்காளி அம்மன்
 என்று பறையறிவிக்கப்
 பட்டது.
 இன்றும் தமிழ் நாட்டின்
 கேரள எல்லையில்
 படைக்காளி அம்மன்
 திருவிழா நடை பெறுகிறது.

காளிதான்
 தமிழ் மறவர் குல
 தெய்வமாக இருந்தாள்.

வீரர்கள் போருக்கு
 புறப்படும் முன்
 வீரமா காளியையே
 வேண்டிச் சென்றனர்.

காளிக்கு
 மறு பெயர் ஜயை.
 ஜயையும், ஜயப்பனும்
 ஜய்யனாரும், காளியின்
 அவதாரம் என்பார்கள்.

காளியின் மறுபெயர்
கொற்றவை.
கொற்றவை என்பது
மருவி,
கொத்தி என்று கீன்றும்,
மலையாள மக்களில்
ஒரு பகுதியினர்,
அந்த வீரத்தாயை
தெய்வமாய் வழிபட்டு
வருகிறார்கள்.

வீட்டையும்,
தான் வாழ்ந்த
உள்ரையும் விட்டு
ஒருபோதும் புறப்படாத
கண்ணகி,
கவுந்தி அடிகளோடும்,
கணவன்
கோவலனோடும்,
தமிழர் பண்பாட்டின்
தலைநகராம்
மதுரை வந்து,
மாதிரை
வீட்டில் தங்கி,
பொருள் விற்கப்
போன புருசன்
வருவான்
புது வாழ்வு
தருவான் என்று
பொறுமையாய்க்
காத்திருக்கிறாள்.

கோவலன்
 தன்னை விட்டு
 மாதவியோடு சேர்ந்து
 வாழ்வதை அறிந்தும்,
 பொறுமையாய்
 மெளனம்
 காத்திருந்த கண்ணகி,
 மதுரை மன்னன்
 பாண்டியனால்
 தன் கணவன்
 கொல்லப் பட்டான்
 என்ற சேதி அறிந்ததும்,

நீதியின் ஆதவனை
 நிமிர்ந்து பாரத்து
 “கள்வனோ என்
 கணவன்”
 என்று கர்ச்சிக்கிறாள்.
 இயற்கையைப் பார்த்தே
 ஏறிகணை வீச்கிறாள்

சிங்கமென,
 சிறுத்தையெனப்
 பாண்டியனின்
 அவைக்களம்
 நோக்கிப் புறப்பட்டாள்.

சட்ட வல்லுனர்
 எவருமின்றி,
 தனி ஒருத்தியாய்
 நீதி மன்றம் ஏறினாள்.

படைபலம் மிக்க
 பாண்டியனை எதிர்த்து
 “தேரா மன்னா”
 என்று செப்பித்
 தொடுத்தாள் வழக்கை.
 தினைக்குத்தான் பாண்டியன்.
 கிந்த மண்ணுலகில்
 மணிமுடி தரித்த
 மன்னவனாம்
 தென்னவனைப்பர்த்து
 மதிகேடனே,!
 மூடனே! என்று
 பறை அறைந்த
 பெண் ஒருத்தி
 உண்டென்றால்,
 அது
 கண்ணகியைத்தவிர
 வேறொருத்தி உண்டோ?

தமிழ் மண்ணில் கிருந்து
 கிளம்பிய
 ஒரு பெண்ணால்லவா
 நீதியைத் தூக்கி
 நிறுத்துகிறாள்.
 நீதியின் விழிகள்
 எரித்தது மதுரையை.

பெண்மைக்குள்
மென்மையும்,
வன்மையும்
உண்டு என்பதை
விரித்துரைத்த நூல்தான்
சிலப்பதிகாரம்.

கண்ணகியை,
மாதவியை,
கவுந்தியடிகளை,
சாலினியை,
மாதுரியை, ஜயயை,
கொற்றவையை,
கோப்பெரும் தேவியாகிய
பெண் பாத்திரங்களை
கொண்டு வந்து
காட்சிப்படுத்திய
நூல்தான்
சிலப்பதிகாரம்.

சேரலாதனை
வென்றதாக, குதித்து,
கொக்கரித்து
வெற்றி விழா
கொண்டாடிய,
சோழ மன்னன்
கரிகால் வளவனைப்
பார்த்து,
உனது வெற்றி
கோழமுத்தனமான
வெற்றி,
மறைந்திருந்து
தாக்கும்
மானக்கேடான
யத்தத்திற்கு
ஒப்பான வெற்றி என்று,
குயத்தியார் என்ற
பெண் புலவர்
சோழ மன்னனை
எதிர்த்து வைதாள்.

ஓளவையும்
மன்னர்களை எதிர்த்து
அறம் பாடியுள்ளார்.

அல்லி அரசாணி.
 வீரமாங்கை
 வேலநாச்சியார்.
 தில்லையாடி
 வள்ளியம்மை.
 மங்கம்மாள்
 மட்டுமல்ல,
 இந்த நூற்றாண்டிலும்,
 எமது மண்ணில்
 வீரகாவியம் படைத்த
 அங்கயர்கன்னிபோன்ற
 ஆயிரம் ஆயிரம்
 தமிழ்ப் பெண்கள் இருந்தார்கள்.
 அவர்கள் பெயர்களை
 எழுதுவதற்கு
 ஒரு நூல் போதுமா?

கலை வாழ்விலும்
 ஆண்களுக்கு
 இணையாக
 பெண்களும் சிறந்து
 விளங்கியுள்ளார்கள்.
 தமிழரின்
 தொன்மை மிக்க
 வரலாற்றுப் பின்னணியில்,
 தமிழ்ப் பெண்கள்
 கலையிலும், கல்வியிலும்,
 அறிவிலும், ஆற்றலிலும்,
 வீரத்திலும், தீரத்திலும்
 ஆண்களுக்கிணையாய்
 வாழ்ந்து காட்டிப்
 போனார்கள்.

மகிள்வாயா? — ஆஸுக்கு பெண் அடிமையா?

8 .ஆதி என்பது ஆணா? பெண்ணா?

உருவமில்லா
அருவமான தெய்வம்,
ஆணா? பெண்ணா?
இந்தக் கேள்விக்கு
இன்னும்தான் சரியான
விடையில்லை.

கடவுள்
தமது சாயலில்
மனிதரைப் படைத்தார்
என்ற விவிலிய
வாக்குக்கிணங்க,
கடவுளுக்கு
மனித வழவும்
கொடுத்தது மதம்.
(ஆதி 1:26-27.)

கடவுளை
ஒவ்வொரு இனக்
குழுவினரும்,
அவரவர் எண்ணப்படி
நிறுவனப்படுத்தினர்.

இந்து சமயத்தினர்
பெண் தெய்வத்தை
உப தெய்வமாகவே
வணங்கி வருகிறார்கள்.

சிவன்
 அவருக்கு ஒருத்தி
 சக்தி.
 விஸ்ணு,
 அவருக்கு ஒருத்தி
 லக்ஷ்மி.
 பிரம்மா,
 அவருக்கு ஒருத்தி
 சரஸ்வதி.
 முருகன்,
 அவருக்கிருவர்
 வள்ளி தெய்வானை.

வைவஸ்னவம்
 விஸ்ணுவின்
 அவதாரம் என்று
 சூறுகின்ற
 கிருஸ்னருக்கு,
 எத்தனை மனைவியர்
 என்ற எண்ணிக்கை
 தெரிய வில்லை.

இப்படி பெண்
 தெய்வங்களைக்கூட
 ஆணுக்குத் துணைத்
 தெய்வமாகத்தான்
 படைத்துள்ளனர்.

9 . மதங்களின் கண்டுபிடிப்புக்கள்

“வால்க்கா முதல்
கங்கைவரை” என்ற
நாலில், கி. மு .5000
ஆண்டுகளுக்கு முன்
பெண்கள்தான்
உலகை வழி நடத்தி
வந்துள்ளாடகள் என்று
ராகுல சாங்குறுத்தியார்
எழுதுகிறார்.

ஏகிப்திய, சுமேரிய,
கிரேக்க,
பாபிலோனிய,
இந்து புராண
இதிகாச கதைகளில்,
ஆண் தேவர்களுக்கும்
பெண்
தேவதைகளுக்கும்
இடையில் யுத்தங்கள்
நடந்ததாய் அறிகின்றோம்.

கிரேக்கர் கதையில்,
யூரிநோம் என்னும்
உலகத் தாய்
பிரபஞ்ச முட்டையிட்டு
உலகக் குஞ்சுகளை
பொரித்ததாகவும்,

வேதாகமத்தில்,
தந்தையாகிய பரம பிதா
தன்னுடைய வார்த்தையால்
உலகைப் படைத்ததாகவும்,

கிரேக்க கலையில்
ஓபியான் என்ற
ஒர் ஆணால்,
பெண்மையின்
தாய்மைப் பண்பு
தாழ்த்தப்பட்டதாகவும்,

வேதாகமக் கலையில்
ஏவாள் என்ற
ஒரு பெண்ணால்
உலகம் ஜென்ம
பாவத்தைக்கட்டிக்
கொண்டதாகவும்
சுற்பபடுகிறது.

வரலாற்றில்
பெண்களின்
ஆதிக்கத்தில்
ஆண்களையும்,
ஆண்களின்
ஆதிக்கத்தில்
பெண்களையும்
அடிமை கொள்ள¹
முனைந்தார்கள்.

பாரம் சுடிய பக்கம்
வண்டி
சாய்வது போல்,
வலிமை சுடியவர்
பக்கம் வாழ்க்கை
சரிந்து சென்றது.

“யூரான்” என்ற
தெய்வத்தின்
வருடைக்யடன்
ஆண் ஆதிக்கம்
கொடிகட்டிப்
பறக்கத் தொடங்கியது.

“நாராயணன்” என்ற
ஆண் தெய்வத்தின்
வருடைக்யடன்,
கிந்து மத
ஆண் ஆதிக்கம்
செயல்படத்
தொடங்கியது.

10. வேதத்தில்
பெண்

ரிக் வேதத்தில்
புருசன் என்ற
ஆண் தெய்வம்,
ஆயிரம் கைகளும்
ஆயிரம்
கண்களுமுடைய
வல்லமைக்குரியவன்
என்று
வர்ணிக்கப் படுகிறது.
அவனுடைய
ஆற்றலைச் சுற்றியே
உலகம் சுழல்வதாக
மதவாதிகள்
மந்திரங்கள் ஒதினார்கள்.

ஆண்களின்
வீரியத்தில் மயங்கி,
தம்மை இழந்து
தவிக்கும்
பிறவிகள்தான்
பெண்ணினம் என்று,
பெண்களைத்
தாழ்த்தி
எழுதிப் போனார்கள்.

ஆண் ஆதிக்கத்தில்
வேளுன்றியவர்கள்,
ஆண் இன்றிப்
பெண் இல்லையென்ற
கோசங்களையே
முன்வைத்தார்கள்.

மகிள்வானா

ஆணுக்கு பெண் அடிமையா?

புருசன் என்ற ஆண்
இறந்தால்,
பொங்கும் நெருப்பில்
அவள் தங்க உடலை
தகனமாக்கி
தானமாக்க வேண்டும்.

பெண்கள்
உடன் கட்டை
ஏறியதை
புறநாலூறு 246
புகட்டுகிறது.

மூதுப் பாண்டியன்
தேவி
தீயில் இறங்கி
இறந்திருக்கிறாள்.

புருசனை இழந்த
பெண்கள் தீயில்
இறங்க வேண்டும்,
இல்லையேல்
மொட்டை
அடிக்க வேண்டும்.
வெள்ளை
உடுத்த வேண்டும்.
மூலையில் முக்காட்டு
முடங்கிக்
கிடக்க வேண்டும்.

உப்பு, புளிப்பு,
உறைப்பு இல்லாமல்
உயிருள்ளவரை
விரதம்
இருக்க வேண்டும்.

மங்கல நிகழ்வுகள்
எதிலும் கலவாமல்
மறைந்து இருக்க
வேண்டும்.

முண்டச்சி,
முனிச்சி என்ற
அவப்பேரோடு
சாக வேண்டும்
என்றார்கள்.

அன்றைய
வாழ்க்கைச் சூழலில்
புருசனை இழந்த
பெண்கள்,
புது வாழ்வை,
மறு வாழ்வைத்
தேடுவது
மரணத்துக்கேதுவான
குற்றமாகும்.

முகில்வாணி — ஆஸ்கு பெண் அடிமையா?

11 . வேதம் இதியது.

“சாபத்தின் சின்னம்
பெண்” என்று
ரிக்வேதத்தில்
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

படைப்பிலே
பெண் என்பவள்
தீட்டுப் பட்டவள்.
தீண்டத் தகாதவள்
என்பதால்,
ஓர் ஆணைப்
பெண் திருமணம்
முடிப்பதற்கு முன்,
அவளைச் சுத்தப்படுத்தி,
பரிசுத்தப்படுத்த
புரோகிதர்களிடம்
கொண்டு விடுவார்கள்.

அவர்கள் சில தினாங்கள்
மந்திர, தந்திர மாயப்
பூசைகள் செய்து,
தோசம் போக்கி
வெளியில்
விட்டதின் பின்புதான்,
ஆண் அவளை
மணம் முடிக்க
அனுமதித்தர்கள்.

ஒரு குடும்பத்தில்
 ஒரு பெண் குழந்தை
 பிறந்தால்,
 தாய், தகப்பன்,
 அல்லது
 முதாதேயர் செய்த
 பாவங்களுக்கு
 தண்டனையாகத்தான்,
 அந்தப்
 பெண் குழந்தை
 அந்த வீட்டில்
 வந்து பிறந்ததாக
 வருத்தத்தோடு
 கருதப்பட்டது.

இதனால்தான்
 பெண்ணை
 அவமான சின்னமாக,
 அடிமைச்
 சின்னமாக எண்ணி,
 இழிவு படுத்தி
 கிரண்டாந்தர பிறவியாக
 வழி நடத்தி வந்தார்கள்.

வேதப் பிராமண
 கால மந்திரத்தில்
 சொல்லப்படுகிறது,
 “ஓ!..பரமாத்மாவே
 பென் குழந்தையை
 வேறு எங்காவது
 பிறக்கவை,
 ஆண் குழந்தையை
 இங்கே,
 இந்த வீட்டிலே
 அவதரிக்கவை”என்று,
 நோய் தீரவும்,
 வினை தீரவும்,
 மழை பெய்யவும்,
 பயிர் வளரவும்
 மாந்திரீக் சடங்குகள்
 செய்வது போல்,
 ஒரு பெண்ணின்
 வயிற்றில் உள்ள
 கருவை
 ஆணாக மாற்றவும்
 மாந்திரீகச்
 சடங்குகளை நடத்தி
 வந்திருக்கிறார்கள்.

12. கல்வி மறுப்பு

கல்விக்கு அதிபதி
சரஸ்வதி என்று
காலம் காலமாக
கையெடுத்துக்
கும்பிடும் தமிழன்,
பெண்கல்வி பற்றி
பேதலித்து
நின்றதேன்?

இளம் பெண்ணின்
அழகை,
மோகன நிலவாய்,
முகிழ்த்திடும் மலராய்
வர்ணித்து
ஆராதிக்கும் மனிதன்,
அவள் அறிவின்
ஆற்றலைப்
பாராட்டாதது ஏன்?

“எண்ணறக் கற்று
எழுத்தறப் படித்தாலும்
பெண் புத்தி
பின் புத்தியே”
என்றது ஏன்?

“நுண்ணறிவுடையராகி
நாலோடு பழகினாலும்
பெண்ணறிவு
என்பதெல்லாம்
பேதைமைத்து”
என்றது ஏன்?

“கொதிக்கின்ற
 வெயிலும்,
 கொந்தளித்துப்
 பாயும் கடலும்,
 சுற்றிச் சூழன்றடிக்கும்
 குறாவளிக் காற்றும்,
 புத்தியிள்ள பெண்ணும்
 கடவுள்
 உலகுக்குக் கொடுத்த
 தண்டனையின்
 சின்னம்” என்று
 அர்த்த சாத்திரத்தில்
 எழுதப்
 பட்டிருக்கிறது.

இதனால்தான்,
 அடுப்புதும்
 பெண்ணுக்கு
 படிப்பெதற்கென்று,
 பெண்ணைக்
 கல்வி கற்க
 அனுமதிக்காமல்,
 வீட்டுக்குள்
 நாலு வேலிக்குள்
 இருத்தாட்டினார்கள்.

பெண்கள் படிப்பது
 நல்லதல்ல,
 படித்த பெண்கள்
 கணவர்களுக்கு
 அடங்க மாட்டார்கள்.

பெண்கள் படித்தால்
கற்பு நெறிக்கு
இழுக்கை
ஏற்படுத்துவார்கள்.

கன்னியர் கற்றால்
காதல் கடிதம்
எழுதுவர்.

கல்வி கற்ற
பெண்கள்
கணவருடன்
சேர்ந்து
வாழ மாட்டார்கள்.

கணவருடன் தினமும்
வாதிடுவார்கள்,
அடங்கி நடக்க
மாட்டார்கள்.

குடும்ப
வாழுக்கையை
நரகமாக்குவார்கள்.
விடுகாலியாய்
வீதி
சுற்றுவார்களென்று,
பெண்களின்
கல்விச்
சுதந்திரத்துக்கு
தடை விதித்தார்கள்.

மனித குலத்தின்
பாதி அங்கமாகிய
பெண்களின்
தலையில் அடித்து,
அவர்களை
எழும்ப விடாமல்
மழுங்கடித்து
முண்டமாக்கினார்கள்.

தமிழ்ப் புலவர்களில்
தலை சிறந்த
பெண்ணாக
வர்ணிக்கப்படும்
ஒளைவ,
“தையல்சொற்
கேளேல்” என்று
இடுத்தி கூடியில்
சுறுகிறார்.
மாதரின் வார்த்தைக்கு
மதிப்பளிக்காதே
என்கிறார்.

“பெண்டிர்க் கழகத்திற்
 பேசா திருத்தல்” என்று,
 அதி வீரராம
 பாண்டியரின்
 நறுந்தொகை
 சூறுகிறது.
 பெண் எனப்பட்டவள்
 எது நடந்தாலும்
 எதிர்த்துப் பேசாது,
 உலமையாய், ஆமையாய்,
 அடங்கிக்
 கிடக்க வேண்டும்
 என்கிறது.

கொன்றை வேந்தனில்
 “பேதைமை யென்பது
 மாதற்க் கணிகலும்”
 என்கிறார் ஒளவை.
 பெண் எனப்பட்டவள்
 அறிவு மழுங்கிய,
 புத்தி பேதவித்த
 ஒரு சடப்பொருளாக
 இருப்பதே அவனுக்கு
 சிறந்தது என்கிறார்.

எதிலும், எப்போதும்
 உண்மையைக்
 கண்டறிய
 வேண்டியவர் மனிதர்.

ஏன்? எதற்கு? எப்படி?
என்ற வினாவை
எழுப்பினால்தானே
அறிவை
அனுபவிக்க முடியும்.

காலம் காலமாக
அடிமைகளுக்கு
கேள்விகள் கேட்கும்
உரிமை
மறுக்கப் பட்டிருந்தது.

பெண்ணுக்கு
 பேச்சுரிமை
 கொடுத்தால்
 கேள்விகள் கேட்பாள்.
 கேள்விகள்
 கேட்பதனால்
 அறிவு வளரும்.
 அறிவு வளர்ந்தால்
 அவள் வளர்வாள்.
 அவளை
 அறிவற்ற முண்டமாக
 அடக்கி கிருத்த
 வேண்டுமானால்,
 பழைய பண்பாட்டு
 சமய விதிகளின்
 வரிசையில் நிறுத்தி,
 அவளை
 உண்மையாக்கி
 விடவேண்டும்.
 அறிவற்றவளாக்கி
 விடவேண்டும்
 என்பதுதான்,
 அன்றைய
 ஆண் ஆதிக்கத்தின்
 கெட்டித்தனமாக
 கிருந்தது.

“அறிவுடையார்
எல்லாமுடையார்
அறிவில்லார்
என்னுடையரேனுமிலர்”
எது கிருந்தாலும்
அறிவு கில்லையேல்
ஒன்றுமே கில்லை.
என்றார் வள்ளுவர்.

இன்றுக்ட
திருமணச்சந்தையில்
ஆணைவிட
பெண் அதிகமாக
படித்திருக்கக்கூடாது.

பெரும்பான்மையான
பெண்கள்,
தங்களைவிட
தம் கணவர்
அதிகம் படித்தவராக
கிருப்பதையே
விரும்புகிறார்கள்.

சில பெற்றோர்கள்
தங்கள் மகள்
அதிகம் படித்தால்,
அவள் படிப்பைவிட
மேலான படிப்புடைய
ஆணைத்
தேடுவது சிரமம்,
ஆகவே,
அளவோடு பெண்ணை
படிப்பித்தால்
போதும் என்று,
திறமையாக
படிக்கக்கூடிய
பெண்களையும்
மேற்கொண்டு படிக்க
அனுமதிக்காமல்
இருக்கிறார்கள்.

ஒர் ஆணைப்
படிப்பித்தால்,
ஒர் ஆளைத்தான்
படிப்பிக்கிறோம்.

ஒரு பெண்ணைப்
படிப்பித்தால்
ஒரு சமகத்தையே
படிப்பிக்கிறோம்.

ஒரு தாயின் மடிதான்
பிள்ளையின்
ஆரம்பப் பாடசாலை
என்கிறார்கள்.

இரு பெண்
படித்தவளாக இருந்தால்,
அவளால் வளர்க்கப்படும்
புதிய சமுதாயம்,
அறிவிலும், பண்பிலும்
உதய சூரியனாகப்
பிரகாசிக்கும்.

இரு நல்ல தாய்,
தன் பிள்ளையை
தீயவராய் வளர்க்க
இருபோதும்
விரும்பமாட்டாள்.

படித்த பெண்,
தன் பிள்ளைகள்
மூடராய் இருப்பதை
அனுமதிக்க மாட்டாள்.
அவள் பேச்சிலும்,
மூச்சிலும்,
பாச்சிகின்ற பாலின்
உணர்ச்சியிலும்,
கல்வியையும், அறிவையும்,
பண்பையும்
சேர்த்தே ஊட்டுவாள்.

கல்வி அறிவுடைய
பெண்ணே
அழகில் சிறந்தவள்
என்றார் காண்டேகர்.

தமிழர்களின்
தொன்மை நூலாகிய
தொல்காப்பியத்தில்,
“செறிவும் நிறைவும்
செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும்
பெண்பாலான”
என்று,
அறிவும் அடக்கமும்
செம்மையுமுடைய
பெண்ணே
சிறந்தவள் என்கிறார்.

18ம் நூற்றாண்டின்
மத்தியில் வாழ்ந்த
நீதிபதி
வேதநாயகம்பிள்ளை,
தன் நீதி நூலில்
எழுதுகிறார்.

“நீதிநால் மைந்தரக்கு
 நிகழ்த்தி மென்மலர்
 ஒதியரக்
 கோதிடாதொழித்தல்
 மெய்யினில்
 பாதியையே
 அழங்கரித்துப்
 பாதிமைய்
 மீதினில் அணியின்றி
 விடுத்தலாக்குமே”
 என்று,
 ஆனாக்கு மட்டும்
 கல்வியைக் கொடுத்து
 பெண்ணாக்கு
 கல்வியறிவு
 ஊட்டாமல் விடுவது,
 உடலின் ஒரு பாதியை
 அலங்கரித்துவிட்டு,
 மறுபாதியை
 அலங்கரிக்காமல்
 விடுவதற்கு
 ஒப்பாகும் என்கிறார்.

வேதநாயகர்
 ஆங்கில
 ஆட்சியாளர்களை
 அனுகி,
 பெண்களுக்கான
 தனிப் பாடசாலைகளை
 உருவாக்கி
 பெண் கல்விக்கு
 பெரும்
 தொண்டாற்றினார்.

ஆண்களையே
 காவிய நாயகர்களாக
 சித்தரித்து வந்த
 தமிழர்களின்,
 கதை, காப்பிய
 நடை முறைச்
 சாத்திர சம்பிரதாய
 வரலாற்று
 வழக்கத்தை மாற்றி,
 அவரின்
 பிரதாப முதலியார்
 என்ற
 நவீன உரை நடை
 நாவலில்,
 கல்வி அறிவு
 நிறைந்த ஒரு பெண்,
 நாயகனை
 திருத்தி அமைக்கும்
 செம்மை அறிவைப்
 பெற்றவளாகச்
 சித்தரிக்கிறார்.

“சுந்தரத்தண்ணி,
ஞானாம்பாள்”
என்ற பெண்களை,
மேன்மையுடைய
பெண்களாகக்
காண்பிக்கிறார்.

“சுகுண சுந்தரி”
என்ற
முதல் நூலிலேயே,
பெண்ணைப்
பேராற்றல்
உள்ளவளாய்
உயர்த்திக் காட்டுகிறார்.

பெண் கல்வி
என்னும் தனி
நூலையே எழுதி,
இன்றைய
பெண் கல்விக்கு
அன்றே வித்திட்ட
ஆண் மகன் இவர்.

குறைவான மனுசி
நிறைவான வாழ்வை
எப்படி
நடத்த முடியும்.

அறிவறியா பெண்ணால்
அகிலத்தை எப்படி
அளக்க முடியும்.

பெண் படித்து,
பட்டம் பெற்று,
பதவி பெற்று
உயர்ந்தாள் என்றால்,
இந்தச் சமுகம்
அவளை தாழ்த்தி,
தள்ளிவைத்து
அடிமைப்படுத்த
முடியாது.

கல்வி அறிவுறிந்த
பெண்ணை,
ஆண்கள்
ஏமாற்ற முடியாது.
படிப்பறிந்த பெண்
மூடப்
பழக்கங்களுக்கு
மூடுவிழா நடத்துவாள்.
பெண் துணிவைப்
பெறுவதற்கு,
தள்ளிவைப் பதவி
வகுப்பதற்கு
கல்வி அறிவே சிறந்தது.

13 . தாழ்ந்த தீணம்

“ஆஸ்த்திக்கு ஆனும்
 ஆசைக்கு
 பெண்ணும்” என்று.
 சட்ட வல்லுனனின்
 மனு நூலில்
 எழுதி இருக்கிறது.
 பெண்ணை
 போதைப் பொருளாக,
 காமப் பொருளாக,
 கவர்ச்சிப் பெருளாக
 சித்தரித்திருப்பதைக்
 காணுகிறோம்.

சுவைப்பது ஆண்,
 சுமப்பது பெண்.
 ஆள்வது ஆண்,
 அடங்குவது பெண்.

கருவறையில் இருந்து
 கல்லறை வரைக்கும்
 துயரம்!துயரம்!!துயரம்!!!

தாசிகளின் தரிசனம்
 இங்குதான்
 உற்பத்தியானது.

ஆரிய மரபு,
 ஆண் ஆதிக்க
 மரபாகவே இருந்தது.

ஆண் பிறந்தால்
ஆளவுந்தவன் என்றும்,
பெண் பிறந்தால்
வாழ வந்தவள்
என்றும்
பெற்றவர்களே தம்
பிள்ளைகளைத் திட்டி,
தீயில் போட்டு
கட்டுப் பொசுக்கி,
கள்ளிப்பால் ஊட்டி,
கழுத்தை நெரித்துக்
கொலை
செய்திருக்கிறாள்.

இன்றும்
பாரதத்தின் போம்பிலிவி
என்ற பகுதியைச் சேர்ந்த
சுஜாத்தா என்ற பெண்,
தனக்கு
இரண்டாவதாகவும்
ஒரு பெண்குழந்தை
பிறந்ததால்,
தன் கணவன் தன்னை
விலக்கிவிடுவான்
என்ற பயத்தில்,
பிறந்து மூன்று நாள்
ஆகிய குழந்தையை,
வைத்திய சாலையின்
இரண்டாவது மாடியில்
இருந்து தூக்கி
ஸ்ரிந்து கொள்ளாள்.
(17.04.2015.)

பெண்
பாவத்தின் சின்னம்.
“ஜந்து
பெண்கள் பிறந்தால்
அரசனும்
ஆண்டியாவான்.
பெண் ஜென்மம்
பிறந்த வீட்டிலும்
முதேவி,
புகுந்த வீட்டிலும்
முதேவி” என்ற
எண்ண உணர்வுகள்,
இன்றும்
பல ஊர்களில்
பரவலாயிருக்கின்றன.

இன்றய உலகில்,
ஜனத்தொகையில்
அதிகமான மாந்தர்
பின் பற்றும் மதம்
கிறிஸ்தவ மதம்.

மாணிட மீட்புக்காய்
மரித்து, உயிர்த்த
கிறிஸ்தவ
மரபு மறையின்
வாழ்க்கை
வழிபாட்டு
ஜீவ நூலாகிய
வேதாகமத்தில்,
ஆண் ஆதிக்கமே
தலை தூக்கி
இருப்பதைக்
காணுகிறோம்.

மோசேயால் எழுதப்பட்ட
ஆதியாகம
படைப்புக் கதையில்,
ஆதாம் என்ற
ஆணையே
ஆண்டவர்
முதல் மனிதனாக
படைக்கிறார்.

அந்த ஆணின்
விலாவில் உள்ள
ஓர் எலும்பை எடுத்து,
அதில் இருந்து
மனிசி என்ற
முதல் பெண்
ஏவாளைப்
படைக்கிறார்.
(ஆதி 2:21-23.)

வேதத்தின்
ஆரம்பத்திலேயே,
ஆணுக்குப் பெண்ணை
அடிமையாக்கி
விட்டார்கள்.

ஆதித்தாய் ஏவாள்
சாத்தானின்
வலையில் வீழ்ந்து
ஏமாந்து போகிறாள்,
பொய் சொல்லுகிறாள்.

ஆதித்தாய் ஏவாளின்
மரபு வழிச்
சந்ததிகளாகிய
பெண்களும்,
பொய்யர்கள்,
பாவிகள் ஆகிறார்கள்.

பெண்தான்
 மூலத் தீவினைக்கு
 முதற் காரணமானவள்.
 அவள் செய்த
 பாவத்துக்கு
 தண்டனையாகத்தான்,
 பத்து மாதம்
 பிள்ளையைச் சுமந்து,
 மரண
 அவஸ்த்தைப்பட்டு,
 பிள்ளையைப்
 பெறுகிறாள் என்று
 ஆதி ஆகம
 வேதம் சொல்கிறது.
 (ஆதி: 3.16)

கடவுள் நம்மை
 மனிதர்களாகத்தான்
 படைத்தார்,
 மனிதன்தான் அவளை
 அடிமையாக வடித்தான்.

யூதர்கள் ஆண்
 ஆதிக்க வழிபாட்டினர்
 என்பதனால்,
 பெண்களை
 இரண்டாந்தர
 படைப்பாகத்தான்
 பார்த்தார்கள்.

அன்று ஒரு யூதன்
தான் அன்பு செய்த
தாயினுடனோ,
மணைவியோடோ,
மகளோடோ,
சேர்ந்து கிணறைந்து
வெளியில் செல்ல
விரும்பமாட்டான்.

தவிர்க்க முடியாமல்
போக வேண்டிய
கழல் வந்தால்,
பல அடி தூரம்
அவன் பின்னால்தான்
அவன்
போக வேண்டும்.

பெண் என்பவள்
ஆகம வழியில் வந்த
அடிமையின் சின்னம்
என்ற நினைப்புத்தான்,
ஆண் ஆதிக்க
பண்பாடாக
அன்றிருந்தது.

யூதப் பண்பாட்டில்
மாற்றம் கொண்டுவர
முனைந்த
கிறித்து என்ற யூதர்,
பெண்
அடிமைத்தனத்துக்கு
எதிராக பேசவில்லை,
ஆனால்! பெண்
அடிமைத்தனத்துக்கு
எதிராக
செயல் பட்டிருக்கிறார்.

உலகத்தில்
ஆரியரப்போல்
மிக மோசமாக
சாதி வெறியில்
சன்னதம் கொட்டி
ஆழியவர்கள்
யூதர்களும்தான்.

யூதப் பண்பாட்டின்
 பிழியில் உள்ள
 ஒரு யூதன்,
 தன் இனப்
 பெண்ணோடு கூட
 வெளியில் போகவோ,
 பேசவோ
 பயப்படும் காலத்தில்,
 சாதியால் யூதர்களால்
 எனியவர்கள் என்று
 தாழ்த்தப்பட்டு,
 தள்ளி வைக்கப்பட்ட
 சமாரிய இன பெண்
 ஒருத்தி அண்டை
 யேசு வருகிறார்.

பலரும் வந்து போகும்
 பொதுக் கிணற்றியில்
 நின்று,
 அவளோடு பேசுகிறார்.
 பேசியதோடு
 நிற்க வில்லை,
 அவள் கையால்
 தண்ணீர் வாங்கி
 குடிக்கவும் முனைகிறார்.
 (யோவான் 4: 8-9.)

தம் இனப்
பெண்ணையே
தாழ்வாகக் கருதிய
யூத இனத்
தலைவர்களுக்கு,
தம் இனத்தால்
கீழ்சாதி என்று
விலக்கி
வைக்கப் பட்ட
சமாரியா பெண்ணோடு,
பகிரங்கமாக
யேசு எனும் யூதர்
பொது ஹிடத்தில்
நின்று பேசியது,
யூத குலத்துக்கே
அவமானம் எனக்கருதி
ஆத்திரப்பட்டார்கள்.

இன்னும் ஒரு
 சம்பவத்தில்,
 விபச்சாரத்தில்
 பல ஆண்களை
 இவள் கெடுத்தாள்
 என்று கூறி,
 மதலேனாள் என்ற
 ஒரு பெண்ணை
 சபையிலே நிறுத்தி
 கல்லால் அடித்துக்
 கொல்ல
 முனைந்தபோது,
 யேசு சொல்லுகிறார்,
 விபச்சாரம் செய்தால்
 கல்லால் அடிப்பது
 யூத சட்டம்.

சமுகத்தை கெடுத்தால்,
 ஒழுக்கத்தை மீறினால்
 கல்லால் அடிக்கத்தான்
 வேண்டும்.
 அடியுங்கள்.

ஆனால் ஒன்று!
 முதலில் கல்லைடுத்து
 அடிப்பவன்,
 பாவம்,
 செய்யாதவனாக
 இருக்க வேண்டும்
 என்றார்.

சட்டம் பெண்ணுக்கு
 மட்டுமல்ல,
 ஒழுக்கம் பெண்களுக்கு
 மட்டுமல்ல,
 விபச்சாரம்
 பெண்கள் மட்டும்
 செய்ய முடியாது,
 ஆனால் பெண்ணும்
 அதற்கு வேண்டும்.

எந்த ஆண் தூயவனோ
 அந்த ஆண்
 முதல் கல்லை எடுத்து
 அவள் மேல்
 அடிக்கட்டும் என்றார்.
 எந்த ஆண் அந்த
 இடத்தில் நின்றான்,
 எந்த ஆண்
 கல்லைடுத்து
 அவள் மேல் வீசினான்,
 ஒருவனுமில்லை.
 ஒடிவிட்டார்கள்.
 (யோவான் 8:3-10.)

“எவன் ஒருவன்
இச்சையோடு ஒரு
பெண்ணை
நோக்குகிறானோ,
அவன் அவளோடு
விபச்சாரம்
செய்தாயிற்று” என்று
ஆண் ஆதிக்கத்துக்கு
எதிராக நீதி
புகட்டுகிறார் யேசு.

(மத்தேயு 5:27-28.)

ஆண்
ஆதிக்க வாதிகளான
பரிசேய
சதிசேயர்களால்,
அவர் செயல்களை
ஆமோதிக்க
முடியவில்லை.

கிறிஸ்து
உண்மைக்கு
சாட்சி சொன்னதால்,
கண்ணுக்கு கண்
பல்லுக்கு பல் என்ற
பழைய பல்லவிகளுக்கு
எதிராக
புதிய நீதியைப்
புகட்டியதால்,
மரணத்துக்கு
தீர்ப்பிட்டார்கள்.

கொடியவராய்
 சித்தரித்து
 கழுமரத்தை அவர்
 தோளில் சுமத்தி,
 யெருசலேம்
 தெருக்களில்
 இரத்தமும்,
 வியர்வையும்
 உடலை நனைக்க,
 கள்வனைப்போன்று
 தெருத் தெருவாய்
 அடித்து இழுத்து
 வந்தார்கள்.

தெருவிலே கவடியிருந்த
 பெண்களைல்லாம்
 கதறி அழுது
 கண்ணீர்விட்டு
 ஒ..என்று
 ஒப்பாரிவைத்தார்கள்.
 யேசு அந்தப் பெண்களை
 திரும்பிப்பார்த்துச்
 சொல்லுகிறார்.
 எனக்காக அழுவேண்டாம்,
 இந்த ஆதிக்கவாதிகளின்
 சமகத்திலிருந்து
 பிறக்கப்போகும் உங்கள்
 சந்ததிகளுக்காகப்
 புலம்பாங்கள் என்றார்.
 (ஹோக்கா 23: 27-28.)

வரோணிக்கா என்ற
 ஒரு பெண்,
 சுற்றி நின்ற
 பொதுமக்களை
 விலக்கி
 வீழ்த்தாட்டியபடி,
 போர் வீரர்களின் ஈட்டி
 முனைகளையில்லாம்
 தள்ளிச் சரித்து
 கடந்து வந்து,
 அவர் முகத்தை
 அமுதமுது
 துடைத்தான் என்றால்,
 அவர் யூத மத
 கட்டுப்பாடுகளை மீறி
 பெண்கள் சமுகத்தை
 நேசித்திருக்கிறார்
 என்றுதான்
 எடுத்துக்கொள்ள
 வேண்டும்.

அவர்
 மரித்து உயிர்த்ததும்,
 முதல் முதல்
 காட்சி கொடுத்தது
 தன்னுடைய
 சீடர்களுக்கு அல்ல,
 மரியாள் என்ற
 பெண்ணுக்குத்தான்
 காட்சி கொடுத்தார்.
 (யோவான் 20:11-15)

யேசு பெண்களுக்கு
 முன் உரிமை கொடுத்தார்.
 ஆனால்
 யூத மத பண்பாட்டில்
 வெறிபிடித்து,
 கிறிஸ்தவத்தையே
 அழிக்க முனைந்து
 தோற்றுப்போய்,
 பின் அந்தக்
 கிறிஸ்துவையே
 நேசித்து,
 அவர் தம் வேதத்தை
 போதிக்கத் தொடர்கிய
 சவுல் என்ற பவுல்,
 புதிய ஏற்பாட்டில்
 பதிநான்கு நூல்களை
 எழுதிய புரட்சிப்
 படைப்பாளன் என்று
 வேதம் புகழும் பவுல்,
 கிறிஸ்துவை
 ஏற்ற போதும்
 யூத மத பாரம்பரிய
 பழக்க
 வழக்கத்திலிருந்து
 தன்னை
 மாற்றிக்கொள்ள
 விரும்பவில்லை.

ஆணாதிக்க வெறி,
அவருக்குள்ளும்
இருந்தது என்பதை,
அவர் எழுதிய
திரு முகங்களில்
இருந்து தெரிகின்றன.

“ஆணுக்குத்
தலையாய்
இருப்பர் கிறிஸ்து,
பெண்ணுக்குத்
தலையாய்
இருப்பவன் ஆண்.

பெண்ணில் இருந்து
ஆண் தோன்றவில்லை,
ஆணில் இருந்ததான்
பெண் தோன்றினாள்.

பெண்ணுக்காக ஆண்
உண்டாக்கப்
படவில்லை,
ஆணுக்காகத்தான்
பெண்
உண்டாக்கப் பட்டாள்.

பெண்கள்
 தங்கள் தலையை
 மூடிக்கொள்ள
 வேண்டும்,
 இல்லையேல்
 மொட்டை அடித்துக்
 கொள்ளவேண்டும்”
 என்றார்.
 (இன்று கொரிந்தியர்
 11ம் அதிகாரம்.)

இந்தச் சட்டத்தில்
 இருந்துதான்
 கிறிஸ்தவ பெண்கள்
 ஆலயத்துள் முக்காட்டு,
 தலையை மூடும் பழக்கம்
 நடைமுறைக்கு வந்தது.

“திருச்சபை கிறிஸ்துவுக்கு
 பணிந்து இருப்பதுபோல்,
 மனவியர் தங்கள்
 கணவருக்கு
 அனைத்திலும்
 பணிந்திருக்க
 வேண்டும்” என்றார்.
 (எபேசியர் 5:24)

“சபையில் பெண்கள்
 பேசாமல் அமைதியாக
 இருக்க வேண்டும்.
 அவர்களுக்குப்
 பேச அனுமதி இல்லை.
 அவர்கள்
 எதையேனும்
 அறிய விரும்பினால்,
 அதை வீட்டில்
 தங்கள்
 கணவர்களிடம் கேட்டு
 அறிந்து கொள்ளாட்டும்.
 பெண்கள் திருச்சபையில்
 பேசுவது வெட்கத்திற்கு
 உரியதாகும்”என்றார்.
 (1கொரிந்தியர்14:34-35)

“பெண்கள் பேசாமல்
 தாழ்மையோடு
 அறிவுரைகளைக்
 கேட்க வேண்டும்.
 பெண்கள்
 கற்பிக்கவோ!
 ஆண்களுக்கு மேல்
 அதிகாரம்
 செலுத்தவோ
 நான் விட மாட்டேன்”
 என்றார்.
 (1திமோத்தேயு 2:11-14)

யුතුරුකள்,
මණිත
எண்ணிக்கையில் கூட
பெண்களை
ஒரு கணக்காக
கருதமாட்டார்கள்.

யேசு ஒரு பதுமை
செய்கிறார்.
ஜந்து அப்பங்களையும்
இரண்டு மீன்
துண்டுகளையும்
எடுத்து பெருகிப்
பலுகச்செய்கிறார்.
இதைச்
சாப்பிட்ட மக்கள்
தொகை,
“பெண்களும்,
சிறு பிள்ளைகளும்
நீங்களாக,
ஆண்களின் தொகை
ஜயாயிரம்” என்று
மத்தேயு
எழுதி இருக்கிறார்.
பெண்களுக்கு இங்கு
மதிப்பெண் இல்லை.
(மத்தேயு 14:13-21)

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க
யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண்டாகப்
பெறின்”
என்கிறார் வள்ளுவர்.

பொற்புடைய மாதர்
அற்புதமாய் வாழ
கற்பு நெறி ஒன்றையே
கடைப்பிடிக்க வேண்டும்
என்றார் வள்ளுவர்.

பெண்ணை கற்பு என்ற
துலாக் கோலில்
தூக்கிவைத்து
நிறுத்துப் பார்க்கிறது
தமிழர் சமுதாயம்.

பெண்களுக்கு
உயிரைவிட மேலானது
கற்பு என்று
போதிக்கப்பட்டது
நல்லதுதான்.
ஆனால் அந்தக் கற்பு
ஆண்களுக்கு வேண்டாமா?

ஆண்
சேற்றில் மிதித்து
ஆற்றில் கழவி
நழுவிக் கொண்டே
இருக்கிறான்.
கற்புக்கும் அவனுக்கும்
எந்தத் தொடர்பும்
இல்லாதது போல்
ஏறு நடை போடுகிறான்.

தமிழன் கற்பையும்,
கர்ப்பத்தையும்
ஒன்றாகக் கருதியா
பெண்ணின் தலையில்
பெரும் சுமையை
ஏற்றுகிறான்?

தமிழ்ப் பெண்
பிறக்கும் போதே
அவனுக்கென்று
தடைகளும்
தண்டனைகளும்,
உருவாக்கப் படுகின்றன.

“புகையிலை
விரிச்சா போச்சி
பொம்பிள
சிரிச்சா போச்சி”
பெண்ணெனப் பட்டவள்
சிரிச்சால் கற்பு என்ற
புனிதம் பறந்து விடும்
என்று பூச்சாண்டி
காட்டியது
இந்த வரலாறு.

“கற்பு நிலை என்று
சொல்ல வந்தார்
இரு கட்சிக்குமஃது
பொதுவில் வைப்போம்”
என்றார் பாரதி.

“கற்பு
 ஆண்களுக்கில்லையா?
 பெண்கள்தான்
 காக்கப் பிறந்தவர்.
 சொன்னவறெல்லாம்
 இதையே சொன்னார்.
 எழுதினதெல்லாம்
 இதையே எழுதினார்.
 பாடின பேரும்
 அப்படிப் பாடினார்.
 நாமும் அதையே
 நம்புதல் தகுமா?
 ஆண்களுக்கேனும்
 பெண்களுக்காயினும்
 கற்பைக் காக்கின்ற
 கடமை பொதுவே”என்று
 கவிஞர் குரலில்
 நாமக்கல் கவிஞர்

“கற்பு என்பது
 ஒருவணோடு
 வாழும் வரை
 அவனுக்குத் துரோகம்
 செய்யாமல்
 வாழ்வதே” என்று,
 கரித் துண்டில்
 டாக்டர் மு.வரதராசன்
 எழுதுகிறார்.

ஒருத்தியோடு
வாழும் வரை
அவளுக்கும் அவன்
துரோகம் செய்யாது
வாழுவேண்டும் என்றும்
எழுத வேண்டும்.

ஆணுக்கும்
பெண்ணுக்கும்
பருவம் வரும்போது
பருவத்தின்
தேடல் நடக்கும்.
காமம்
கட்டுப் பாட்டை மீறி,
கண்டபடி
அலைந்து திரிந்து
எல்லை மீறாமல்,
இப்படித்தான்
இயங்க வேண்டும்
என்ற பண்பை,
பகுத்தறிவைப்
புகட்டுவதுதான்
கற்பு நெறி.

உடலால், உள்ளத்தால்,
உணர்வால்
காக்கப்பட வேண்டியது
ஓழுக்க நெறி.

அன்பின்
இன்ப வெள்ளத்தை
ஆத்மாவில் ஊற்றுவது
கற்பு நெறி.

“கற்புடைய பெண்டிர்
பிறர் நெஞ்சு புகார்”
என்றது மணிமேகலை.

“கற்புடைய பெண்
மாணிக்கத்தை விட
மேலானவள்” என்றார்
தாசவர்.

கற்பு என்பது
காமப் புணர்ச்சியை
மட்டுமே குறிப்பதாக
பலர் கருதுகிறார்கள்.

தனிப்பட்ட
ஒருவர் இருவரின்
உணர்வுகளை,
விருப்பு
வெறுப்புக்களை
விடவும்,
சமுகத்தின்
கட்டுப் பாட்டுக்குள்
அடங்கி,
தும்மை அடக்கி
நடக்கப்
பழக வேண்டும்
என்பதுதான்
உலக விதி.

உடல் உணர்வுக்
கிளர்ச்சிகளை
அளவோடும்,
குறிப்பிட்ட உறவு
முறைகளோடும்
நிறுத்திக் கொள்ளச்
சொல்கிறது
பண்பு நெறி.

பெற்றவரோடு,
சுடப் பிறந்தவரோடு,
மண ஒப்பந்தம்
செய்யாதவரோடும்
புனர்வது இழக்கு
என்று இயம்புகிறது
அற நெறி.

ஆண் பெண்
சேர்க்கைக்காகவே
மண வாழ்வை
ஏற்படுத்தியது
உலக நெறி.

சுட்டெரிக்கும்
காமத்தீயை
ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள்
கொண்டு வருவதுதான்,
கணவன் மனைவி
உறவின்
முதற் கடமையாகும்.

மனையறம்
காப்பதல்லவா
கற்பு நெறி.

கற்பின் முதல்
பண்புதான்
நம்பிக்கை.

ஓருவரை ஓருவர்
உண்மையாய் நம்பி
நேசித்தால்
கற்பிழக்க இடம் வராது.

கற்பு ஒன்றே
இல்லற வாழ்வின்
இலக்கணம்.

குடும்பங்கள் பெருகிப்
பலுகுவதற்கும்,
சமுகம்
ஓரு கட்டுக்குள்
இயங்குவதற்கும்,
கற்பு நெறி
ஆணுக்கும்
பெண்ணுக்கும்
அவசியமாகும்.

கற்பு நெறிக்குள்
இயங்கும்
கணவன் மனைவிதான்,
பிள்ளைகளைப் பெற்று
பேணி வளர்ப்பார்கள்.
சிறந்த சமுகத்தை
உருவாக்குவார்கள்.

திருமணம் என்பது
 ஒரு பெண்ணும்
 ஓர் ஆணும்
 ஒருவருக்கொருவர்
 செய்து கொள்ளும்
 ஒழுக்க
 ஒப்பந்தமாகும்.
 உள்ளத்தால், உடலால்
 இன்னொருத்தரை
 தீண்ட மாட்டேன்
 என்னும்
 வாக்குறுதியைக்
 காப்பதாகும்.

“உள்ளத்தால்
 உள்ளாலுந் தீதே
 பிறன் பொருளைக்
 கள்ளத்தால்
 கள்வே மமனல்”
 என்றார் வள்ளுவர்.

பிறருக்கு உரியது
 பொருளாய்
 இருந்தால் என்ன,
 அடுத்தவருக்கு உரிய
 மனமாய், உடலாய்
 இருந்தால் என்ன,
 அதைத் திருடுவோம்,
 அவளோடு, அவனோடு
 உறவு கொள்வோம்
 என்று தவறாக
 நினைப்பதுக்கட
 தீமையே என்பதை,
 பலர் என்ன
 மறக்கின்றார்கள்.

பிறர் ஒருவரை
இச்சையோடு
பார்ப்பது கூட,
கற்பிழப்பு என்று
யேசு புகட்டுகிறார்.
மனத்தால்கூட
மாசு படாததுதான்
கற்பு நெறி.

கணவனோ,
மனைவியோ
நீண்ட காலம்
பிரிந்திருந்தாலும்,
அவருக்காய்
காலமிமல்லாம்
காத்திருக்க
வைப்பதுதான்
காதல் வாழ்வுக்கும்,
கற்பு வாழ்வுக்கும்
உரிய பண்பாகும்.

ஒருவரை ஒருவர்
உயிராய் மதித்து
நம்பி வாழ்ந்தால்,
அங்கு கற்பிழப்பு
எப்படி நிகழும்.

கற்பு என்பது
கற்றல் என்றார்
கவிஞர் கண்ணதாசன்.
வாழையாடி வாழையாக
முன்னோர் வகுத்த
நீதி நெறிகளை
கற்றுணர்ந்து
வாழ்வதாகும்.

“கற்பு எனப் படுவது
சொற் திறம்பாமை”
என்றுதான்
நம் நீதி நூல்
கொன்றை வேந்தனில்
ஒளைவ சுறுகிறார்.
நீதி தவறுவதும்,
வாக்குறதி மீறுவதும்
கற்பிழப்பாகும்
என்கிறார்.

வள்ளுவனும்
“யாகாவா ராயினும்
நாகாக்க”..
வேண்டும் என்கிறார்.
சொற் பிதட்டக்காரரும்
கற்பிழந்தவரே என்று
கற்பிக்கிறார்.

கடும்ப வாழ்வுக்கு
மட்டுமன்று,
பொது வாழ்வுக்கும்,
அரசியல்,
மத வாழ்வுக்கும்
கற்பு நெறி
முக்கியமானது.

பொய்யர்
நாண்யமற்றவர்,
வாக்குறுதி காக்காதவர்
ஆணாய் இருந்தாலும்
பெண்ணாய் இருந்தாலும்
அவர்
கற்பிழந்தவர்தான்.

நீதியும் உண்மையும்
இல்லாத இடத்தில்
இழுக்கம் இருக்காது.

கண்ணகியை விட்டு
மாதவியிடம் சென்ற
கோவலன்,
கற்பு நெறி
தவறியவன்தான்.

கோவலனுக்கு
தவறான
தீர்ப்பு வழங்கி,
அவனைக் கொன்ற
அரசியல்வாதியான
பாண்டியனையும்
கற்பு
இழந்தவனாகத்தான்
இளங்கோ அடிகள்.
கருதுகிறார்.

நீதிக்காக,
உண்மைக்காக
போரிட்ட
கண்ணகியைத்தான்,
கற்புக்கரசியாகக்
காட்டுகிறார்.

உண்மையில்
இன்றைய
தமிழர் சமுதாயத்தில்,
கற்பிழுந்த
கடைசிக் கழிவுகளாய்
காறி உமிழுப்பட
வேண்டியவர்கள்
பெண்கள் அல்ல,
அரசியல்வாதிகளும்
மதவாதிகளுமல்லவா?

அறத்தின் மீது
சத்தியம் பண்ணி
வாக்குறுதி கொடுத்து
பணி ஏற்கும்
அந்த மனிதர்கள்,
அரசியல் வாதிகளாய்,
ஆன்மீகத்
தலைவர்களாய்
பரிசுத்தவான்கள் போல்
பவனி வருகிறார்கள்.
வாக்குறுதி காக்காத
அந்த
ஊழல் வாதிகளை
ஓழுக்கமற்ற
வேடதாரிகளை,
உண்மைக்கு மாறான
உயரை வீச்சாளர்களை,
வீரர்களாகவும்,
விவேகிகளாகவும்,
விழுந்து கும்பிடும்
சாமிகளாகவும்
சித்தரிக்கும்
இந்த இனம்,
பெண்கள் பிற
ஆடவரைப் பார்த்து
சிரித்தாலே கற்பு
அழிந்துவிடும்
என்றார்கள்.

அடுத்த ஆடவர்
கைபட்ட
பெண்களைல்லாம்
கற்பிழந்தவர் என்றால்,
ஜரோப்பாவில்
பெண்களைல்லாம்
கற்பிழந்தவர்கள்
என்றா
கருதுகின்றார்கள்.
கைகுலுக்கும்
பழக்கத்தை
கற்பிழந்த
பழக்கமென்றா
கருதுவது.

சில ஆண்கள்
மனைவிக்குத்
தெரியாமல்
பல கொடுமைகளை
துரோகங்களை
செய்கிறார்கள்,
ஆணால்
அவர்களில் எவரும்
கற்பிழந்தவர்களாக
கணிக்கப்
படுவதில்லை.

தவறியைக்கும்
பெண்ணை
விபச்சாரி என்றால்,
தவறியைக்கும்
ஆனாக்கும்
அந்தப் பெயர்
கூட்டப்பட
வேண்டுமெல்லவா?

“ஆண் விபச்சாரம்
செய்ய வில்லை
என்றால்
பெண் எப்படி
விபச்சாரியாவாள்”
என்றார் பாரதி.

கணவனுக்கு
மனைவியோ,
மனைவிக்கு
கணவனோ
துரோகம் செய்து
பிரிந்தால்,
ஏமாற்றப்பட்டவர்
ஏன் மறுமணம்
செய்யக் கூடாது?“

“தாயிற் சிறந்தொரு
கோயிலும் இல்லை”
கூளவை.

பெண்மையின்
மகிழை தாய்மை,
தூய்மை, இனிமை,
பொறுமை, கருணை,
தாழ்மை, வலிமை,
அன்பின் முழுமை,
அதுவே
உலகின் உண்மை.

“மாங்கையர்க்கு
தனி அரசு
எங்கள் தெய்வம்”
என்றார்
சேக்கிழார்.

அம்மா என்ற
ஒரு மந்திரச்
சொல்லுக்குள்
மாபெரிய உலகம்
சரணடைந்திருக்கிறது.

“வண்மை உயர்வு
 மனிதர் நலமெல்லாம்
 பெண்மையினால்
 உண்டென்று பேசவந்த
 பெண்ணழகே,
 நாய் என்று
 பெண்ணை
 நவில்வார்க்கும்
 இப்புவிக்கு தாய் என்று
 காட்ட தமிழர்க்கு
 வாய்த்தவளே. ”
 பெண்ணே !
 உன் பெருமைதான்
 என்னே? என்ற
 பாரதிதாசனின்
 வரிகளைப்
 படிக்கும் போது.
 தாய்மையின் பெருமை
 தரணியில்
 உயர்கிறதல்லவா.

மானிட வாழ்வின்
நிறைவும், உயர்வும்,
தாழ்வும், அழிவும்
பெண்ணுக்குள்
இருந்தாலும்,
தாய் என்ற
அந்த உயர்ந்த
பண்பை பாராட்ட
தமிழர் தவறவில்லை.

ஒரு தாயின் உறவு,
கருவைச் சுமந்து
பிள்ளையைப்
பெறுவதோடு,
முடிந்து போவதில்லை.

கருத்தரித்த
நாள் முதல்,
கடைசிப் பயணம்
போகும் வரை,
குழந்தையின்
நினைப்பை
சுமக்கிறாள்.

ஒரு தாய்
தன் குழந்தைக்காக
மலையொத்த
துயரங்களையும்
துணிந்து தூக்கச்
சம்மதிக்கிறாள்.

என்னாங்களைக்கூட
பிள்ளைகளுக்காக
தியாகம் செய்கிறார்.

மரணப் படுக்கையில்
கிடக்கையில்கூட,
தொட்டிலில் கிடக்கும்
தன் குழந்தையின்
நலங்களையே
தேடிக்கொண்டிருக்கும்
தாய் அன்பு.

அதை
மாணிக்கவாசகர்
இப்படி பாடுகிறார்
“நினைந்தூட்டும்
தாயினும் சாலப்”
குழந்தையின்
பசியறியும்
உணர்வுடையவள்
தாய் என்கிறார்.

அன்புக்கு அளவுகோல்
கண்ணுக்குத் தெரியாத
கடவுளிடமல்ல,
கண் கண்ட தெய்வமாம்
அன்னையிடமிருந்தே
அளக்கப் படுகிறது.

தூயின் பாசம்
தள்ளாத வயதிலும்,
நோயிலும்,
மரண வேளையிலும்
மாறாதது.

உண்மைக்கும்
தாய்மைக்கும் ஒப்புரவு
இருப்பதனால்தான்,
சத்தியத்தை
சக்தியென்று
சொன்னார்கள்.

அன்னையின் அன்பு
அகிலமொங்கும் பரவி
இருப்பதனால்தான்
பராசக்தி என்றார்கள்.

தாய்மைக்கு
முன்னுரிமை
கொடுக்க
வேண்டுமென்ற
எண்ணத்தை
திண்ணமாக்கியவர்கள்
தமிழர்கள்தான்.

திருஞானசம்பந்தர்
திருவலகப் பதிகத்தில்,
உலகுக்குத் தெய்வம்
தாய் வழில் இருப்பதாக
கவறுகிறார்.

“தாய் நீயே!
தந்தை நீயே”
என்கிறது
திருவலிவலம்பகம்.

திருவாசகத்தில்
“மூவேழுலகுக்கும்
தாய்போல் இருக்கும்
தெய்வம்” என்கின்றார்
மாணிக்க வாசகர்.

கொன்றை வேந்தனில்
“தாயிற் சிறந்த ஒரு
கோயிலும் இல்லை”
என்றார் ஒளவை.

“அன்னையும் பிதாவும்
முன்னரி தெய்வம்” என்று,
அன்னையை
முன் நிறுத்தியதோடு
நில்லாது,
உலகத்தில் மனிதர்
அமைதி தேடி
அடைக்கலம் புகவேண்டிய
இடையை
அன்னைதான் என்று
கொன்றை வேந்தன்
சுறுகிறது.

17. அம்மை
அப்பன்.

தமிழர் மதம்
அம்மை அப்பன் மதம்.
பெண்ணுக்கு பெருமை
கொடுத்த மதம்.
தாய் மொழி மரபை
வாழ்க்கையாகவும்,
தந்தை வழி மரபை
வேதமாகவும்
கொண்டவர்கள்
என்பதனால்,
அம்மை அப்பனை
தெய்வம் என்றார்கள்.

கடவுளை
ஆண் பெண்
உருவத்தில் கண்டு
வழிபட்டார்கள்.

அன்னைக்கு
வழிபாட்டை
அபிராமிப் பட்டரும்,
தந்தைக்கு
ஆராதனையை
நாயன்மார்களும்,
மைந்தர்களுக்கு
வணக்கத்தை
அவ்வைவயும், நக்கீரரும்
அன்போடு செலுத்தியதை
அனைவரும் படிக்கிறோம்.

வள்ளலாரின்
“அம்மையே அப்பா
ஒப்பிலா மணியே”
என்ற தத்துவத்தில்,
பிளவுபடாத,
பிரிக்க முடியாத,
ஆண் பெண்
சமத்துவப் பண்பைப்
படிக்கிறோம்.

சிவ நெறி என்பது,
ஆணோடு பெண் கலந்த
வாழ்க்கை நெறி,
அன்பு நெறி,
ஒழுக்க நெறி,
உலக நெறி.

“அன்பும் சிவமும்
இரண்டென்பர்
அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது
யாரும் அறிகிலார்”
என்ற
திரு மந்திரத்தில்,
அன்பு என்பது
சக்தியெனும் ஆற்றல்
என்கிறார்.

அன்னையையும்
தந்தையையும்
இரண்டாகப்
பிரித்துப் பார்ப்பவர்
அறிவற்றவர்,
அவர் தெய்வத்தை
தரிசிக்க மாட்டாதவர்
என்கிறார்.
அந்த ஆதி மூலத்தை,
அம்மை அப்பனை
அப்பர் இப்படி
வலியறுத்துகிறார்.
“ஒன்றாய்
உலகனைத்தும்
ஆனார் தாமே,
ஊழி தோறாழி
உயர்ந்தார்தாமே”
என்கிறார்.

திரு மூல நாயனார்
திரு மந்திரத்தில்,
“எங்கும் திருமேனி,
எங்கும் சிவ சக்தி,
எங்கும் சிதம்பரம்,
எங்கும் திரு நட்டம்”
என்று கூறி,
உலகம்
ஆண் பெண் சமத்துவ
ஆடற் களம் என்றார்.

நம் ஆன்றோர்
கட்டிவளர்த்த
சைவ மதமென்பது
குடும்ப மதம்,
அம்மை அப்பன் மதம்.

ஆனாக்கு பெண் அடிமையா?

18 .ஆனும் பெண்ணும்

ஆனைத்
தலை என்றும்,
பெண்னை
இதயம் என்றும்
சொன்னார் பேரறிஞர்
புல்டன் சீன்.

தலை இருந்தும்
இதயம் இல்லை
என்றால்
இயக்கம் இருக்காது.
இதயம் இருந்தும்
தலை இல்லை
என்றால்
அங்கும் இயக்கம்
இருக்காது.

பெண்ணையும்
ஆனையும்
பிரித்துப் பார்த்தால்
இன்பம் இருக்காது.
வெற்றுப் பாத்திரமாய்
வெறும் குபமாய்
வாழ்க்கை
வறண்டு கிடக்கும்.
ஆனையும்
பெண்ணையும்
இனைத்துப்
பார்த்தால் மட்டுமே
வாழ்க்கை இருக்கும்.

எதிர் மின்னோட்டமும்
நேர் மின்னோட்டமும்
இணைந்தால்தான்,
ஒளியின் முகத்தை
தரிசிக்க முடியும்.

பெண்ணை ஆண்தான்
முழுமையாக
நிரப்புகிறான்.
ஆணைப் பெண்தான்
முழுமையாக
நிரப்புகிறான்.

முகவில்வாயா? — ஆலூக்கு பெண் அடிமையா?

ஒன்றில்லாமல்
 ஒன்றிருக்காது.
 ஒன்றுக்குள் ஒன்று
 தாகமாய், தவிப்பாய்,
 ஏக்கமாய்
 எதிர் பார்ப்போடு
 காத்திருக்கும்
 பாத்திரப்
 படைப்புத்தான்
 ஆண் பெண் படைப்பு.
 “கணவன்
 இல்லாத பெண்
 நிர்வாணமாக
 இருக்கிறாள்.
 மனைவியில்லாத
 ஆணும்
 நிர்வாணமாக
 இருக்கிறான்”
 என்றார் கவிக்கோ
 அப்துல் ரகுமான்.

ஆணைப் பெண்ணும்,
 பெண்ணை ஆணும்
 ஆட்காள்ளும்
 போதுதானே,
 உயிரோடு
 கலந்து உறவாடும்
 பூரணத்துவம்
 பெறுகிறார்கள்.

ஆண் பெண்
வெறுப்பு
இயற்கையில்
இல்லை.

ஆண் பெண்
ஸர்ப்புத்தான்
இயற்கையில்
உள்ளது.

ஆளை ஆள்
புரிந்து கொள்வதில்,
விட்டுக் கொடுப்பதில்,
நீயா நானா பெரியவர்
என்ற மேட்டுமை
இறுக்கத்தில்தான்,
பேதமையும் பிரிவும்
தலை தூக்குகின்றன.

பொருத்தமில்லா
உறவுகளால்
போராட்டம்
தொடங்குகிறது.

அன்பில்லா இதுயம்
வஞ்சம் தீர்க்கப்
புறப்படுகிறது.

அன்பு எப்படி
 பொறாமை கொள்ளும்.
 அன்பு எப்படி
 கோபம் கொள்ளும்,
 அன்பு எப்படி
 பிரித்துப் பார்க்கும்,
 அன்பு எப்படி
 வெறுப்பை வளர்க்கும்.
 அன்பு எப்படி
 அழிக்க நினைக்கும்.

“இருவனுக்கும்
 ஒருத்திக்கும்
 உருவொன்றால்
 அவ்வருவை-
 -யிதொருத்தன்
 என்கோ?
 இருவருக்கும்
 உரித்தாக
 ஒருவர் என்றோ?”
 என்று,
 ஆண் பெண்
 உறவை,
 கணவன்
 மனைவி உறவை
 பிரித்து, தனித்து
 பார்க்க
 முடியாதென்றார்.
 குமர குருபரர்

“காதன் மனையானும்
காதலனும் மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ்
செய்பவே -

ஓது கலை
எண்ணிரண்டு
மொன்றுமதி
என் முகத்தாய்
நோக்கறான்
கண்ணிரண்டு
ஒன்றையே காண்”
என்று நன்னெறியில்
சிவப்பிரகாசர்
எழுதுகிறார்.

இரண்டாய் இருந்தும்
ஒன்றாய் இயங்கும்
இயற்றகப் பொருளின்
உண்மையை
உணர்ந்து,
உலக வாழ்க்கையை
சித்தரிக்கிறார்
சிவப்பிரகாசர்.

நடக்கும் கால்கள்
இரண்டானாலும்
கடக்கும் தூரம்
ஒன்றுதானே.

கேட்கின்ற செவிகள்
இரண்டானாலும்
கேட்கின்ற கேள்வி
ஒன்றுதானே.

காணுகின்ற கண்கள்
இரண்டானாலும்
காட்சியென்பது
ஒன்றுதானே.

அன்பில் இணையும்
ஆணும் பெண்ணும்,
கருத்தொருமித்த
காதல் வாழ்க்கையில்
ஒன்றாகி, ஒன்றையே
ஆளுவார்கள்.
என்கிறார்
சிவப்பிரகாசர்.

19. தாவி.

தாவி ஆரிய
திராவிடர்க்குள்
ஆதியில்
இருந்து வந்த
ஒரு மரபு வழிப்
பழக்கம் அல்ல.

தாவி, தமிழ்ப்
பண்பாட்டின்
புனித சின்னம் என்று,
நம் முன்னோர் எழுதிய
எந்த ஒரு இலக்கிய
சான்றுகளும் இல்லை
என்கிறார்கள்,
தமிழ் ஆய்வாளர்கள்.

கந்தப் புராணத்துக்கு
பின்பே, பொற்றாலி
தமிழருக்குள்
புகுந்து வரத்
தொடங்கியதாகக்
சூறுகிறார்கள்.

கி.மு. பத்தாம்
நூற்றாண்டுக்கு முன்
வாழ்ந்த தமிழர்,
திருமணத்தில்
தங்கத் தாவியோ,
மஞ்சள் தாவியோ
கட்டும் சடங்கை
அறிந்திருக்க
மாட்டார்கள்.

முகில்வானு

ஆனுக்கு பென் அடிமையா?

ஆதியில் மலைப்
 பகுதியில் வாழ்ந்த
 குறுஞ்சி நில மக்களே,
 புலிப்பற்றாவியைக்
 கட்டி இருக்கிறார்கள்.
 புறம் 374ல்
 “புலிப்பற்றாவிப்
 புன்றலைச் சிறாஅர்”
 என்று
 சிறுவர்களுக்கு
 கட்டியதாக அறிகிறோம்.
 ஆமைத் தாலிகளை
 அறுநாற் கொடியில்
 கட்டி
 பிறப்பு உறுப்பை
 மறைத்ததாக
 அறிகிறோம்.

அகநானுாற்றுத்
 திருமணங்களிலும்சட்ட
 தாலி பற்றிய தகவல்
 இல்லை. என்கிறார்
 மா.இராசமாணிக்கனார்.

கண்ணகியின்
திருமணத்தில்கூட
“அகலுள் மாங்கல
அணி எழுந்தது”
என்று இளங்கோ
எழுதுகிறார்.
இங்கும்
தாலி என்ற சொல்
தரப்பட வில்லை.

மாங்கல அணி என்பது
இயற்கை அழகு
என்கிறார்
அடியார்க்கு நல்லார்.

பது நீராட்டி,
புத்தாடை உடுத்தி,
புதுப் பூச் சூட்டி,
பூணாரம் பூட்டி
வருவதே அழகு
அணியாகும்.
அது மாங்கல்யம்
தந்து நானே
என்பதுல்ல.

திருமணச் சடங்கில்
முக்கிய பகுதி
கைத்தலம் பற்றுதல்.
ஆனாலும் பெண்ணாலும்
ஒருவர் கரத்தை
மற்றவர் இறுகப்
பற்றிக்கொள்வதாகும்.

கோவலன்
 கொலையுண்டதறிந்த
 கண்ணகி,
 தாலி
 அறுத்தாள் என்று
 எங்கும்
 எழுதப்பட வில்லையே.
 தாலி
 கட்டி இருந்தால்தானே
 அவள் களற்றுவதற்கு.
 யை வளை
 உடைத்தாள்.
 சிலம்பெடுத்து
 உடைத்தாள்
 என்றுதானே இருக்கிறது.

கணவனை
 இழந்த பெண்கள்
 இழை கணைந்தனர்.
 தொடி கணைந்தனர்.
 தொடி தகர்த்தனர்.
 என்றுதான்
 பண்ணடைய
 இலக்கியங்கள்
 கவறுகின்றதே தவிர,
 தாலி கழற்றினார் என்ற
 தரவுகள் இல்லையே.

இன்று,
ஒரு தமிழ்ப் பெண்
மணமானவள்
என்று காட்ட
எத்தனை
அடையாளங்கள்?

ஒரு பொட்டு
வைத்திருக்கும்
நெற்றிக்குமேலே,
உச்சிபிரிக்கும்
கிடத்தில்
இன்னுமோர்
பெரிய
சிவப்புப் பொட்டு.

கால் விரலைக்
கவ்வியபடி
ஒலி எழுப்பும்
ஒரு மெட்டி.

கழுத்தையும்
வெந்துசையும்
பாரமாக்க
ஒரு தாலிக்கொடி.

பெண் கலியானைம்
முடித்தவள்
என்று காட்ட
இத்தனை
அடையாளங்கள்
தேவையா?
அப்படியானால்
ஆனாக்கு என்ன
அடையாளம்
கொடுத்திருக்கிறோம்.

“தாலி
போட்டுக்கிட்டா
ரெண்டுபேரும்
சேர்ந்தே
போட்டுக்கணும்.
உலகம்
புதிசா மாறும்போது
பழைய முறைய
மாத்திக்கணும்.
ஆம்பளளக்கும்
தாலி கிடந்தா
அடுத்த பொண்ணும்
மதிப்பா,
கொஞ்சம்
அடங்கி, ஒடுங்கி,
நடப்பா” என்றார்
பட்டுக்கோட்டையார்.

இந்து மதம் தாலியை
 புனித சின்னம் என்று
 சொல்கிறது,
 கோழிக்கணக்கான
 மக்கள்
 அதை நம்புகிறார்கள்.
 அந்த நம்பிக்கையில்
 வாழ்பவர்களை
 எவராலும் எதுவும்
 செய்ய முடியாது.
 அது அவரவர்
 சுதந்திரத்தைப்
 பொறுத்ததாகும்.

நம்பிக்கைதானே
 வாழ்க்கை.
 தாலி உணர்வு
 தமிழ்ப் பெண்ணைப்
 புனிதப்படுத்தி
 ஒழுக்கத்துக்கு
 உயர்வைக்
 கொடுக்குமே ஆனால்,
 அதை அவள்
 அணிவதில்
 தவறென்ன இருக்கும்.

கற்பு நெறி காக்க
 அதுதான் தேவையென்று
 நம்பிக்கை உடையவர்
 அதை ஏன்
 விலக்க வேண்டும்.
 வெறுக்க வேண்டும்.

ஆனால்
உன்னுடைய
நம்பிக்கையைத்தான்
நானும் நம்ப வேண்டும்
என்பது உரிமை மீறல்.

பத்தினிக்கு
தாலி கட்டினால்
அவள் பதிவிரதையாக
இருப்பாள்.
பரத்தைக்கு கட்டினால்?
அதை
வாங்குபவனும்,
வட்டிக்காரனுமல்லவா
அதன் புனிதத்தை
உரசிப் பார்ப்பான்.

ஆலயத்துள்,
ஆண்டவன்
சந்நிதானத்தில்,
அக்கினியை
சாட்சியாக்கி
ஆடவனால்
கட்டப்படும் தாலியை,
பெண் புனிதம் என்று
போற்றும் போது,
அதைக் கட்டியவனும்
புனிதனாக, மனிதனாக
இருக்க வேண்டுமே.
உள்ளம் ஊனமான
ஒர் ஊத்தையால்
கட்டப்படும் தாலி
எப்படி புனிதமாகும்.

கட்டியவனையும்,
கட்டப்பட்டவனையும்
கணித்தல்லவா
புனிதம் போற்றப்பட
வேண்டும்.

என்னுடைய கணிப்பில்
தாவி என்பது
ஒர் அணிகலன்தான்.
அதற்கென்று
தனி ஒரு
புனிதம் கிடையாது.
எல்லாம் அவரவர்
எண்ணத்தின்
வண்ணத்தில்
உள்ளது.
புனிதம் என்றால்
அது புனிதம்.
இல்லை என்றால்
அது இல்லை.

தாலி கட்டாயம்
 கட்டத்தான்
 வேண்டுமென்றால்,
 தாலியை
 தெய்வச் சின்னமாக
 எண்ணாதே,
 மகிழ்ச்சியின்
 அடையாளமாக,
 திருமண
 நிகழ்ச்சியின்
 அடையாளமாக,
 இன்பத்திலும்
 துன்பத்திலும்
 கிணை
 பிரியாதிருப்போம்
 என்று,
 ஆண் திருமண
 நிகழ்வின்போது
 கொடுத்த
 வாக்குறுதியின்
 அடையாள
 சின்னமாக
 எடுத்துக்கொள்.

எப்போது அந்த
வாக்குறுதி
மீறப்படுகிறதோ,
எப்போது
அது பெண்ணை
அவமானப்
படுத்துகிறதோ,
அப்போதே
அதைப்பற்றி
பெண்கள்
மறு விசாரணை
செய்ய வேண்டும்.

இன்றுவரை
ஆதிக்க
உணர்வு கொண்ட
ஆண்களால்
கட்டப்படும் தாலி,
பெண்களின்
ஆளுமைக்கு
கொடுக்கப்பட்ட
ஆயுள் சிறைத்
தண்டனையாகவே
இருக்கிறது.

அந்தத் தாலி
சாகும்வரை
ஒருத்திக்கு
உபத்திரமாக
இருக்குமே ஆனால்,
அதை ஏன் அவள்
கழுத்தில் தொங்க
விட வேண்டும்.?

தாலி என்பது,
தமிழ்ப் பெண்
இர் ஆணை,
தனக்குள் கணவனாக
அங்கிகிரித்திருப்பதின்
அடையாளமாகும்.

அந்த அங்கிகிரிப்பை
ஆண்
அவமதித்து
நடப்பானேயானால்,
அவளுக்கு
அது ஏதற்கு.?
வெறும்
அடையாளங்களுக்காக
ஜீவனுள்ள வாழ்வை
இழப்பது
கொடுமையாகாதா?

தாலியை வாங்கிய
காரணத்துக்காக
கொடுமைகளையும்,
குத்து வெட்டுக்களையும்
சகித்துக்கொண்டு
நித்தம் நித்தம்
சாக வேண்டுமா?.

பெண்ணின்
அமைதியைக்
குலைப்பவனோடு
அவள் எப்படி
சுடி வாழ்வாள்?
இருக்கமும்
அன்பும் இல்லாத
இரணியனோடு
அவள் எப்படி
இணைந்து
வாழ்வாள்?

தாலி கட்டியதற்காக
பாம்போடும்,
பசாசோடும்
பாமும் வாழ்க்கை
வாழ்வதா?

“உடன்பாடில்லதவர்
 வாழ்க்கை குடங்கருள்
 பாம்போடுடனுறைந்தற்று”
 உள்ளத்தால்
 ஒன்று பட முடியாத
 கணவன் மனைவி
 வாழ்க்கை நரகமாகும்.
 கொத்தும் கொடும்
 பாம்போடு
 கூடி வாழ்வதைப்படி?
 மரணம் வரைக்கும்
 அஞ்சி,அஞ்சி
 நரகத்தில் வாழ்வதும்
 ஒரு வாழ்க்கையா?
 என்று கேட்கிறார்
 வள்ளுவர்.

தாலி பல
 ஆடவர்களின்
 ஆணவத்துக்கு
 அங்கிகாரம்
 அளிக்கிறது.

தாலியா
 தாம்பத்தியத்தை
 தருகிறது.?
 மனம்
 கிணையாதபோது,
 அந்த மாலையால்
 என்ன வந்துவிடப்
 போகிறது.?

வெறும் சடங்குச்
சம்பிரதாய
சங்கதியாகிவிட்ட
தாலியாலா,
தமிழிச்சியின் வாழ்வ
வளங்
கொழிக்கப் போகிறது.?

“கல்லானாலும் கணவன்.
புல்லானாலும் புருசன்”
கல்லையும் புல்லையும்
கலியாணம்
முடித்திருந்தால்,
அது உதைக்காமல்
மிதிக்காமல்
ஊர் மேயாமல்
ஊழையாய்க்
கிடந்திருக்கும்.

“கல்லானாலும் கணவன்”
 கல்லன்: பொல்லாதவன்.
 கல்லான் ஆனாலும்.
 கல்லாதவன் ஆனாலும்.
 படிப்பறிவற்ற
 மூடனாய், முட்டாளாய்
 மொக்கனாய் இருந்தாலும்.
 அவன் கையால்
 தாலி
 கட்டிவிட்டான் என்றால்,
 ஆயுள்வரை
 அவமான
 அசிங்கங்களைத் தாங்கி
 அவள்
 அடிமையாய்க்
 கிடக்க வேண்டும்
 என்றார்கள்.

“புல்லானாலும் புருசன்”
 புல்லன் ஆனாலும்
 கீழ்மகன் ஆனாலும்,
 பொய், களவு, சுது,
 சூழ்சி, கொலை,
 கொள்ளள,
 கொடுமைகள் செய்யும்
 ஒர் ஆண் பேய்
 தாலிகட்டி புருசனாக
 வந்துவிட்டால்,
 உயிர் போகும்வரை
 அவள் ஊமையாய்
 இருக்க வேண்டும்
 என்றார்கள்.

இப்படிப் பட்ட
திருத்த முடியாத,
திருந்த முடியாத,
தீய புருசனோடு
சேர்ந்து கிருந்து
அழிந்து
போவதைவிட,
பிரிந்து வாழ்வது
நல்லதல்லவா?

ஒத்தக் கருத்துடைய
நல்லவன் ஒருவனை
தேர்ந்தெடுப்பதில்
தவறென்ன
கிருக்கிறது.?

தாலியைச் சுமந்து
தணவில் கருகும்
தமிழ்ப் பெண்களின்
நிலையை
உணர்ந்துதானா
“பெண்ணாகப்
பிறப்பதிலும்
மண்ணாகப்
பிறக்கலாம்”என்றது
தமிழ்ப் பழமொழி.

20. மாற்றம்.

“யாதும் ஊரே
யாவரும் கேளீர்”
என்றார்
க.டூங்குன்றனார்.

அன்பையும்
அறப் பண்பையும்
மதிக்கின்ற உலகம்
அனைவருக்கும்
சொந்தமானது.

கொலை செய்யாதே
பொய் சொல்லாதே,
களவு செய்யாதே,
பொய்ச்சாட்சி
சொல்லாதே,
விபச்சாரம் செய்யாதே
நல்லவராய் வாழ் என்ற
நீதிக் கொள்கைக்கு
எந்த நாட்டு பண்பாடும்
எதிரானதல்ல.

விரிந்த வாழ்வில்
ஒவ்வொரு இனத்தின்
நாகரிகமும், பண்பாடும்
ஒன்றோடு ஒன்று ஒன்றி,
பரந்த உலகை
வளமாக்குகிறது.

புற்ற தோற்றுத்தை
நாகரிகம் என்றால்,
அகத்
தோற்றுத்தைத்தானே
பண்பாடு என்கிறோம்.

அன்பை, கனிவை,
பரிவை,
அடக்கத்தை, இரக்கத்தை
வீரத்தை தீரத்தை,
மானம் உடைத்தான
குணங்களை உடைய
மனிதங்களைத்தானே
பண்பாட்டின்
பாதுகாவலர் என்கிறோம்.

தமிழன் சாதிக்
கட்டுப்பாட்டையும்,
சமயக்
கட்டுப்பாட்டையும்
பண்பாடு என்கிறான்.
சாதிக்கும், மதத்திற்கும்
எதிரானவர்களை
வெட்டிக் கொல்லுகிறான்.

தமிழிச்சி
 ஒரு வட்டத்தைச்
 சுற்றியே
 ஒடிக் கொண்டிருந்தால்,
 அடிமை விலங்கை
 அறுத்து எறிய முடியாது.
 அவள் விரிந்த
 உலக விதிகளை
 அறியத்
 துணிய வேண்டும்.

இன்று
 உலகப் பண்பாளர்
 ஒரு கொடியின்கீழ்
 ஒன்றியைகிறார்கள்.
 உலக மயம்
 என்றெதாரு
 சொல்லுக்குள்,
 மனித குலம்
 உலாப் போகிறது.

அரசியல் பொருளாதார
 பண்பாட்டுத் தளங்களில்
 மாற்றமும்
 மறுமலர்ச்சியும்
 மலருகின்றன.

கணனியின் உலகம்
 கருத்துக்களையும்,
 கலாச்சாரத்தையும்
 காவி வருகிறது.

இனி என்னுடைய
நாகரிக
பண்பாடென்று
எதுவுமே
தனித்திருக்க
முடியாது.

நவீன மனிதர்
தன்னை
பாதுகாத்துக் கொள்ள,
தன்னை
வளர்த்துக் கொள்ள,
தன்னை
சுகப்படுத்திக் கொள்ள,
தன்னை
அழகுபடுத்திக் கொள்ள,
தன்னை மகிழ்ச்சியில்
இழுத்திக் கொள்ள,
எது எது
பயனுள்ளதாக
இருக்கின்றதோ,
அதையெல்லாம்
பயன்படுத்தி வருகிறார்.

பரந்து விரிந்த
நாகரிக
உலகைப்பார்த்து
இடைகளை மாற்றுகிறார்.
வீடுகளை அமைக்கும்
விதி முறைகளை
மாற்றுகிறார்.

மருத்துவ
வழி வகைகளை,
வாகன வகைகளை,
உணவு வகைகளை,
எண்ண இயல்புகளை,
இலக்கிய
அமைப்புக்களை,
இலக்கண விதி
முறைகளையும்
மாற்றி வருகிறார்.

இலகுவாக, மலிவாக,
தரமாக, உரமாக,
ருசியாக,
ஆரோக்கியமாக
எது கிடைக்குமோ
அதை விரும்பாமல்
எவர் இருப்பார்.

விழவாக, சுகமாக,
பாதுகாப்பாக,
மலிவாகவும்
பிரயாணம்
செய்யலாமென்றால்
யார் மறுப்பார்.

இன்றைய
பொருளாதார
மேம்பாட்டில்தான்,
பண்பாடு உடன்பாடு
செய்து கொள்கிறது.
இதை ஒட்டியே
பண் விடுதலை
பெரு வீச்சோடு
வீறுநடை போடுகிறது.

உணவுக்கும்,
உடைக்கும்,
உறைவிடத்துக்கும்
இன்னொருவரில்
தங்கியிருக்கும் எவரும்,
அவர்
ஆணாயிருந்தாலும்
பெண்ணாயிருந்தாலும்
அடிமைப்பட்டவர்தான்.

கால மாற்றத்துள்
கலந்து,
உலகோடு ஒன்றி
ஓடாவிட்டால்
பெண் அடிமை தீராது.

21. மாறிவரும்
உலகம்.

உலகில்

மாறாதது என்று
எதனைச் சொல்லுவாய்.
காலம் மாறும்போது
கருத்துக்கள் மாறும்.
நீதியின் தீர்ப்புக்கள் கட
திருத்தி எழுதப்படும்.
தனி மனிதர் மட்டுமல்ல,
சமுதாயமும் மாறும்.
மாற்றத்தோடு
கலப்பதுதான்
பக்குவமான வாழ்வு.

“பழையன கழிதலும்
புதியன புகுதலும்
வழு ஆல்ல
காலவகையினானே”
என்று
நன்நால் 462வது
கூத்திரத்தில்
(12ஆம் நாற்றாண்டின்
தொடக்கத்திலேயே)
பவணந்தியார்
பறையறைந்து போனார்.

அறிவுக்கு ஒவ்வாத
பழைம்
தானாக அகன்றுவிடும்.
புதுமை தானாக வந்து
புகுந்து விடும்.
“வழு அல்ல”
அது குற்றமல்ல,
தவறல்ல என்கிறார்
நன்னூல் ஆசிரியர்.

காலம் ,
அறியாமை கிருளை
அகற்றும்.
மாற்ற வேண்டிய
மரபுகளை
மாற்றியேதீரும்.

உண்மையின்
வடிவங்கள்
அடிக்கடி
மாறுவதைத்தான்
புதுமைகள் என்கிறோம்.

பழைமயின்
மாற்றந்தான் புதுமை,
அந்த
“மாற்றம் ஒன்றுதான்
மாறாதது” என்றார்
மாக்ஸ்சிஸ்.

“புதுமை என்பது
பழமைக்குள்ளிருந்து
எடுக்கப்படும் புதையல்”
என்றார் கவிக்கோ
அப்துல் ரகுமான்.

புதுமை என்பது
ஒவ்வொரு மனிதரும்
வியப்போடும்
விருப்பத்தோடும்
தேடுவது.

மாற்றம்
இர் இனத்தையும்
இரு மொழியையும்
வைத்து வருவதல்ல.
வரலாற்றோடு
பின்னிப் பினணந்து
மாறி மாறி
வளர்ந்து வருவது.

நம்மை ஆறியாமலே
நமது சமூகம்
மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.

விஞ்ஞானத்தின்
ஒவ்வொரு
கண்டுபிடிப்பும்
சமூக மாற்றத்தை
தோற்றுவிக்கிறது.

வானத்தில்
 வீதி அமைத்ததும்,
 வானுயரக்
 கோபுரம் அமைத்ததும்,
 காற்றலையில்
 ஒலியை வாங்கியதும்,
 கணனி வலையில்
 உறவைப்
 பிணைத்ததும்
 நாகரிக உலகம் தந்த
 நன்மைகள் அல்லவா?

அறிவுத் திறனால்
 ஆற்றல் திறனால்
 உள்ளுணர்வுத்
 திறனால்
 உலகம் ஒரு கைக்குள்
 விளையாடிக்
 கொண்டிருக்கிறது.

உலகத்
 திறந்த வெளியரங்கில்
 மனிதர்
 பயணம் செய்தால்
 அவர் மாறுவார்.
 மாறியே ஆகவேண்டும்.

மாற்றத்தை மறுக்கும்
 மனிதர்களிடம்
 கேட்கிறேன்.

மின் ஒளியில்
 வீதிகளை
 வெளிச்சமாக்கும்
 காலத்தில்,
 குப்பி விளக்கில்
 ஓலைக் குழலுக்குள்
 குந்தியிருந்து
 குடும்பம் நடத்துவதை
 அற்புதும் என்று
 சொல்லுவது
 அறியாமை அல்லவா?

பண்பால் உயர்ந்தவர்
 தாழ்ந்தவர்
 உண்டே தவிர,
 பிறப்பால் உயர்ந்தவர்
 தாழ்ந்தவர் கிடையாது.

மூடர் கட்டிவளர்த்த
 சாதி வெறியை
 உனது பண்பாடாக
 உள்ளத்தில் ஏற்று
 உருப்பாமல் இருப்பவனே!
 உன் மூடக் கொள்கையை
 உடைப்பது தவறா?

பத்து வயது பாலகிக்கும்
 பாலகனுக்கும்
 திருமணம் முடித்த
 பழைய பண்பாட்டை
 இன்றைய நாகரீகம்
 ஏற்றுக் கொள்கிறதா?

உடன் கட்டை
ஏறுவதை
ஒத்துக்கொள்கிறதா?

நாம்
அன்றாடம் ஓதுகின்ற
தேவாரம்
திருவாசகத்தில்,
வடமாழிக்கலப்பில்லா
தனித் தமிழ் இருக்கிறதா?

“வடசாற் கிளவி
வடவெழுத் தொரீ..
எழுத்தோடு புணர்ந்த
சொல்லாகுமே” என்று,
தமிழர்களின்
தொன்மை நூலாகிய
தொல்
காப்பியத்திலேயே,
மொழிக்
கலப்பைப்பற்றி
எழுதப்பட்டிருக்கிறதே.

பழுமையிற்
பழுமைப் பண்பும்,
புதுமையிற்
புதுமைப் பண்பும்
கொண்டதுதான் தமிழ்.

மொழி ஒரு கலை.
மொழி ஒரு பண்பாடு.

மொழிக் கலப்பு
 ஏற்படுமே ஆணால்
 அதனோடு சேர்ந்து
 பண்பாட்டுக் கலப்பும்
 ஏற்படுவது இயல்பு.

ஆரியரும் தமிழரும்
 வெள்ளுங்கி
 உறவு கொள்ளத்
 தொடர்க்கும் போதே,
 மொழிச் சிறைவும்,
 பண்பாட்டு மாற்றமும்
 எற்படத்
 தொடர்க்கி விட்டதே.

1311ஆம்
 ஆண்டுக்கு முன்,
 தமிழர்கள்
 தம் கோயில்களில்
 தனித் தமிழில்தானே
 பூசாரிகளைக்கொண்டு
 பூசை நடத்தினார்கள்.
 இன்று நமது
 கோயில்களில்
 நடத்தப்படும்
 சமஸ்கிருத
 பண்பாட்டுப் பூசை,
 நமக்குள் எப்படி
 அழுத்தமாய்
 காலுாண்ட முடிந்தது?

ஆரிய இனத்தவரின்
வருகையோடு
சேர நாட்டுத் தமிழ்,
வடமொழியோடு
கலந்து
மலையாள மொழியாகி,
மலையாள
தேசமாகியதே.

திறனாய்வுக்
கலை வந்து
நம்மை
செப்பனிட்டிருக்கிறது.

காலம் காட்டும்
பாதையில் ஏறி
நம்மை நாமே
மாற்றி நடப்பதுதான்
மொழியின்
வளர்ச்சிக்கும்,
பண்பாட்டு
வளர்ச்சிக்கும்
ஏற்றதாகும்.

உலகத்
திறந்த வெளியரங்கில்
மனிதர்
பயணம் செய்தால்
அவர் மாறுவார்.
மாறியே ஆகவேண்டும்.

இன்று
நகரங்களில் வாழும்
பெண்கள்,
அம்மியை
அகற்றி விட்டார்கள்.
திரிகாணியை
மாற்றிவிட்டார்கள்.
ஜந்து ஆறு
மணித்தியாலங்கள்
சமையல் அறையில்
குந்தி கிருந்து
உந்தி ஊதி
சமைத்த காலம் மாறி,
அயரமணி ஒருமணி
நேரத்துக்குள்
சமைக்கும் வழிகளை
வரவேற்றிருக்கிறார்கள்.
புதிய கருவிகளை
புரட்சிச்சிகர சிந்தனையை
ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

நகரத்தில் வாழும்
 ஆண்கள் மட்டுமல்ல,
 பெண்களும்
 நீண்ட கால்சட்டைகள்
 அணிகிறார்கள்.
 சேலையும்,
 பாவாடை தாவணியும்
 ஆட்கொண்டிருந்த
 இடங்களில் எல்லாம்,
 இன்று சுரிதாரும்,
 கால்சட்டையும்
 காட்சி தருகின்றன.
 நீண்ட சுந்தல்
 கட்டையாகி வருகிறது.

பெண்களின் நிலையிலும்,
 நினப்பிலும்
 மாற்றம் வரவேற்கப்
 பட்டிருக்கிறது.

வீட்டை விட்டு
 வெளியேறி,
 வெளி உள்களில்,
 வெளி மானிலங்களில்,
 வெளி நாடுகளில்
 தனித்துத் தங்கி
 தொழில் செய்யும்
 அளவுக்கு
 மாற்றம்
 உள்வாங்கப்
 பட்டிருக்கிறது.

மேற்குலக
 நாடுகளுக்குள்
 குடியிருக்க
 போனவர்கள்,
 சகல
 இனத்தவருள்ளும்
 கலந்து வாழும்போது,
 அவர்களுக்குள்
 சமுக மாற்றம்
 ஏற்பட்டுக்கொண்டே
 வருகிறது.

புதிய உலகை
 தரிசிக்க விரும்பும்
 ஒவ்வாரு
 தமிழ்ப் பெண்ணும்,
 தன்னை மாற்றியாக
 வேண்டிய குழலுக்குள்
 தள்ளப்பட்டுள்ளாள்.

22 .புலம் பெயர்ந்த
சில பெண்கள்.

மனிதனை
மாற்றக்கவடிய
அதி உன்னத
வல்லமை
பெண்ணுக்குள்தான்
இருக்கிறது.

பெண்ணால்
எதுவும் முடியும்.
அதை அவள்தான்
உணரவேண்டும்.

இந்தச் சமுகத்திடம்
நீதி கேட்டு,
நீதி கேட்டு
தோற்றுப்போன
பெண்ணினத்தின்
ஒரு பகுதியினர்,
இன்று உலக
நாடுகளுக்குள்
புலம் பெயர்ந்து
இருக்கிறார்கள்.

புலம் பெயர்ந்த
பெண்கள்,
உலகத்தின்
குரல்களை
கேட்கத் தொடங்கி
விட்டார்கள்.

அடுத்து வரும்
 பெண்
 தலை முறைக்கு,
 அடிமையென்றும்,
 கொடுமையென்றும்
 கூற முடியாதளவு,
 அவர்கள் இன்று
 வேறு ஒர்
 உலகத்தில் வாழப்
 பழகிக் கொண்டு
 இருக்கிறார்கள்.

சமூத்திலிருந்து
 புலம் பெயர்ந்த
 பெண்களில் சிலர்,
 தங்களை
 மாற்றிக்கொள்ள
 விரும்பாமல்,
 அடிமையாகவும்
 வாழ்கிறார்கள்.

வெளி உலகை
 தரிசிக்காமல்
 வீட்டுக்குள்ளேயே
 தனித்து
 இருப்பதனால்,
 மொழியறியாது,
 முற்போக்கு
 அமைப்புக்களை
 அணுகத் தெரியாது
 மூட்ர்களாகவே
 இருக்கிறார்கள்.

பிரித்தானியாவில்
கருத்து வேறுபாட்டில்
புருசனை மீறி
தனித்து வாழுத்
துணிய முடியாத
ஒரு தமிழ் பெண்,
தன் குழந்தைகளை
கொன்று விட்டு,
தானும்
தற்காலைக்குள்
தள்ளப் பட்டாள்.

தனித்து வாழுத்
துணிவற்ற பெண்
சாகமட்டும் எப்படித்
துணிந்தாள்.

அங்கு
வன் கொடுமைத்
தடைச் சட்டங்கள்
வலிமையாக இருந்தும்,
ஆங்காங்கே
பெண்களுக்காக
காப்பரண்கள்
அமைக்கப்பட்டிருந்தும்,
சிலர்
போக்கிடம் அறியாது
புலம்புகிறார்கள்.

முன்னேற்றப்
பாதை ஏறி
முன்னேற்ற தெரியாது
மூட்ராய் இருக்கிறார்கள்.
கற்றறிவும் இல்லாது,
பட்டறிவும் இல்லாமல்
பாழாகிப் போகிறார்கள்.

23. புதிய மாது.

இன்று
மேற்கு உலகுக்குள்
புலம்
பெயர்ந்திருக்கும்
பெரும்பான்மையான
தமிழ்ப் பெண்கள்,
பல்லினங்களோடு
இணைந்து
மாறி வருகிறார்கள்.

உணர்ச்சிக்கு
முதலிடமும்,
அறிவுக்கு
இரண்டாம் இடமும்
கொடுத்து
வாழ்ந்து வந்த
தமிழ்ப் பரம்பரையின்
லூன்றாம்
தலை முறையினர்,
பெற்றோரிடம்
தர்க்கித்து
அறிவுக்கே முதலிடம்
கொடுப்பதைக்
காணுகிறோம்.

அங்கு வாழும் பெண்
 தான் பயிலும்
 பள்ளியிலிருந்தே
 விழிப்புணர்வை
 கற்றுத் தேறுகிறாள்.
 ஆரம்பப்
 பாடசாலையில்
 இருந்தே
 சமத்துவத்தை,
 சகோதரத்துவத்தை,
 தோழமைத்துவத்தை
 அறிகிறாள்.

பழைய
 தலைமுறையில் இருந்து
 புதிய தலைமுறை
 வேறுபட்டு நிற்கிறது.

நம்மிடம்
 பெற்றதை விடவும்,
 நாளாந்தம்
 அவர்கள் பழகும்
 புதிய
 சமுதாயத்திடமிருந்து,
 நிறையவே
 கற்றுக்
 கொள்கிறார்கள்.
 சமுதாய மாற்றம்
 உருவாகிக்
 கொண்டிருக்கிறது.
 பன்முகப்படுத்தப்பட்ட
 பண்பாடு வளர்கிறது.

ஆழன்
பெண்ணுக்குக்
கொடுக்கும்
சுதந்திர வரை
முறைகளுக்குள்,
தோழர்
தோழிகளுடன்
இணைந்து
நடையிலும்
அளவுக்கு
பக்குவப்பட்டு,
துணிவு பெற்று
வருகிறார்கள்.

புலம் பெயர்ந்து
போனவர்களைல்லாம்
கலாச்சார சீரழிவில்
சிக்கி விட்டார்கள்
என்பதெல்லாம்,
பொய்யான
செய்திகளாகும்.

குடித்து வெறித்து
சூத்தடிப்பார்கள்
என்பது,
குருடர்களின்
வாதமாகும்.

உலகில்
எங்கு இல்லை
அவலம்.

நம் தாயகத்தில்
சில இடங்களில்
குடிசை
சாராயக் கடைகளை
பெண்கள்
நடத்தவில்லையா?

கஞ்சா, அபின்
விற்றுக் காலம்
கழிக்கவில்லையா?

மது அருந்தி,
பீடி, சுருட்டைப்
பிழிக்க வில்லையா?

கொலை
கொள்ளொகளில்
சடுபடவில்லையா?

பிரிந்து
தனித்து வாழும்
பெண்கள் இல்லையா?

விவாகரத்துக்கள்
நடைபெறவில்லையா?

மாமியார் மருமகள்,
நாத்தனார்
கொடுமைகள்
இல்லையா?

பெண்ணே
பெண்ணுக்கு
எதிரியாக
இல்லையா?

சில இடங்களில்
தாயே தன் மகளை
விபச்சாரத்தில்
ஈடுபடுத்தியதில்லையா?

கொள்ளளக்
கூட்டத்துக்கு
தலமைதாங்கும்
பெண்கள்
இல்லையா?

நமது மண்ணிலும்
பொருளாதாரத்தில்
தன்னிறைவு காண
முடியாத
சில பெண்கள்,
வாழ வழியின்றி
கெட்ட நடத்தையில்
ஈடுபட்டு
துயர் சுமந்து
வாழவில்லையா?

“விலைமகட் கழகு
தன் மேனி
மினுக்குதல்”என்று
நறுந்தொகையில்
அன்றே அதிவீரராமர்
எழுதியிருப்பதை
அறியத்
தவறி விட்டோமா?

“மைவிழியார்தம்
மனையகன்றாமுகு”
என்று
கொன்றை வேந்தனில்
ஒளவை
சூறியிருப்பதை
எண்ணத்
தவறி விட்டங்களா?

தொல்காப்பியம் முதல்,
பண்டைய
இலக்கியங்கள்
பலவற்றிலும்
பரத்தையர் பற்றிப்
பேசப்படுகிறதே,
பரத்தையர் தெருக்களே
இருந்ததாக
இலக்கியம் கூறுகிறதே!

முகவில்வாணன் ————— ஆனுக்கு பென் அடிமையா?

உலகத்
தொடக்கம் முதல்
இன்றுவரை
தவறு செய்யும்
பெண்கள்
உலகம் முழுவதும்
இருந்தார்கள்.
இருக்கிறார்கள்.

இவைகள் எல்லாம்
ஜரோப்பிய
கலாச்சாரத்தாலா
நமக்குள் வந்தது.

ஜரோப்பாவுக்குள்
வாழுச் சென்ற
சில தமிழ்ப் பெண்கள்,
ஜரோப்பிய கழிவுகளை
விடவும்
அலங்கோலமாக
வாழ்வது உண்மை.

அது அவர்கள்
பிறப்பால், வளர்ப்பால்
ஏற்பட்ட இழுக்கு.
அந்த அழுக்கு
எங்கு சென்றாலும்
எப்படிக்
கழுவினாலும்
துடைத்தெறிய
முடியாத வெடுக்கு.

சுதந்திரம் என்பது
கட்டாக் காலிகளாக
சுற்றித் திரிவதல்ல,
கட்டுக் கோப்போடு
வாழ்வது.
எது? எதை? எப்போது?
எப்படி?

செய்ய வேண்டும்
என்பதை எண்ணித்
தெளிந்து வாழ்வது.
வரையறையை
வகுத்து வாழ்வது.

பழையவை
என்பதற்காக
பண்பாடு
முழுவதையும்
எடுத்து ஏறிந்து விட்டு,
புதுமை என்பதற்காக
ஆசாபாசங்களை அள்ளி
விழுங்குவதல்ல
சுதந்திரம்.

நிதானம் இழந்து
நிர்வாணமாய்த்
திரிவதல்ல சுதந்திரம்.

புதுமை என்பதற்காக
அணைத்தையும்
பறக்கணித்து விட்டு,
பூட்டிய இரும்புச்
சிறைக்குள்
முகம் குப்புற
கிடப்பதல்ல சுதந்திரம்.

“பழுமை என்று
மட்டமையைப்
போற்றுதலும்.
புதுமை என்று
செம்மையைத்
தூற்றுவதும்
அறிவுடைமையாகாது”
என்றார் திரு.வி.க.

ஓமுக்கமே உயர்வு.
வாழ்வதும் மாழ்வதும்
அவரவர் வசமுள்ளது.
எந்தப் பெண்ணின்
இசைவும் இல்லாமல்
அவள் ஓமுக்கத்தை
எவராலும்
கெடுக்க முடியாது.
கெட்டுப் போவதும்
கொமல் இருப்பதும்
அவள் விருப்பத்தைப்
பொறுத்தே
நடை பெறுகிறது.

ஓமுக்கத்தை
உயர்வாய், உயிராய்
மதித்தவர் நாம்.
கற்பை தெய்வமாய்
கற்பித்த
பூமியில் இருந்து
வந்தவர்கள்
நாம் என்பதை
நல்லவர்கள்
மறக்கவில்லை.

அங்கும்
வரை முறைகள்
உண்டு.
நெரி முறைகள்
உண்டு.
நீதியிலும்,
சட்டத்திலும்
வாழும்
நடை முறைகள்
உண்டு.
மேற்கத்தேய
நாடுகளில் இருந்து
எவற்றை
எடுக்க வேண்டுமோ
அவற்றையும்,
தமிழர் பண்பாட்டில்
இருந்து எதை
எடுக்க வேண்டுமோ
அவற்றையும் எடுத்து,
மிக அழகாகப்
பவனி வருகிறார்கள்
நம் இளம் குமரிகள்.

டாக்டர்களாக
வக்கீல்களாக,
பொறியியல்
வல்லுனர்களாக,
நல்ல நல்ல
நிருவாகிகளாக
கல்வியில் உயர்ந்து
பண்பில் வளர்ந்து
வருகிறார்கள்.

24 . மறு மஸ்ரச்சி.

ஜேரோப்பிய
நிலப்பரப்பில்
வாழும்
தமிழர்கள்,
அறிவுக்கு ஏற்ற
நல்ல, நாகரிக
பண்பாட்டை
வரவேற்று
ஏற்றுக்
கொள்கிறார்கள்.

நவீன உலகில்
காதல்
தோல்விகளால்
மரணமடையும்
பெண்கள் வீதம்
அரிதாகும்.

காதலித்து,
கருத்தரித்து,
நடுத்தருவில்
அந்தரத்தில்
விடப்படும்
பெண்கள் அங்கு
எவரும் கிள்ளை.
அரசாங்கம்
ஒரு பெண்
தனித்து வாழ
சகல வழிகளையும்
சட்டத்தால்
நிறைவேற்றி
கிருக்கிறது.

ஜேரோப்பாவில்
கல்வி கற்று,
தொழில் புரிந்து,
அங்குள்ள
தமிழ் ஆடவனை
திருமணம்
முடித்த பெண்,
ஆணுக்கு
அடிமையாக
வாழவில்லை.
ஆண்களால்
அவர்களை
அடக்கி
ஆள முடியாது.
தாலி கட்டியவனை
எஜுமான்
என்று எண்ணி,
காலையில் எழுந்து
காலைத்
தொட்டுக் கும்பிடும்
பெண்கள்
தொலைந்து
விட்டார்கள்.

இயந்திர உலகில்
 பொருளாதாரத்தில்
 நிழறவுகாண
 கணவனும்,
 மனைவியும்
 வேலைக்கு செல்ல
 வேண்டியதால்,
 வேற்றுச்
 சிந்தனைக்கு
 இடங் கிடைப்பது
 அரிது.

ஆனும் பெண்ணும்
 உழைப்பதால்,
 பெண்களின்
 அனுமதியின்றி
 ஆண்களால்
 தன்னிச்சையாக
 எதையும் பயமின்றிச்
 செய்ய
 முடியாத நிலையில்,
 மனைவியின்
 அனுமதிக்காகக்
 காத்திருக்க வேண்டி
 வந்திருக்கிறது.

பெண்களுக்கு
 பாதுகாப்பை
 பெற்றோர் கொடுக்கத்
 தேவையில்லை,
 நாடு, அரசு அதைக்
 கொடுத்திருக்கிறது.

கல்வியிலும்,
தொழிலிலும்,
உதியத்திலும்,
இயஷுதியத்திலும்
ஆணோடு
பெண்ணுக்கு
சமபங்கு
இருக்கிறது.

பெண்ணிடம் சீதனம்
வாங்கிய நிலை மாறி,
பெண்ணுக்கு
பல லெட்சம்
செலவு செய்து
திருமணம்
முடிக்கிறார்கள்.

சாதகப் பொருத்தமும்,
ஜோனிப்
பொருத்தமும்
பார்க்காமலே,
பல ஆடவர்
பெண்களை
திருமணம்
முடிக்கிறார்கள்.

விதவைகள்
மட்டுமல்ல,
மண முறிவு
செய்து கொண்ட
பெண்களாக்கவட,
மன மகிழ்வுடன்
ஆண்கள் மறுமணம்
செய்கிறார்கள்.

அங்கு கல்விக்கு
வயதெல்லையில்லை.
ஜம்பது வயதுக்குப்
பின்பும்,
ஒரு துறைமுறை
கல்வியைக் கற்று
தன் ஆளுமையை
நிலை நிறுத்தலாம்.

அங்கு படித்து
பட்டம் பெற்ற
இர் இளைஞர்,
தாயகத்தில் இருந்து
பெண்ணை இறக்குமதி
செய்ய
விரும்புவது இல்லை.

மொத்தத்தில்
படித்து பண்பட்ட
ஆடவர்கள்
திருமணத்துக்கு
சாதியும், சீதனமும்
எதிர்பார்ப்பதில்லை.

அந்த நாட்டு சட்டம்
சமுக அந்தஸ்தில்
பெண்களை குறைத்து
மதிப்பிட வில்லை.
பெண்களுக்கு அநீதி
செய்யும் ஆண்களை
இனங்கண்டால்
அது சும்மா
விட்டதும் இல்லை.

நீதி ஆங்கு
சமமாக இருக்கிறது.
ஆண்களால்
பறக்கணிக்கப்பட்ட
பெண்கள்
அனாதைகள் என்றோ,
அவமானச்
சின்னங்கள் என்றோ
எவரும்
கருதுவதில்லை.

பெண்களை
அடக்க முனையும்
ஆணிடத்தில் இருந்து,
அவர்களை
ஆதரித்து காப்பாற்ற,
அன்பு செலுத்த,
தனித்தனி அமைப்புக்கள்
ஒவ்வொரு
நகரத்திலும் உண்டு.

பாதிக்கப்பட்டவர் என்று
எவ்ரேனும் இருந்தால்,
அப்பெண்ணைப்
பாதுகாத்து, திடப்படுத்தி,
உயிர்ப்பிக்க
காப்பகங்கள் இருக்கின்றன.

தொழில் வசதி,
வீட்டு வசதி,
கல்வி வசதி,
தொழில் பயிற்சி,
வைத்திய வசதி என்று,
விசேட அக்கறையெடுத்து
செயல் படுகிறது அரசு.

வாழ்க்கைப் பங்காளனை
தேர்ந்தெடுப்பதில்
பெற்றோரின் திணிப்பு
இப்போது எடுபடுவதில்லை.

திருமண பந்தத்தில்
ஆணுக்குரிய சலுகை
பெண்ணுக்கும்
சமமாக
கொடுக்கப் பட்டு
இருக்கிறது.

தான் சேர்ந்து வாழ
 விரும்பாத கணவனுடன்,
 அவள்
 சேர்ந்து வாழ்வதற்கு
 எது தடையாக உள்ளது
 என்று ஆராய்வார்கள்.
 இருவருக்கும்
 அறிவுரை, ஆலோசனை
 வழங்குவார்கள்.
 எவரும் அவளுக்கு
 சேர்ந்துதான் வாழ
 வேண்டும் என்று
 கட்டுப்பாடு
 போட முடியாது.

இனிமேல் இருவரும்
 இணைந்து வாழ
 முடியாதென்று,
 சட்டப்படி
 விவாகரத்து பெற்றால்,
 திருமணத்தின் முன்
 எவர் எவர்
 எதை எதை
 எடுத்து வந்தார்களோ
 அதை அதை
 அவர்அவர்களுக்கும்,
 திருமணம் முடித்த பின்
 இருவரில் எவர் உழைத்த
 சொத்தாக இருந்தாலும்
 அதை இருவருக்கும்
 சமமாக பிரித்தும்
 கொடுப்பார்கள்.

கணவனை விட்டுப்
பிரிந்து வாழும்
பெண்ணை
இழிவாக, கேவலமாக
ஊரைவிட்டு
உறவைவிட்டு
தள்ளிவைக்கும்
தாழ்ந்த நிலை
அங்கு இல்லை.

கற்பிழுந்த
பெண்கள் என்று கூறி,
எந்தப் பெண்ணுடைய
திருமணத்தையும்
தடைப் படுத்தி
தள்ளி
வைக்க முடியாது.

பெண்கள்
தாங்களே,
தாங்கள் தாங்கள்
வாழ்க்கை நிலைகளை
வகுத்துக் கொள்ள
அறிவைப் பெற்று
வருகிறார்கள்.

அந்த நாட்டின்
தொழில் சட்டம்
பெண்கள்
வேலை ஏதும்
செய்யாமல்
வீட்டில் இருக்க
அனுமதிப்பதில்லை.

தகுந்த
காரணம் இல்லாமல்,
வருவாய் இல்லாமல்
ஒரு பெண் வீட்டில்
இருக்க முடியாது.
அப்படி இருந்தால்
அரசே
அவளுக்குரிய
வேலை இடத்தை
காண்பிப்பார்கள்.

அந்த நாட்டின்
சமூக அமைப்பு,
பெண்கள்
தொழில் செய்து,
தங்கள் காலில்
தாங்களே
தனித்து நிற்க
தகுந்த வழி
காட்டுகிறது.

விலங்குகளும்
பறவைகளும்
தங்கள் தங்கள்
கணவன்
உழைத்து
வரும்வரை,
உணவுக்காகவும்
உறையும்
இடத்துக்காகவும்,
மருந்துக்காகவும்
காத்திருப்பதில்லை.
அது தன்னுடைய
தேவையை
தானே
பூர்த்தி செய்து
கொள்ளுகிறது.
அதனால் அது
அடிமையாய் இல்லை.

குயில்கள்
யாருக்காகவும்
யார் சொல்லியும்
சூவுவதில்லை.
மயில்கள்
எந்த
அதிகாரத்துக்கும்
பயந்து தோகை
விரிப்பது இல்லை.

நாய்கள் சட
தன்னியல்லை,
தன்னுணர்வை
சுயமாக
வெளிப்படுத்தும்.

25. அன்புக்கு
அடிமை

சில பெண்கள்
தம்முடைய
வாழ்க்கை
முழுவதையும்
தம் குடும்பத்திற்காய்
தத்தம் செய்து விட்டு,
அன்பினால்
கட்டுண்டிருக்கிறார்கள்.

தங்கள் சுய
உணர்வுகளைக்கூட
தம் குடும்பத்துக்காக
தியாகம்
செய்கிறார்கள்.

சில இடங்களில்
தன் தாய், தந்தை,
சகோதரங்களுக்காக
எவ்வேளை ஒருவனுக்கு
வாழ்க்கைப் பட்டு
துயர் சுமக்கிறார்கள்.

தம் குடும்பம்தான்
அவர்களுடைய
உலகமாக இருக்கிது.

தான் வாழ்வது
தனக்காக அல்ல,
தன் குடும்பமே
தனக்குள் வாழ்வதாக
உணர்ந்து
தியாகி ஆகிறார்கள்.

அன்பிருக்கும்
இடத்தில்
துன்பம் இருக்காது,
அப்படி
துன்பம் இருப்பினும்
அன்பினால்
அத்துன்பம்
இன்பமாக மாறும்.

ஒரு பெண்ணுடைய
ஆங்கமையை,
குடும்ப அன்பு
ஆட்கொண்டால்,
அவளுக்கு அது
அடிமை
வாழ்வாகத் தெரியாது.
அவள் துன்பத்திலும்
ஒர் இன்ப வாழ்வை
அனுபவிக்கிறாள்.
குடும்பத்துக்காக
வாழ்வதை
பாக்கியமாக
கருதுகிறாள்.

ஒரு பெண்
அன்பினால்
அடிமையாகிறாள்,
இல்லையேல்
அன்பில்லா கணவனின்
கொடும் போக்கினால்
அடிமைப்
படுத்தப்படுகிறாள்.

ஒன்று
சுவையான
அடிமைத்தனம்.
அடுத்தது சுமையான
அடிமைத்தனம்.

பெண் ஸ்ரூக்கு
பிரச்சனைகள்
முளைக்கிற
முதலிடம்,
புரிந்துணர்வு அற்ற
புரசனும்
புதுக்
குடும்பமும்தான்.

சில பெண்கள்
திருமணம்
முடித்தவுடன்
ஆண்களின்
உணர்வுகளுக்கு
மட்டுமே
பலியாக்கப்
படுவதாலும்,
ஆண்கள் வரையும்
சட்ட திட்ட
வரையறைக்குள்
மட்டுமே அடங்கி
நடக்க வேண்டும்
என்பதாலும்,
ஒர் இயந்திரம் போல்
இயங்க வேண்டும்
என்பதாலும்,
புரிந்துணர்வுப் பண்பு
இல்லாததாலும்,
மன்னிப்புக் கேட்கவோ,
மன்னிப்புக் கொடுக்கவோ
முடியாத
மன இறுக்கத்தாலும்,
வெறுப்பும்,
வேதனையும், பிரிவும்
ஆரம்பமாகின்றன.

திருமண உறவு
முறிய வேண்டிய
குழலுக்குள்
தள்ளப்படுகிறார்கள்.

திருமணம் முடித்து,
 பருசனுடன்
 பது வாழ்வை
 ஆரம்பிக்கும் போதே
 அவசரப்படுவதால்.
 சிலருக்கு ஆரம்பமே
 கசந்து விடுகிறது.

பலருக்கு இளமை
 இன்பங்களை
 அனுபவிக்கும்போது
 தெரியாத
 குறைபாடுகளும்
 வெறுபாடுகளும்,
 இரண்டாரு வருடங்கள்
 சென்றதின் பின்னால்
 கோசங்கள் போட்டு
 கூத்தாடுகின்றன.

இன்னும் சிலருக்கு
 வாழ்க்கையில்
 வறுமையும்
 கொடுமையும்
 வரும்போது,
 நாருக்கடிகளை
 சமாளிக்க முடியாமல்
 பிரிவும் பிரச்சனைகளும்
 தாண்டவமாடுகின்றன.

கால்
நூற்றாண்டு காலம்,
வேறு வேறு
குடும்பங்களில்
பிறந்து வளர்ந்த
பழக்க வழக்கங்களை
விட்டு விட்டு,
இருவரும் இணைந்து
வேறு ஒரு
தனிக் குடும்பமாக
வாழ வரும்போது,
இரு வீட்டு
நடை முறைகளையும்
விட்டுக் கொடுத்து,
புதிய
நடை முறைகளை
தோற்றுவிக்க முடியாதது
பிரச்சனைகளாக
மாறுகின்றன.

ஆண்
தான் பிறந்த
குடும்ப பழக்க
வழக்கங்களை,
புதிதாக வாழ வந்த
மனைவியும்
கடைப்பிடிக்க
வேண்டும் என்று
எதிர்பார்க்கிறான்.

பெண்
 தன் குடும்பத்தில்
 இருந்த
 நடைமுறைகளை,
 புருசன்
 கடைப்பிடிக்க
 வேண்டும் என்று
 எதிர்பார்க்கிறாள்.
 திடீர் என்று
 அவர்களால்
 எப்படி மாற்முடியும்.
 ஆண்களால்
 மாற முடியாததை
 பெண்களால் மட்டும்
 எப்படி
 மாற்ற முடியும்.

சின்ன சின்ன
 பிரச்சனைகளை
 பெரிதாக்கி,
 பிரிவினைகளை
 வளர்க்கிறார்கள்.

சமையல் அறையில்
 சமைப்பது முதல்,
 சந்தானங்களுடன்
 பழகுவது வரையும்
 பிரச்சனையாகவே
 இருக்கும்.

இங்கே

யாருடைய குடும்ப
பழக்க
வழக்கங்களை
யார் யாருக்கு
விட்டுக் கொடுப்பது
என்பதில்
பிரச்சனைகள்
தோன்றலாம்.

வெறும்

கோவாக் கறியை
மனைவி
சமைத்திருக்கிறாள்.
இவருடைய தாயார்
எலுமிச்சம்
பழச் சாறு ஊற்றியே
கறியை சமைத்துக்
கொடுத்துப்
பழக்கியதால்,
இவருடைய நாவுக்கு
அதுதான் சுவைக்கும்.
அதனால் அவள்
புளி விட்டுச்
சமைத்தாள்.

இவன் வீட்டில்
புளி போடாமல்
சமைப்பதுதான்
வழக்கம்,
அதனால்
அவனுடைய
நாவுக்கு
அது பிடிக்காது.
இங்கு யார் யாருக்கு
விட்டுக் கொடுப்பது.

இந்தியாவில்
உத்தரகாண்ட
மாநிலத்தில்
30 வயதுடைய
பிரபாதேவி
என்ற ஒரு பெண்,
குழி ஒன்று
சமைத்திருந்தாள்.
அதை
தன் கணவன்
காப்பிடும்படி
பரிமாறினாள்.
அதைச்
சாப்பிட்ட கணவன்,
அந்தக் கறியில்
தக்காழிப் பழம்
சேர்த்து ஏன்
சமைக்க வில்லை
என்று கேட்டு,
மனைவியுடன்
சண்டையிட்டு,
சண்டை பெரிதாகி
அவள் முடியைப்
பிடித்து இழுத்து
சுவரில் மோதி அடித்தே
அவளைக் கொன்றான்.
(12.3.2014)

இப்படி
பிறந்த வீட்டுப்
பழக்க
வழக்கங்களை
விட்டுக் கொடுக்க
முடியாமல்,
விட்டுக் கொடுக்கத்
தெரியாமல்
சிறு சிறு
பிரச்சனைகளும்
யுத்தத்திற்கு களம்
அமைத்து விடுகிறது.

உறவுகளுக்கு,
தாய்
தந்தையருக்கு,
சகோதரங்களுக்கு
உதவி
செய்வதில் கூட
பிரச்சனைகள்
வெடிக்கின்றன.

தன்னுடைய மனைவி
 தன்னைவிட
 தான்
 பிறந்த வீட்டையே
 அதிகமாக நேசிக்கிறாள்
 என்று கணவனும்,
 தன்னுடைய கணவன்
 தன்னை விடவும்
 தன் தாய் தந்தை
 சகோதரங்கள் மீதே
 அதிக அன்பு
 செலுத்துகிறார்
 என்று பெண்ணும்,
 பேசிப் பேசியே
 பிரிவினையை
 வளர்க்கிறார்கள்.

உண்மையில்
 காதலித்து
 கருத்தொருமித்த
 கணவன்,
 மனைவியருக்குள்
 பொரிய பிரச்சனைகள்
 எழுவது அரிதாகும்.
 அப்படி பிரச்சனைகள்
 எழுந்தாலும்
 ஒரிரு தினாங்களில்
 இணைந்திடுவார்கள்.

27 . சுதந்திரம்

மானிட சுதந்திரம்
 ஒரு மகத்தான
 தெய்வீக்க கொடை.
 ஆணுக்கு கடலளவும்,
 பெண்ணுக்கு கையளவும்
 கொடுக்கப் பட்டதல்ல.
 ஓவ்வாரு
 தனி மனிதரும்,
 தன் தாயின் கருவிலே
 உயிராக
 உருவாகும் போதே,
 இறைவனால்
 அது ஈந்து
 கொடுக்கப்பட்டு.

பெண்ணே!
 சுதந்திரம்
 உனது பிறப்புரிமை,
 உன்னை அடிமையாக்க
 எந்த ஏகாதிபத்திய
 சக்திக்கும்
 உரிமை இல்லை.

உனது
 உயிருக்குள்
 உலாப்போகும்
 மகிழ்ச்சியின் மனம்,
 அளவற்ற செல்வம்.
 அதை தீளக்க
 எப்படிச் சம்மதிப்பாய்?

உன்னுடைய
சுவாசத்தைப்
போன்று
உன்னுடைய
சுதந்திரம்
இயல்பானது,
இயற்கையானது.

உன்னுடைய
சுவாசத்தை
அடுத்தவனுக்காக
எப்படி
விட்டுக் கொடுப்பாய்.

மனச்
சாட்சியுடைய
ஒரு பெண்,
தன்னை எப்படி
பிறன் ஒருவனுக்கு
அடிமையாக்க
சம்மதிப்பாள்.

ஆண்டவருக்கே
மாணிடரை
அடிமைப்படுத்த
உரிமை
இல்லாத போது,
ஆண் எப்படி
உன்னை
அடிமைப்படுத்துவான்.

உன்னை நீ
 அடிமைக் கவண்டுக்குள்
 அடைத்துக் கொள்ளும்
 ஒவ்வொரு நிமிடமும்,
 உன் தாயின் கர்ப்பத்தை
 களங்கப் படுத்துகிறாய்.
 உன்னைப்
 படைத்தவருக்கு
 இமுக்கை ஏற்படுத்துகிறாய்.

உன்னுடைய தாய்
 உன்னை
 அடிமைத்தனத்திலா
 கருத்தரித்தாள்.

தியற்கையை
 அறியவும்,
 அனுபவிக்கவும்
 உன்னால்
 முடியாது போனால்,
 உனக்கு எதற்கு
 உயிரும் உணர்வும்.

பெண்ணே
 உனக்குள் இருக்கும்
 உன் தேடல்களை,
 நீ எப்படி
 மறுதலிப்பாய்.

தன்னுடைய மானு—
ஆளுமையை
மறுதலிப்பவள்,
மனிசியாக எப்படி
வாழ முடியும்?

அடுத்தவர் உன்மேல்
அதிகாரம் செலுத்தி
அடக்கி ஆளவா,
மன்னில் உன்னை
மனுசியாகப் படைத்தார்?

இராஜ மேகங்கள்
அமுத மழையை
அள்ளிப்
பொழியுமென்று,
ஆண்களை
அண்ணாந்து பார்த்து,
ஏங்கிந் தவம்
இருக்கக்கூடாது.

பெண்களுக்கு
விடுதலை கொடுக்க
ஆண்கள் யார்?

பெண்களுடைய
ஆளுமைக்குள்
தலையிட
அவர்களுக்கு
என்ன உரிமை
இருக்கிறது?.

ஓர் ஆண்
தன்னுடைய
விருப்பப்படி
உன்னை
இயக்குவானே ஆனால்,
உன் ஆத்மாவின்
பயணம் என்னவாகும்?

ஒவ்வொரு மனிதரும்
முதலில்
தன்னை மதிக்கத்
தெரிய வேண்டும்.

எவருக்காகவும்
எதற்காகவும்
இழக்க முடியாத
தன்னிருப்பை,
தன் சுயத்தை
பலப்படுத்தத்
தெரிய வேண்டும்.

சுயத்தை
இளாப்பதைவிட
மேலான அவமானம்
வேறொன்றும் இல்லை.

உனக்கும்
மதிப்பு, மரியாதை
உண்டு என்பதை
நீதான் நிலை
நாட்ட வேண்டும்.

இழிநிலையால்
வேதனைகளுடன்
வாழ்வதைவிட,
உள்ளத்தில்
உறுதியையும்
நம்பிக்கையும்
அணிந்துகொண்டு
புதிய
உலகை நோக்கிப்
புறப்படு.

“கவர்ச்சியான பெண்
கண்ணுக்குத்தான்
விருந்து,

நற்குணமுள்ள பெண்
இல்லற வாழ்வுக்கும்
இதயத்துக்கும்
இன்பமளிக்கின்றாள்”
என்றார்
நெப்போலியன்.

ஓமுக்கத்தை ஓம்பும்
உன்னத பெண்
உயிருள்ள தெய்வம்.

ஆழ்கடலும்
அவளன்பை
ஆக்ரமிக்க முடியாது.

உறுதி
உடைய பெண்
அற்ப நடத்தைக்குள்
தன்னன
அகப்படுத்த மாட்டாள்.

ஓமுக்கம்
விழுப்பம் பெற
வாழ்நாள் முழுவதும்
வரம்பு கட்டி வாழ்வாள்.

முற்காலம் போற்றும்படி
முடிவுகள் எடுப்பாள்.

உலகையே
தலைமை தாங்கும்
உன்னத படைப்பாய்
பிறப்பெடுப்பாள்.

அன்னையாய்,
ஆற்றலாய்,
உலகை வளமாக்கும்
உயிர்ப்பின்
ஊற்றாய் இருப்பாள்.

காதலையும்
கடமையையும்
உயிரன மதிப்பாள்.

பெற்றெடுத்த
பிள்ளைகளின்
தேவையறிந்து
செயல் படுவாள்.

அவைக் களத்தின்
முன் தோன்றி
குடும்பப் புகழ்
உயர்த்துவாள்.

எங்கு தலையிட
வேண்டுமோ
அங்கு மட்டும் புகுந்து
அறிவுரை புகட்டுவாள்.

தீமை அவள் வீட்டை
அண்டப் பயப்படும்.

தெய்வம்
அவள் வீட்டின்
அரணாயிருக்கும்.

சிக்கனமாய்ச்
செலவு செய்து
பொருளாதாரத்தை
உயர்த்துவாள்.

எதிலும் ஆராய்ந்து
அறிந்த பின்பே
ஈடுபடுவாள்.

தீமையை
அசுர பலத்தோடு
துணிந்து எதிர்த்துத்
தாக்குவாள்.

சமுகத் தொடர்புகள்
துண்டிக்கப்படாமல்
உறவுகளைப்
பாதுகாப்பாள்.

ஓமுக்கமுள்ள
உறவோடு
இப்புரவு கொள்வாள்.

எங்கு
பணியவேண்டுமோ
அங்கு பணிந்து
அமைதியை
நிலை நாட்டுவாள்.

தம்மைச் சுற்றிய
சகல காரியங்களிலும்
பொறுமையும், பொறுப்பும்
உடையவளாய் இருப்பாள்.

அலங்காரமாய்
பேசுவதை விட
அன்போடும், அளவோடும்,
அடக்கத்தோடும் பேசுவாள்.

எப்படி
வாழ வேண்டும்
என்ற இலக்கை,
இளமைமுதல்
கற்றுக்கொண்டே
இருப்பாள்.

இடர் வரும் முன்னே
அணைக்ட்டி விடுவாள்.

அவள் இல்லத்தில்
கலகம் விளைய
காரணம் கிராது.

மாரியிலும்
கோடையிலும்
அவள் வீடு
செழிப்பாகவே
இருக்கும்.

அவள் அகம்
எந்தக்காலத்திலும்
மதாழித்தே இருக்கும்.

உண்மையும்,
நேர்மையும்,
உறுதியும்
நிறைந்த பெண்,
உலகால்
போற்றப்படுவாள்

.....

ஆனால் பெண் அடிமையா?

• *Scutellaria*
• *Scutellaria*
• *Scutellaria*
• *Scutellaria*

வியாஸ்டீண

ஒவ்வொரு நிராமயிலும்
உயர்த்தியுவோம்
உயர்த்தியுவோமியன்ற
உள்ள பெருமூச்சை
உனதாக்கிக்கொள்.

காட்டுத் தீண்ட
அணைக்க
கார்முகிலுக்கு
கட்டண்டயின்.
கடணல்க் கிழித்து
காட்சிய் பொருளாக்கு.

விகாதிக்கும்
புதிய காற்றை கீழுத்து
கீருத்த நாழயில் ஏற்று
அழனயை கூண்டுக்குள்
அடைத்து வைத்து
கிணர்ணயப்போடுவதும்
கிள்ளற்றா?

ருகில்வாணன் தூராச்சியா-

வருதீநாள் ஆந்தாவீடு கமென்டரிக் கலெக்டர்க்கூன் அறஞ்சினாலை

ISBN978-955-7654-06-5

500/-

